

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 492 (Part - 1) Subject Vedanta
Name of MSS Panch Dasi Ka Sangrah
Author _____
Period _____ Folios 16
Script Gurmukhi Source Prithipal Singh Taura, Talandhar
Missing Folios Incomplete

No 15

492

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਪੰਨਾ ੧੬
ਅੰਕ ੧

੭੩੪੬

੪੭੨

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

MS. NO.
422

ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮਾਖਨਮ: ॥ ਅਥ ਪੰਚਦਸੀ ਕਾ ਸੰਗ੍ਰਹ: ॥ ਅਥ
 ਰੋਹਿਣੀ ਅਕੀਏ ਕਤਾ ਰੂਪ ਜੋ ਵੇਦਾਂਤ ਕਾ ਵਿਖੈ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਭਾ
 ਨਵਾਸਤੇ ਜੀਵ ਕੀ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਰੂਪਤਾ ਵਰਨਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਜਾ
 ਗਤ ਸ੍ਵਪਨ ਸੁਖੋਪਤਿ ਤੀਨੋ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੈ ਚੈਤੰਨ ਕੀ ਪ੍ਰਥਮ ਏਕਤਾ
 ਵਰਨਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਚੈਤੰਨ ਕਹੀਏ ਘਟ ਪਟ ਆਦਿ ਕਪਦਾਰਥੋਂ ਕੀ
 ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਵਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਸੰਤਾ ਸੋਏ ਕਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਾਗਤ ਵਿਖੈ
 ਪਟ ਪਟ ਆਦਿ ਕਪਦਾਰਥਾਂ ਕਾ ਭੋਰ ਹੈ ॥ ਵਿਲੱਖਣ ਪਰਮਵਾਨ
 ਏਤੇ ਘਟ ਜਲ ਪਾਰਣ ਪਰਮਵਾਲਾ ਹੈ ਅੰ ਪਟ ਸੀਤ ਉਸ ਨਿਵ
 ਣ ਪਰਮਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਨੁਭਵ ਤਾ ਕਾ ਏਕਹੈਤਯੇ ਭੋਰਨ ਹੀ ॥
 ਭੋਰ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਘਟ ਪਟ ਉਪਾਧਿ ਕੇ ਭੋਰਤੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਕਾਸਮੈ ਭੋਰ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਘਟ ਮਠ ਉਪਾਧਿ ਕੇ ਭੋਰਤੇ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥
 ਜੈ ਸੇ ਸ੍ਵਪਨ ਵਿਖੈ ਭੀ ਜੈ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਸੋਏ ਕਰੂਪ ਹੈ ਤਹ ਭੀ ਭੋਰ ਪ੍ਰ
 ਤੀਤਿ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸਕ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਭੋਰਤੇ ਹੀ ਭਾਸੇ ਹੈ ॥ ਨਨੁ ਤੋ ਜਾਗਤ
 ਸ੍ਵਪਨ ਕਾ ਭੋਰ ਕਾ ਭਯਾ ॥ ਉਤ੍ਰ ਜਾਗਤ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਚਿਰ ਅਸ੍ਥਾ
 ਯੋ ਭਾਸਤੇ ਹੈ ਅਗਨਿ ਦੇਖ ਅਨਾਦੀ ਆਦਿ ਦ੍ਰਾਕੇ ਕਾਰਯ ਹੈ ਬਿਵ
 ਧਾਰਕ ਸੰਤਾ ਵਾਨਾ ॥ ਅੰ ਸ੍ਵਪਨ ਪਦਾਰਥ ਨਿਵਾ ਦੇਖ ਯਕੁ ਸਾਦੀ ਅ
 ਵਿਦ੍ਰਾਕੇ ਕਾਰਯ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸਕ ਸੰਤਾ ਵਾਨ ਅਲਪ ਕਾਲ ਸਥਾਈਰ
 ਪਾ ਮਨੋ ਮਈ ॥ ੩ ਤੈ ਸੇ ਸੁਖੋਪਤਿ ਮੈ ਭੀ ਜੈ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਸੋਏ ਕਹੈ

ਨਨੁ ਸੁਖੇ ਪਾਤਿ ਮੇ ਤੋ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਨਹੀ ਜਾਂ ਤੇ ਮੇ ਕਛ ਨ ਜਾਨਤ
 ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਤੋ ਓਤ ਸੁਖੇ ਪਾਤਿ ਮੇ ਸੁਖ ਮੇ ਬੇਖ ਬਰੀਕਾ ਅਨੁ
 ਰਵੈ ਤੋ ਜਾਗੁ ਤੇ ਮੇ ਸੁਖ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਸਮਿਰਨ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇ ਅਨੁ
 ਬਿਨਾ ਸਮਿਰਨ ਰਵੈ ਨਹੀ ਜੇ ਸੇਰੀ ਗੁੰਗਰੀ ਗਾਜ ਲਾਵਿ ਖੋਟ ਬਕ
 ਰ ਕੈ ਪੁਰਖ ਸੀਤਲਤਾ ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਬ ਬਾਹਿਰ ਆਇ
 ਸੀਤਲਤਾ ਕਾ ਕਥਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਲ ਮੇ ਇਵੇ ਬੁਝਾ ਕੁਲ ਹੁਣ
 ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਕੋ ਸਾਮਰਥਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਤੈ ਸੇ ਸੁਖੇ ਪਾਤਿ ਮੇ ਅਤਿ ਰਣ
 ਹਮ ਕੇ ਕਰਨ ਅਵਿਦੁਆ ਮੇ ਲਖ ਅਥਵਾ ਨਿਵਾ ਕਰ ਬੁਝਾ ਕੁਲ
 ਏ ਸੁਖ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਕਥਨ ਕੋ ਸਾਮਰਥਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਜੇ ਜਾਗੁ
 ਮੇ ਸੁਖ ਬੇਖ ਬਰੀਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਤੋ ਬਨੈ ਨਹੀ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਾਗੁ ਤੇ
 ਸੁਖ ਬੇਖ ਬਰੀਕਾ ਤੇ ਅਭਾਵ ਹੈ ਅਭਾਵ ਕੈ ਸਾਥ ਇਵੇ ਕਾ ਸੰਬੰਧ ਮਾ
 ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤੇ ਕੈ ਸਰੀਰ ਕਾ ਵਾਸ ਸੇ ਸਿੰਗ ਕਾ ਭੀ ਅਨੁਭਵੁ ਆਰਹਿ
 ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਗੁ ਤੇ ਮੇ ਸੁਖ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਪ੍ਰਤਖ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀ ਅਰੁ ਅਰੁ
 ਤੀਰੁਪ ਅਨੁਭਵ ਕਾ ਭੀ ਵਿਖੇ ਸੁਖੇ ਪਾਤਿ ਕਲਕਾ ਅਗਿਆਨ ਨਹੀ ਹੋਤ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਅਨੁਮਿਤੀ ਵਿਆਪਤੀ ਅਰੁ ਲਿੰਗ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਇਹਾਂ ਸੁਖੇ ਪਾਤਿ ਕੇ ਅਗਿਆਨ ਕੀ ਵ੍ਯਾਪਤੀ ਲਿੰਗ ਕੇ ਭਿਰੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੇ
 ਪ੍ਰਤਿਕਾ ਕਾਰਣ ਜੇ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਸੇ ਸੁਖੇ ਪਾਤਿ ਵਿਖੇ ਸਿਧ ਭਯਾ ਸੇ
 ਨੁਭਵ ਅਪਨਾ ਅਗਿਆਨ ਬਿਖਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ਤੇ ਪਨ
 ਅਨੁਭਵ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਏ ਕਵਿਨ ਮੇ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ

ਤੇਗੁ ਅਨੁਭਵਏਕਹੈ॥ ਤੈਸੇਦੁਸਰੇਦਿਨਪਖਮਾਸਆਇਦੁਬ
ਸਤ੍ਰਿਗਕਲਪਮਹਾਕਲਪਪ੍ਰਯੰਤਅਨੁਭਵਏਕਹੈਅਰੁਉਤਪੰ
ਸਿੰਨਾਸਤੇਰਹਤਹੈਤਾਤੇਅਨੁਭਵਨਿਤੁਕਹੀਯੇਸਤੁਹੈ॥ ਨਨਾ॥
ਪਟਕਾਅਨੁਭਵਨਾਸਭਯਾਪਟਕਾਓਤਪੰਨਭਯਾਇਹਲੋਕੋਮੇ
ਸਿਧਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਅਨੁਭਵਨਿਤੁਕੈਸੇਹੈ॥ ਉਕਾ॥ ਤਿਸਅਨੁਭ
ਵਕੀਉਤਪੰਤੀਨਾਸਕਾਕੇਈਸਾਖੀਹੈਵਾਨਹੀ॥ ਜੋਕਹੇਸਾਖੀ
ਨਹੀਤੋਸਾਖੀਬਿਨਾਉਤਪਤੀਵਿਨਾਸਕੀਸਿਧਿਕੈਸੇਹੈ॥ ਅਨੇ
ਕਹੈਅਨੁਭਵਕੀਉਤਪਤੀਵਿਨਾਸਕਾਸਾਖੀਹੈ॥ ਤੋਕੈਦੁਹੈਦੁਹ
ਅਨੁਭਵਹੀਸਾਖੀਹੈਅਥਵਾਅਨੁਭਵਕਾਵਿਖੈਘਟਪਟਾਹਿ
ਜੋਹੈਸਾਖੀਹੈ॥ ਜੋਆਪਅਨੁਭਵਸਾਖੀਕਹੇਤੋਬਨੈਨਹੀ॥
ਤਿਸਅਨੁਭਵਕਾਨਾਸਹੋਜਾਣੇਤੋ॥ ਅਪਨੇਨਾਸਕਾਸਾਖੀਆ
ਕੇਈਹੋਵੈਨਹੀ॥ ਨਾਸਕਾਸਾਖੀਸੋਹੋਤਾਹੈਜੋਨਾਸਕੇਪੀਛੇਰ
ਮੇਦੁਸਰਾਅਨੁਭਵਕੇਈਹੈਨਹੀ॥ ਏਕਚੈਤੰਨਹੀਕੇਵਲਸਾ
ਖੀਹੈ॥ ਅਰੁਘਟਪਟਾਵਿਕਜੋਅਨੁਭਵਕਾਬਿਖੈਹੈਸੋਜਗੁਹੋ
ਵੈਤੇਸਾਖੀਬਨੈਨਹੀ॥ ਤਾਂਤੇਅਨੁਭਵਉਤਪਤਿਬਿਨਾਸਤੇਰ
ਹਿਤਸੁਖੀਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰਕਾਸਨੋਵਿਖੈਅਵਰਕੀਇੰ
ਛਾਨਹੀਕਰਤਾਸੁਰਯਵਤਾ॥ ਤਾਂਤੇਅਨੁਭਵਸੁਖੀਪ੍ਰਕਾਸਨਿੰਤ
ਕਹੀਏਸਤੁਆਤਮਰੁਪਹੈ॥ ਅਰੁਪਰਮਾਨੰਦਸੁਰੁਪਹੈ॥
ਜਿਸਤੇਆਤਮਾਵਿਖੈਸਰਬਕਾਪਰਮਪ੍ਰੇਮਹੈਮੇਰਾਕਬੀਅਸੰ

ਤੁਮਤੋ ਵੇਸਦਾਹੀਮੇਗਸਵੁਹੋਵੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਆਤਮ
 ਪੇਪਰਮਪ੍ਰੇਮਹੋਵੇਤੇਆਤਮਾਪਰਮਾਨੰਦਸਰੂਪਹੈ। ਅਵਰ
 ਖੇਜੇਪ੍ਰੇਮਹੋਤਾਹੈਸੋਆਤਮਾਕੇਸਨਬੰਧਕਰਹੋਤਾਹੈ। ਜੇਸੇਰ
 ਲਚਨੇਆਦਿਕੇਮੇਜੇਮਿਠਾਸਹੈਸੋਗੜਕੇਸਨਬੰਧਕਰਹੋਤਾ
 ਹੈਅਰਗੜਸੁਖਮਪੁਰਰੂਪਹੈਤੈਸੋਆਤਮਾਪਰਮਪ੍ਰੇਮਕਾਅ
 ਸੁਖੀਸੋਹੋਵੇਤੇਪਰਮਾਨੰਦਸਰੂਪਹੈ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਆਤਮਾਕੀਸ
 ਚਿਦਾਨੰਦਰੂਪਤਾਯਕ੍ਰੀਯੋਂਕਰਸਿੱਧਹੈ। ਅਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਚਿ
 ਦਾਨੰਦਰੂਪਤਾਉਪਨਿਖਦੇਵਿਖੇਵਰਨਨਕਰੀਹੈ। ਅਰੁਜੀਵਬ੍ਰ
 ਅਕੀਇਕਤਾਭੀਉਪਨਿਖਦੇਵਿਖੇਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈ। ਨਨੁਆਤਮਾ
 ਪਰਮਾਨੰਦਸਰੂਪਨਹੀਕਾਹੇਤੇਜੇਆਤਮਾਕੀਪਰਮਾਨੰਦ
 ਰੂਪਤਾਭਾਸਤੀਹੈਅਥਵਾਨਹੀ। ਜੇਕਹੋਭਾਸਤੀਹੈਤੋਬਿਖ
 ਯੋਬਿਖੇਇਛਾਨਾਹੁਈਚਹਿਯੋ। ਜੇਸੇਸੁਪਾਕਰਤ੍ਰਿਪਤਹੁਏ
 ਪੁਰਖਕੇਕੁਕਰਕੀਜੁਠੀਖਲਖਾਏਕੀਇਛਾਨਹੀਹੋਤੀ। ਅਰ
 ਕੀ ਜੇਕਹੋਆਤਮਾਪਰਮਾਨੰਦਰੂਪਤਾਭਾਸਤੀਨਹੀਤਿਸਕਰਇ
 ਖਾਹੁਕੀਇਛਾਹੋਤੀਹੈ ਜੇਸੇਪੁਰਖਕੇਪਰਮੇਪਨਗਾਡਿਆ
 ਹੁਆਨਾਭਾਸੇਤੋਦੀਨਹੋਤਾਹੈ ਤਾਤੇਆਤਮੇਪਰਮਪ੍ਰੇਮਨਾਹੁ
 ਆਚਹਿਯੋ ਕਾਹੇਤੇਪਰਮਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖਕੇਪਰਮਾਨੰਦਕੇਭਾਸੇ
 ਤੇਹੀਹੋਤਾਹੈ। ਉਤ੍ਰਾ। ਆਤਮਾਕੀਪਰਮਾਨੰਦਰੂਪਤਾਸਾਮਾਨ

ਤੇਰਾ ਸਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਬਿਸੇਖ ਤੇ ਨਹੀ ਭਾਸਤੀ ॥ ਬਿਸੇਖ ਤੇ ਨਹੀ ਭਾ
 ਸਤੀ ਇਸ ਤੇ ਵਿਖਾਇ ਕੀ ॥ ਇਛਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਸਾਮਾਨ ਤੇ ਭਾਸ
 ਤੀ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀ ਹੈ ॥ ਨ ਨ ਏਕ ਵਸਤੂ
 ਵਿਖੇ ਭਾਸਨਾ ਅਭਾਸਨਾ ਨਹੀ ਸੰਭਵੈ ਏਕ ਕਾਲ ਮੇ ॥ ਭਿਭਾਜੈ
 ਸੇਕਿ ਸੀਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹਤਾ ਬਹੁਤ ਭਾਲ ਕੋਸ
 ਬਤਿਸਕਾ ਸਬ ਰਪਿਤਾ ਕੋ ਸਾਮਾਨ ਤੇ ਸੁਨਿਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਵਿਸੇ
 ਖ ਤੇ ਨਹੀ ਸੁਨਿਤਾ ਤਦ ਵਤਾ ॥ ਆਤਮਾ ਕੀ ਪਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪ
 ਤਾ ਸਾਮਾਨ ਤੇ ਭਾਸਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਪ੍ਰਤਿ ਬੰਧਕ ਤੇ ਵਿਸੇ
 ਖ ਕਰਨਹੀ ਭਾਸਤੀ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਨੇ ਵਿਪਰੀਤ ਗਯਾਨ ਕਰ ਛੋਡਿ
 ਆਪੈ ਦੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿਖਾਇ ਕੀ ਸੁਖ ਰੂਪ ਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਤਿਹੋਂ ਨੀ ॥ ਅਰੁ
 ਸੁਖ ਰੂਪ ਆਤਮਾ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿ ਤਿਹੋਂ ਨੀ ॥ ਸੇਤਿਸ ਆਤਮਾ ਕਾ ਪ
 ਰਮਾਨੰਦ ਸੁਰੂਪ ਵਿਸੇਖ ਕਰਨ ਭਾਸਦੇ ਤੇ ਅਨੰਤ ਜਨਮਾ ਕੀ
 ਮਰਦੁਖਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀ ॥ ਮੁਬ ਆਗੇ ਜਨਮਾਂ ਅਰੁ ਦੁਖਾਂ
 ਕੋ ਨਿਵਿਰਤੀ ਕਾ ਸਾਪਨ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਕੋ ਭੂਇਆ ਲੂਪੁ
 ਰਖ ਕੀਟੇ ਕੰਦੁਖੀ ਦੇਖ ਕਰ ਪਵਾਹ ਤੇ ਬਹੁ ਗਨਿਕਾ ਸਦੇ ਵੇ ॥ ਤੈਸੇ
 ਬੁੱਝ ਸੋ ਤੀਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਦਿਆਲੁ ਭੀ ਕੀਏ ਸ੍ਰੀ ਮੇਜੀ ਵਪੁ ਭੇਅਨੇ
 ਕਜਨ ਮੇ ਕੋ ਨਿਸਕਾਮ ਪੁਨੈ ਪ੍ਰਭਾ ਵਤੇ ਤੋ ਤਬ ਗੁਰੁ ਇਸ ਕੋ ਭਿੰਨ
 ਪਾਂਚ ਕੋਸੇ ਤੇ ਅਪਨਾ ਸਰੂਪ ਲਪਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ

ਰੂਪਾ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸਾਂ ਕੇ ਸਾਥ ਤਾਰਾ ਤਮ ਰੂਪ ਹੋਰ ਹਾਏ ਜੋ ਆ
 ਤਮਾ ਸੋ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸਤੀ ਨ ਅਵਸਥਾ ਸੋ ਅਵੇ ਵਿਤਰੇ ਕਯੁ ਕ੍ਰੀਮੇ
 ਕਰ ਕੈ ਅਤਮਾ ਕੇ ਅਸੀਗ ਸੁਪ ਬੁੱਝ ਸੋ ਅਭੇਦ ਕਰੈ ॥ ਜੋ ਸੋ
 ਲਹਰੇ ਕਾਲੇ ਪੀਲੇ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸੋ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਤਾ ਪੈ ਸੋ ਗੇ
 ਰੀ ਆਦਿ ਨਿਰਮਲੀ ਬੂਟੀ ਸੋ ਸੁੱਧ ਜਲ ਦੇ ਖੀਏ ਪੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਵਿ
 ਵੇਕ ਕਰ ਅਤਮਾ ਸੋ ਪਨ ਕਰੈ ॥ ਪੁਨਾ ਜੋ ਸੇ ਮੁੰਨ ਤੇ ਤੀਲੀ ਭਿੰਨ
 ਕਰ ਲੇ ਵੀਤੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਅਤਮਾ ਕੋ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸਤੀ ਨ ਅਵਸਥਾ ਸੋ
 ਭਿੰਨ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਕਲ ਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤਮਾ ਕਾ ਸਤ ਚਿਤ ਅ
 ਨੰਦ ਰੂਪ ਏ ਕਲ ਖਲੁ ਹੋ ਲੁਣੇ ॥ ਯੁਕੀ ਆਂ ਕਰ ਕੈ ਸੰਭਾਵਨਾ
 ਰੋ ॥ ਅਰਤੁ ਰੂਪ ਸਿਮਾਦਿ ਵਾਕਾਂ ਨੇ ਭੀ ਭਾਗਤ ਯਾਗ ਲੱਖ ਲਵ
 ਰਾ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਏਕਤਾ ਜਲਾਈ ਏ ਪੈ ॥ ਜੋ ਸੇ ਸੋ ਪੀਦੇ ਵਦੰਤ
 ਤਤ ਪਦ ਕਾ ਅਰਥ ਜੋ ਜਗਤ ਕਾ ਅਭਿੰਨ ਨ ਮਿੱਤ ਵਿਪ੍ਰਾਨ ਕ
 ਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਤਮ ਗੁਣ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਯਾ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜਰ
 ਤ ਰੂਪ ਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਪੈ ॥ ਅਰ ਸੁੱਧ ਸਵਰੂਪ ਧਾਨ ਮਾਯਾ ਕੇ ਸ
 ਥਾ ਮਿਲ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗਤ ਕਾ ਨ ਮਿੱਤ ਕਾਰਨ ਹੋਤਾ ਪੈ ॥ ਓਰ ਨ
 ਨਾ ਭਿੰਨ ਤਵਤਾ ॥ ਅਰ ਕਾ ਮਕਰਮਾ ਕਰ ਦੁਖ ਤਮ ਲਿਨ ਸੋ ਰੂਪ
 ਧਾਨ ਮਾਯਾ ਵਾ ਅਵਿਦਿਆ ਨਾ ਮੁਓ ਪਾਪਿ ਕੋ ਗ੍ਰਹਣ ਜਬ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਕਰਤਾ ਪੈ ਤਬ ਜੀਵਨਾ ਮਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਪੈ ॥ ਇਨ ਤੀਨੇ

ਕੋਤਾਗਕਰਅਖੰਡਸਾਚੇਦਾਨੰਦਬੁੱਧਮਰੂਪਹੋਤਾਹੈ॥ਨਨ
ਉਪਾਧੀਯੋਕੋਤਾਗਕਰਜੋਅਖੰਡਸਾਚੇਦਾਨੰਦਬੁੱਧਮਲਖੀ
ਤਾਹੈਸੋਸਾਵਿਕਲਪਹੈਕਿਨਿਵਿਕਲਪਹੈਜੋਸਾਵਿਕਲਪਕਹੇ
ਤੋਅੰਥਾਵਸਤੁਲਖੀਅਰੁਜੋਨਿਵਿਕਲਪਕਹੇਤੋਲਖਤਨ
ਹੀਬਨਤੀ॥ਉਤ੍ਰਇਹੁਤੇਗਵਿਕਲਪਹੈਸਾਵਿਕਲਪਵਿਖੇ
ਹੈਅੰਥਵਾਨਿਵਿਕਲਪਵਿਖੇ॥ਸਾਵਿਕਲਪਵਿਖੇਵਿਕਲਪ
ਕਹੇਤੋਅਨਵਸਥਾਆਈਦੇਖੋਕਰਯੁਕੁਹੈ॥ਅਗਨਿਵਿਕਲਪ
ਵਿਖੇਵਿਕਲਪਕਹਨਾਹੀਅਸੰਭਵਹੈਜੋਸੋਨਿਪਨਧਨੀਹੈ॥
ਇਹਪਾਂਚਵਿਕਲਪਪਾਂਚਅਸਥਾਨਮੈਰਹਤੇਹੈ॥ਰੂਪਵਾਲੇ
ਵਿਖੇਰੂਪਰਹਤਾਹੈਕਿਰੂਪਤੇਰਹਤਾਵਿਖੇ॥ਕ੍ਰਿਯਾਕ੍ਰਿਯਾਵਾਲੇ
ਵਿਖੇਰਹਤੀਹੈਕ੍ਰਿਕ੍ਰਿਆਰਹਿਤਾਵਿਖੇਕ੍ਰਿਆਰਹਤੀਹੈ॥ਗੋਤ੍ਰ
ਰੂਪਜਾਤੀਗਊਵਿਖੇਰਹਤੀਹੈਕਿਅਨੁਵਿਖੇਰਹਤੀਹੈ॥੩੫
ਘਟਵਾਲੇਵਿਖੇਰਹਤਾਹੈਕਿਘਟਤੇਰਹਤਾਵਿਖੇਘਟਰਹ
ਤਾਹੈ॥੪੫ਘਟਕਾਸਨਬੰਧਘਟਕੇਸਨਬੰਧਵਾਲੇਵਿਖੇਰਹਤਾਹੈ
ਕਿਘਟਕੇਸਨਬੰਧਤੇਰਹਤਾਵਿਖੇਰਹਤਾਹੈ॥੫॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਤ
ਰਕਾਂਕਰਕੋਕਿਸੀਪਦਾਰਥਕੀਸਿਧੀਭੀਨਹੀਹੋਤੀ॥ਸਬਨਾਪ
ਦਾਰਥਾਂਕੀਅਨਿਰਵਚਨੀਅਤਾਸਿਧਹੋਤੀਹੈ॥ਇਤਨੇਗੀਥਕ
ਰਸਵਦਮਨਨਸਿਧਭਯਾ॥ਤਿਸਤੇਅਨੰਤਰਸੀਸਅਤੇਰਹਤ

ਅਖੰਡ ਸਾਚਿ ਦਾਨੰਦ ਪਰਬੁ ਅਵਿਖੇ ਚਿਤ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਾ
 ਰ ਕਰਣੀ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਨਿਦਯਾ ਸੁਹੈ ਨਿਦਯਾ ਸੁ ਕੇਰਿ ਦ
 ਅਭਾਸ ਤੇ ਸਮਾਧਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਨਿਦਯਾ ਸੁ ਸਮਾਧੀ ਕਾ ਭੇਦ ਪੁਛੇ
 ਸੁ ਵੇਦ ਕਾ ਨਿਦਯਾ ਸੁ ਵਿਖੇ ਯਾਤਾ ਯਾਨ ਧੇਯਾ ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਭਾ
 ਸਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਸਾਚਿ ਦਾਨੰਦ ਪਰਬੁ ਅਕਾਯਾ ਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ
 ਸਮਾਧੀ ਵਿਖੇ ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਨ ਹੀਰਤੀ ਜੋ ਮੈ ਅਖੰਡ ਸਾਚਿ ਦਾਨੰਦ ਪਰ
 ਬੁੱਝ ਹੋਇ ਦੁਅਹੰਭਾ ਵਭੀ ਨ ਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਚਿਤ ਅਪਨੇ ਚਿਤ
 ਰਾਵ ਕੇਤਾ ਗਕਰ ਪਰਬੁ ਅਵਿਖੇ ਨਿਵਾਤ ਦੀ ਪਕ ਕੀਨਾ ਈ ਅਚਲ
 ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਖੰਡ ਰੂਪਾਨ ਨੁਤੁ ਮਕਹ ਤੇ ਹੋ ਜੋ ਸਮਾਧੀ ਵਿਖੇ ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ
 ਹੀਰਤੀ ਤੋ ਅਖੰਡ ਬੁਝਾ ਕਾਰਤਾ ਕੈਸੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਚਿਤ ਕੀ ਸਰਬਾਥਿ
 ਤੀ ਅਰੁ ਕੇ ਅਭਾਵੁ ਪ੍ਰਤਿ ਵਿਕਲ ਪਤਾ ਤੋ ਸਿਧ ਨ ਭਈ ਓੜ ਸ
 ਮਾਧੀ ਤੇ ਉਥਾਨ ਦੁਆ ਅਖੰਡਾਨੰਦ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਣੇ ਤੇ ਅਖੰਡ
 ਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸਮਾਧੀ ਮੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਾ ਬ੍ਰਿਤਤ੍ਵ ਰਾਵ ਸ
 ਮਾਧੀ ਮੈ ਨ ਹੀਰਤਾ ਜੋ ਸੇਲ ਵੁ ਨਲ ਮੈ ਗੋਰਿਆ ਰੂਪਾਨੇ ਕੋ ਕਰ
 ਨਹੀ ਦੀਖਤਾ ਪਰ ਰਸ ਨਾ ਕਰ ਜਾਨੀ ਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੋ ਸੇ ਅਖੰ
 ਭੁਬੁਝਾ ਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸੂਲ ਵਿਸ਼ੀ ਕਰ ਕੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਤੀ ਪਰ
 ਤੂ ਸੁਖ ਮਾਵਿ ਸੀ ਕਰ ਜਾਨੀ ਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਨਨੁ ਸੇ ਅਖੰਡ
 ਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸਮਾਧੀ ਮੈ ਜੋ ਹੈ ਸੇ ਸਮਾਧੀ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਉਤਪੰਨ

ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਥਵਾ ਜਾਗਤ ਕਾਲਾ ਵਿਖੇ ॥ ਜੋ ਸਮਾਧਿ ਕਾਲ ਮੇ
 ਉਤਪੰਨ ਕਰੇ ਤੋ ਸਮਾਧੀ ਮੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਕਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਯ
 ਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਜਾਗਤ ਕਾਲ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ॥
 ਸਮਾਧਿ ਮੇ ਰਹਤੀ ਹੈ ॥ ਮੈ ਸੇ ਕਰੇ ਤੋ ਅਸੰਗੁ ਵਹੈ ਕਾ ਹੋਤੇ ਜੋ ਬ੍ਰਿ
 ਤੀ ਕਾ ਖਿਲੁ ਖਿਲੁ ਵਿਖੇ ਨਾ ਸਉਤ ਪਤੀ ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਉਤ੍ਰ ਸਮਾਧੀ
 ਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਜੋ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰਾਹੁ ॥ ਆਪੁ ਰਖ ਕਾ ਸੋਤਿ ਸਤੇ ਸਮਾਧਿ
 ਵਿਖੇ ਅਖੰਡਾ ਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਉਤਪੰਨ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਸੋਤਿ ਸਪ੍ਰਯਤਨ ਕੇ
 ਰੇ ॥ ਸਹਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਏਕ ਨਿਸਕਾਮ ਪੁੰਨ ਦੂਜੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਸਮਾਧੀ ਕੇ
 ਸੁਭਾਸਤੇ ਜੋ ਗੁਯਾਸੀ ਸਕਾਰ ਸੋਤਿ ਸਤੇ ਅਖੰਡਾ ਕਾਰ ਅਚਲ
 ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਿਵਾਤ ਦੀ ਪਾਸਿ ਖਾਵਤ ਰੁਗਵਾਨ ਨੇ ਛਿਵੇ ਅਪਾਏ
 ਵਿਖੇ ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਨੰਨੁ ਸਮਾਧੀ ਕਾ ਠਲੁ ਵਿਆ ਹੈ ॥
 ਤੇ ਕਾ ਸਮਾਧਿ ਕੇ ਵੇਠਲ ਹੈ ॥ ਏਕ ਪਰਮ ਠਲ ਦੂਜੇ ਅਵਾਂਤ ਠਲ
 ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਸਮਾਧਿ ਤੇ ਗੁਯਾਨ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿ ਬੀਧ ਕ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ
 ਨਾਸਾ ॥ ਅਰ ਅਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਕੇ ਸੰਸਕਾਰ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਅਰ ਅਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਕੇ ਨਾਸ ਹੋਏ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚਿਤ ਪੁੰਨ ਪਾਪੋ ਕਾ ਸ
 ਪੁਰਜੇ ਅਨੰਤ ਜਨਮਾ ਕਾ ਸੋਗੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਿਹ
 ਮਮਤਾ

ਕੇਨਾਸੁਏਤੇਤਿਸਕੀਛਾਯਾਕਾਭੀਨਾਸੁਏਜਾਤਾਹੈ॥ ਗਯਾ
 ਨਕੇਪ੍ਰਤਿਬੰਧਕਅਰੰਕਾਰਅਮਤਾਵਾਸਨਾਪੁੰਨਪਾਪਰੂਪਕਰ
 ਮਯੇਪਾਂਚੇਨਾਸੁਏਜਾਤੇਹੈ॥ ਸਮਾਧਿਕੇਕਰਦੇਤੇਏਹੁਸਮਾਧਿ
 ਕਾਪਰਮਫਲਹੈ॥ ਅਰਇਨਪਾਂਚੇਕੇਨਾਸੁਏਤੇਮਹਾਵਾਕ
 ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਤੇਰਹਤਹੈ॥ ੨॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਕੀਅਭੇਦਤਾਨੁਅਪ
 ਰੇਖਕਰਕੇਰਿਖਾਇਦੇਤਾਹੈ॥ ੩॥ ਸਤਾਮਲਕਵਤਾਅਰੰਅਰੰ
 ਕਾਰਾਦਿਕਪਾਂਚੇਕਰਪ੍ਰਤਬੰਧਹੁਆ॥ ੪॥ ਮਹਾਵਾਕਪਰੇਖਗਯਾ
 ਨਕੇਜਨਤਾਹੈ॥ ਜੇਸੇਮਣੀਮੰਤ੍ਰਾਦਿਕੋਕਰਕੈਅਗਨਿਦਾਨ
 ਕੇਨਹੀਕਰਤੀ॥ ੫॥ ਅਰੁਸਮਾਧੀਕੇਅਵਾਂਤਫਲਭੀ
 ਏਕਤੇਅਨੰਤਜਨਮੇਕੇਸੀਚਿਤਪੁੰਨਪਾਪੋਕਾਨਾਸ॥ ੬॥
 ੭॥ ਸਾਖਆਤਕਾਰਅਵਿਦਯਾਅੰਅਵਿਦਯਾਕਾਕਾਰਅਕਾਰ
 ਸਕਰੂਪਤਿਸਕਾਕਾਰਨਜੇਨਿਸਕਾਮਧਰਮਸੇਵਧਤਾਜਾਤ
 ਹੈ॥ ਇਸੀਤੇਸਮਾਧਿਕੇਧਰਮਯੋਧਕਰਕਰਤੇਹੈ॥ ਏਕਖਿਰ
 ਤਭੀਜੇਨਿਵਿਕਲਪਸਮਾਧਿਕਰੇ॥ ਤਿਸਕੇਸੋਅਸ੍ਰਮੇਧਯੋ
 ਗੋਕਾਪੁੰਨਹੈ॥ ੮॥ ੧॥ ਨਨੁਪਰੇਖਗਯਾਨਕਾਕਿਆਫਲਹੈ
 ਉਤਸੋਤੀਬ੍ਰਹਮਨਿਸ਼ਗੁਰੂਕੇਅਪਤੇਜੇਸੁਦੁਰਕੀਆਮਹਾਵਾਕ
 ਜਿਸਦਿਨਤਿਸਾਦਿਨਤੇਲੋਕਰਆਗੇਪਾਪਕਰਮਕਾਸਪਰਸਨ

ਹੀਰੋਤਾ ਕਾਰੋਤੇ ਜੋ ਗਿਆਨਾ ਕੁਆਸ ਵਿਖੇ ਜਿ ਗਿਆਸੁ ਲਗੇ ਹੁਅੰ
 ਕੀ ਪਾਪ ਕਰਮੋ ਮੇਰੀ ਨਹੀ ਰਹਤੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਝੇ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ
 ਮਾਰਗ ਮੇ ਪਗਤ ਲੇ ਕੀਟ ਮਰਜਾਏ ਤੇ ਮੁਖੁ ਕੋ ਤਿਸ ਪਾਪ ਕਾਲੇ ਪ
 ਨਹੀ ਲਾਗਤਾ ਗਿਆਨ ਅਕੁਆਸ ਕੇ ਬਲ ਤੇ। ਜੈ ਸੇ ਮੇ ਮਜਾ ਮੇ ਕੋ
 ਪਰ ਕਰ ਪੁਰਖ ਮੇਰ ਮੇਰ ਬੁੰਦੇ ਕੋ ਪਨੁ ਨੇ ਤੇ ਭੀ ਗਤਾ ਨਹੀ ਤਦ ਵਤ
 ਮੁਖੁ ਕੋ ਪਰੇਖ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾ ਵਤੇ ਪਾਪ ਕਾਸ ਪਰਸ ਨਹੀ ਹੋਤਾ
 ॥ ਅਬ ਅਪਰੇਖ ਗਿਆਨ ਕਾ ਛਲ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਜਬ ਅਪਰੇਖ ਗ
 ਯਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਾਰਨ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਸੇ ਨਾਸ
 ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਮਯਾਨ ਕਾ ਸੁਰਜ ਤਮ ਕੋ ਨਾਸ ਕਰ ਦੇਤਾ ਹੈ।
 ਇਸ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਅਕਤ ਭ੍ਰੰਗੀ ਬਕਾ ਵਿਚਾਰ ਅਕੁਆਸ ਜੋ ਬਾਰੇ ਬਾਰ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਪੰਜਾ ਕੋ ਸਾਤੇ ਭਿੰਨ ਆਪ ਕੋ ਜਾਨ ਕਰ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਦਿਬੀ ਪਨ ਤੇ ਰਹਤ ਹੁਅੰ। ਇਸੀ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਸਾਰਿ ਰਾਨੰਦ
 ਮਰ ਬੁੰਦ ਮਰੁ ਪਰੇ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਇਤਿ। ੧॥ ੬ ਅਬ ਪੰਜ ਭੂਤ ਕ
 ਵਿਵੇਕਾ ਸੰਤੁ ਅਮੈਵੈ ਏਕ ਬੁੰਦ ਜਗਤ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਾਣੀ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਸੀ ਤੇ ਮਨ ਬਾਣੀ ਕਰ ਜਾਨਾ ਨਹੀ ਜਾਤਾ। ਸੋ ਤਿ
 ਸ ਬੁੰਦ ਅਕੇ ਗਿਆਨ ਵਾਸਤੇ ਬੁੰਦ ਕਾ ਕਾਰਨ ਰੂਪ ਪਾਂਚ ਭੂਤੋਂ ਕਾ
 ਵਿਵੇਕ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਸੁਖ ਮਸ਼ੂਲ ਪਾਂਚ ਭੂਤਾ ਤ੍ਰਿਗੁਣਾ ਤਮ ਕਪ

ਕਿਤਿਕਾਰਕਾਰਹੈ॥ ਅਕਾਸਾਦਿਕੋਮੈਸਬਦਾਦਿਕਗੁਣੁਏਕ
 ਏਕਅਪਨਾਅਧਿਕਕਾਰਨਕੋਹੈ॥ ਅਕਾਸਮੈਪੁਨੀਰੂਪੁਵਾਖੁਮੈ
 ਵੀਸੀਸਬਦਅਨੁਸ਼ਾਸੀਤਸਪਰਸ॥ ਉਸੁਸੀਤਤਾਮੈਤੋ੩॥
 ਮੈਰਕੇਸੀਬੰਧਤੇਪੁਤੀਤਹੋਵੈ॥ ੩ ਅਗਨੀਸੁਕਲਰੂਪ ਉਸੁਸਪ
 ਰਸ੩ ਜਲਮੈਚੁਲਚੁਲਸਬਦ ਸੀਤਸਪਰਸ ਸੁਕਲਰੂਪਸੇ
 ਪਰਕੇਪੁਕਾਸੁਕੋਅਸਮਰਥਾ॥ ਅਗਨੀਕਾਸੁਕਲਰੂਪਪਰਕਾਭੀਪੁ
 ਕਾਸਕਾ॥ ਜਲਕਾਮੀਠਾਰਸਾ॥ ੪ ਪਰਾਕਾਕੜਕੜਸਬਦਾਕ
 ਠਨਸਪਰਸ ਅਰਰਕਤਸਾਅਨੇਕਪੁਕਾਰਰੂਪ ਅਰਖਾਏਮੀਠੇ
 ਬਹੁਬਿਧਰਸ ਸੁਗੰਧਦੁਗੰਧਗੁਣਾ॥ ੫ ਇੰਨਗੁਣੁਵਾਰਅਕਾ
 ਰਿਕੋਕੋਭਿੰਨਭਿੰਨਜਾਨਣਾਅਕਾਰਕਾਵਾਰਾਭੀਭਿੰਨਭਿੰ
 ਨਜਾਨਣਾਪਾਂਚੋਕੋ॥ ਪਾਂਚਭੂਤੇਕੋਸਾਧਾਰਨਸਤੁਅੰਸਤੇਪਾਂਚੋ
 ਆਗਮਾਨਇੰਦ੍ਰੇਸ਼੍ਵਰਾਦਿ॥ ੫ ਅਰਸਾਧਾਰਨਸਤੁਅੰਸਤੇਅੰਤਰ
 ਰਣਮਨਆਦਿਕ ਜਿਸਤੇਪਾਂਚੋਇੰਦ੍ਰਜਾਂਕੇਬਿਖੇਕਾਮਨਕੋਰ
 ਨਹੈ॥ ਅਰਪਾਂਚਭੂਤੇਕੋਸਾਧਾਰਨਰਜੇਅੰਸਤੇਪਾਣਾਦਿਕਪਾਂਚੋ
 ਮੈਅਰਅਸਾਧਾਰਨਅੰਸਰੇਜਗੁਣੀਤੇਪਾਂਚੋਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੇਹੈ॥ ਅੰ
 ਮਨਦਸੋਇੰਦ੍ਰਜਾਂਕਾਪ੍ਰੇਰਕਪੈਅਗੁਰਿਵੈਰੂਪਅਸਥਾਨਵਿਖੇਰਕ
 ਤਾਹੈਅਗਤਿਸਕਾਨਾਮਅੰਤਹਕਰਣਹੈ॥ ਅੰਤਰਹੀਸੁਖਦੁ
 ਹਰਖਸੋਕਾਕਾਰਬਿਤੀਕਾਸਾਧਨਰੂਪਹੈ॥ ਬਾਹਰਗਮਾਨਇ

ਦੀਆਂ ਕਰਮਾਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਬਿਨਾ ਕਿ ਸੀ ਪਦਾਰਥ ਜਾਨਣੇ ਅਰੁ
 ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਣੇ ਮੈਂ ਸਾਮਰਥਨ ਹੀ। ਅਰੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਖੇ ਦੋਖ ਅ
 ਰੁ ਦੋਖ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨੇੜਾ ਦਿਕਾਇੰਦ੍ਰੂਪ
 ਦਿਮਾ ਤੁਕੇ ਜਾਨਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈ। ਬਿਖੇ ਮੈਂ ਗੁਣ ਦੋਖ ਕੀ ਬਿਚਾਰ
 ਇੰਦ੍ਰੁ ਅੰਕੋ ਨਹੀ ਮਨ ਹੀ ਕੋ ਹੈ। ਮਨੁ ਕੀ ਯੋਗ ਪਿਪਾਚ ਭੂਤ ਕੇ ਸ
 ਰੂਪ ਧਾਨ ਸਾਧਾਰਨ ਅੰਸ ਤੇ ਉਤਪੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਥਾ ਪਿਤੀ ਨੇ ਗੁਣ
 ਕੇ ਰਕੇ ਅਨੇ ਕਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸਤ੍ਰੁਗੁ
 ਣ ਸੇ ਵੈਰਾਗਾ ਬਿਖਿਆ ਉਦਾਰਤਾ ਮੈਂ ਵੀ ਦਯਾ ਹੀ ਭੀਰਤਾ ਹਰਿ ਮੈਂ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਜਨ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਹੋਤੀ ਹੈ। ੧ ਰਜੇ ਗੁਣ ਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋ
 ਰੁਯਤਨ ਦੰਭੁ ਈਰਖਾ ਦਿਹੋ ਤੇ ਹੈਂ ੨ ਤਮੁ ਗੁਣ ਸੇ ਆਲਸ ਕ੍ਰਮ
 ਤਿਵਾਨਿੰਦ੍ਰਾ ਦਿਹੋ ਤੇ ਹੈਂ। ੩ ਸਤ੍ਰੁਗੁਣ ਕੇ ਕਾਰਯ ਸੇ ਪੁੰਨ ਉਤ
 ਪਤੀ ਰਜੇ ਗੁਣ ਕੇ ਕਾਰਯ ਸੇ ਪਾਪ ਉਤਪੱਤੀ ੨ ਤਮੁ ਗੁਣ ਕੇ
 ਰਯ ਸੇ ਨਪਾਪਨ ਪੁੰਨ ਕੇ ਵਲ ਬਿਥਾ ਆਪੁ ਕੀ ਹੰਸੀ ਹੋਤੀ ਹੈ। ੩
 ਜੇ ਵਸਤੂ ਜੇ ਤੇ ਗੁਣ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਵਸਤੂ ਤੇ ਤੇ ਗੁ
 ਣੇ ਵਾਲੇ ਤਤ੍ਵ ਕਾਰਯ ਜਾਣ ਲੇਵੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਬ
 ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਜਨ ਭੂਤ ਕਹੀ ਵੇ ਸਿਆਵੈ ਗੀ। ਜੇ ਪਦਾਰਥ ਪੁੰਨ

ਪਾਦਿਸ਼ਾਹੀ ਮੇਨ ਹੀ ਆਵਤੋ ਨੇੜਾ ਰਿਕ ਸੋਯ ਕੁਯੀ ਯੋਂ ਕਰ ਭੁਤਾਂ ਕ
 ਕਾਰ ਅਜਾਨ ਨਾ ਨੇੜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਏ ਕਰ ਪਾਦਿਖਾ ਕੀ ਪ੍ਰਗਟਾ ਕਾ
 ਕਾਰਨ ਹੈ ਸੋ ਤੇਜ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵੀ ਪਕੁ ਹੈ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰ
 ਹਮਨ ਆਰਿਕ ਜਾਨ ਨਾ ਮਨ ਪਛੋ ਬਿਖਾ ਮੇ ਗਣ ਦੇਖ ਕੀ
 ਕਲਪਨਾ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਅਨ ਪਾਂਚ ਰੂਤ ਕੀ ਅੰਸ ਹੈ ਅਰ
 ਦੇਵ ਭੀ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਕੇ ਭੁਤਾਂ ਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਇ
 ਤਨੇ ਕਰ ਕਿਆ ਸਿਧ ਭੁਯਾ ਜੋ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਕਰ ਅਰੁ ਅਨਮਾਨ
 ਕਰ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਬ ਪਾਂਚ ਰੂਤ ਕੀ ਅਰੁ ਅਪਣਿ ਉਤ
 ਪਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਜਗਤ ਸਤ੍ਰਾ ਬੁੱਝ ਅਰੁ ਪਹੋਤਾ ਭੁਯਾ ਸਦੇਵ ਸੋ
 ਮੇਦ ਮਗਾ ਸੀਤ੍ਰਿ ਇਤ੍ਰਾ ਵਿਸੁਤੀ ਕਰ ਉਦਾ ਲਕਨੇ ਸੇਤ ਕੇਤ
 ਨਿਜ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤੀ ਕਹਾ ਹੈ ਛਾਂਦੋ ਗਊ ਪਨਿਖਾ ਵਿਖੋ ਸੋ ਸਤ੍ਰਾ
 ਬੁੱਝ ਅਸ ਜਾਤੀ ਵਿਜਾਤੀ ਸ੍ਰਗਤ ਭੇਦ ਸੇਰ ਹਤ ਹੈ ਅਰਨਾ ਮਰ
 ਪਉਤ ਪੰਤੀ ਸੋ ਪ੍ਰਥਮ ਨਾ ਹੋਤੋ ਰਹੇ ਨੰਨ ਸਜਾਤੀ ਆਰਿ ਕੋਕਾ
 ਕਿਆ ਸ੍ਰਗੁ ਪੈ ਹੈ ਅਰੁ ਕਿਸੇ ਸੇਰ ਹਤੋ ਹੈ ਅਰੁ ਬੁਝਾ ਵਿਖੋ ਕੋ ਸੇਨ
 ਹੀ ਰਹਤੋ ਉਤ੍ਰ ਸ੍ਰਗਤ ਭੇਦ ਕਹੀਏ ਸਾਵੈ ਵੀ ਬੁੱਝਾ ਵਿਖੋ ਨੋ
 ਸੇਵਾ ਸਪਤ੍ਰ ਫੁਲ ਫਲੋਂ ਕਾ ਅਪਣੇ ਵਿਖੋ ਰਹੈ ਸੋ ਬੁਝਾ ਨਿਰ
 ਵੈ ਵਹੈ ਤਾ ਮੇ ਸ੍ਰਗਤ ਭੇਦ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸਜਾਤੀ ਭੇਦ ਕਹੀਏ
 ਜੋ ਸੇਵੇ ਬੁੱਝ ਪੀਪਲ ਕੇਤਾ ਕਾ ਆਪਸ ਮੇ ਭੇਦਾ ਸੋ ਬੁੱਝਾ ਕਾ ਸਜ

ਤੀਰੇਤਨ ਦੁਸਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀ। ਜੋ ਇਸਰਕਾ ਸਜਾਤੀ ਚੇਤ
 ਨਜੀਵ ਕੋਚੋ ਤੋਊ ਪਾਧੀ ਮਾਯਾ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਮੇਰੇ ਦੋ ਚੇਤਨ
 ਕੇ ਸੁਰੂਪ ਮੇਰੇ ਦਨਹੀ। ਤਾਂ ਤੇ ਇਸਰਨੀਵ ਕਾ ਸਜਾਤੀ ਭੇਰ ਬ
 ਨੈ ਨਹੀ। ੨॥ ਅਗਵਿਜਾਤੀ ਭੇਰ ਕਹੀਏ ਜੋ ਸੇਬੁ ਖਪਥਰਵਾ ਕਾ
 ਮਨੁ ਖਪਥਰਕਾ ਭੇਰ ਹੈ। ਤੈ ਸੇਬੁ ਅਚੇਤਨ ਤੇ ਵਿਜਾਤੀਵ ਸ
 ਤੁ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀ। ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਰਨੀਵ ਚੇਤਨ ਤੇ ਜਗਤ ਘਟ
 ਪਟਾਰਿ ਜਨ੍ਹ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਭੇਰ ਕਾ ਹੋਤੇ ਨਹੀ। ਉਤ੍ਰ ਸੇਘ
 ਟਪਟਾਰਿ ਜਨ੍ਹ ਜਗਤ ਮਾਯਾ ਕਲਪਤ ਕੀ ਭਿੰਨ ਸੱਤਾ ਕਛੁ ਨ
 ਹੀ ਜੋ ਸੇ ਸੁਪਨ ਕੇ ਪਰਬਤਾ ਵਿਕੋ ਕੀ ਸੱਤਾ ਸੁਪਨਾ ਵੀਤੇ ਭਿੰਨ
 ਕਛੁ ਨਹੀ ਅਨੁ ਰੂਪ ਹੀ ਪਰਬਤ ਹੈ। ਤਦ ਵਤ ਜਗਤ ਅਨੁ
 ਰੂਪ ਹੈ। ਏਕ ਅਵੈਬੁ ਅਹੀ ਭੇਰ ਰਹਤ ਅਪਨੇ ਆਪ ਵਿ
 ਖੇ ਇਸ ਥਿਤ ਹੈ ਭਿੰਨ ਸੱਤਾ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਨਿੰਨ ਤੁਸੰਸਤ ਚੇਤਨ
 ਅਨੰਦ ਬੁੱਝ ਕੋ ਏਕ ਕਹਤੇ ਹੋ ਸੇ ਸੱਤਾ ਚੇਤਨ ਤਾ ਅੰ ਅਨੰਦ ਤਾ ਕਾ
 ਭੇਰ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ। ਘਟ ਸੱਤਾ ਸੇ ਪਟ ਸੱਤਾ ਕਾ ਭੇਰ ਐ ਘਟਗਾ
 ਨ ਸੇ ਪਟਗਾਨ ਕਾ ਭੇਰ ਐ ਸਬਦਾਨੰਦ ਸੇ ਸਪਰਸਾਨੰਦ ਕਥੇ
 ਟਗਾਨ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਉਤ੍ਰ ਘਟ ਪਟ ਸੇ ਸਬਦ ਸਪਰਸਾ ਵਿਕੋ ਕਾ
 ਮਰਸਪਰ ਭੇਰ ਹੈ ਨਾਮ ਰੂਪ ਉਪਾਧਿ ਕੇ ਭੇਰ ਸੇ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਬੁ

ਮਾਵਿਖੇਭੇਰਪਤੀਤਹੈਵੈ॥ ਨਾਮਰੁਪਭਿਪਾਧਿਰਹਤਨਿਰੁਪਾ
 ਧਿਬੁਯਸਾਚਿਦਾਨੰਦਾਵਿਖੇਰੁਨਹੀ॥ ਜੈਸੇਪਟਮਠ
 ਭਿਪਾਧਿਕੇਭੇਰਸੰਘਟਾਕਾਸਮਠਾਕਾਸਮੇਭੇਰਗਾਸੇਰੈਨਿ
 ਭਿਪਾਧਿਅਕਾਸਮੇਭੇਰਗਾਸੇਨਹੀ॥ ਕਾਹੇਤੋਜੋਸਤੁਅਰੁਪ
 ਬੁੱਯਕਾਵਿਜਾਤੀਅਸੰਤਰੈਸੋਤੋਸੁਰੁਪਤੇਹੀਕਛੁਰੈਨਹੀ॥
 ਭੇਰਕੈਸੇਕਰੈ॥ ਤਾਂਤੇਏਹਸਿਧਭਯਾਜੋਜਗਤਕੀਉਤਪਤੀ
 ਤੇਪ੍ਰਥਮਸਾਚਿਦਾਨੰਦਕੁਯਏਕਅਵੈ॥ ਤਿਸਬੁੱਯਾਵਿਖੇ
 ਇਸਥਿਤੀਤੇਰਹਤਜੇਅਗਆਨੀਰੈਸੋਤਿਨਕੀਬੁਧਿਸਮਾ
 ਧਿਵਿਖੇਬੁਯਾਕੁਲਤਾਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਕੋਈਪੁਰਖੁ
 ਸਮੁਦ੍ਰੋਮੇਟੁਬਕੀਲਗਾਵੈਤੋਤਿਸਕੇਮਨਇੰਦ੍ਰੀਆਵਯਾਨੁ
 ਲਤਾਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ॥ ਤੋਸੇਅਖੰਡਏਕਰਸੁਬੁੱਯਾਵਿਖੇ
 ਨਿਵਿਕਲਪਸਮਾਧਿਕਰਨੇਤੇਅਗਆਨੀਜੋਗੀਵਯਾਨੁ
 ਲਤਾਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ॥ ਸਕਾਰਵਸਤੁਵਿਖੇਏਇਸਥਿਤ
 ਜੀਨਕੀ॥ ਜੈਸੇਬਾਲਕਾਂਕੋਨਿਜਨਰੈਸਤੇਅਪਨੀਮੁਰਦ
 ਤਾਕਰਭੈਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈਭੈਕਾਕਾਰਨਤੇਦੁਸਹਾਰੋਤਾਹੈ
 ਸੋਭਿਹਾਦੁਸਹਾਰੈਨਹੀ॥ ਨਿਵਿਕਲਪਸਮਾਧਿਮੈਤੇਅਰਿ
 ਕਾਰਾਵਿਕਸਰਬਪ੍ਰਪੰਚਕਾਅਭਾਵੈਸੋਵਿਸਪ੍ਰਪੰਚਅ
 ਰਿਕਾਰਹੀਭੈਕਾਰਨਥਾ॥ ਤਾਂਤੇਨਿਵਿਕਲਪਸਮਾਧਿਭੈਤੇਰਹਤ
 ਐ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 492 (Part - 2) Subject Vedanta
Name of MSS Vivek Chintamani
Author Fateha Singh
Period _____ Folios 30
Script Gurmukhi Source Prithi pal Singh Taura, Jalandhar
Missing Folios Incomplete

ਮਾਵਿਖੇਭੇਰਪ੍ਰਤੀਤਹੋਵੈ॥ ਨਾਮਰੂਪਉਪਾਧਿਰਹਤਨਿਰੁਪਾ
 ਧਿਬੁਭਾਸਾਚਿਦਾਨੰਦਾਵਿਖੇਭੇਰਨਹੀ॥ ਜੈਸੇਘਟਮਠ
 ਉਪਾਧਿਕੇਭੇਰਸੰਘਟਾਕਾਸਮਠਾਕਾਸਮੇਭੇਰਗਾਸੇਹੈ॥ ਨਿ
 ਉਪਾਧਿਅਕਾਸਮੇਭੇਰਗਾਸੇਨਹੀ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੋਸਤੁਅਰੁਪ
 ਬੁੱਝਾਕਾਵਿਜਾਤੀਅਸੰਤਹੈ॥ ਸੋਤੇਸ੍ਵਰੂਪਤੇਹੀਕਛੁਹੈਨਹੀ॥
 ਭੇਰਕੇਸੇਕਰੈ॥ ਤਾਂਤੇਏਹਸਿਧਭਯਾਜੋਜਗਤਕੀਉਤਪਤੀ
 ਤੇਪ੍ਰਥਮਸਾਚਿਦਾਨੰਦਬੁਝਾਏਕਅਵੈ॥ ਤਿਸਬੁੱਝਾਵਿਖੇ
 ਇਸਥਿਤੀਤੇਰਹਤਜੋਅਗਯਾਨੀਹੈ॥ ਸੋਤਿਨਕੀਉਪਿਸਮਾ
 ਧਿਵਿਖੇਬੁਝਾਕੁਲਤਾਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਕੋਈਪੁਰਖ
 ਸਾਮੁਦ੍ਰਮੇਵਬਰੀਲਗਾਵੈ॥ ਤਿਸਕੇਮਨਇੰਦ੍ਰੀਆਵਯਾਕੁ
 ਲਤਾਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ॥ ਤੋਸੇਅਖੰਡਏਕਰਸਬੁੱਝਾਵਿਖੇ
 ਨਿਵਿਕਲਪਸਮਾਧਿਕਰਨੇਤੇਅਗਯਾਨੀਜੋਗੀਵਯਾਕੁ
 ਲਤਾਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ॥ ਸਕਾਰਵਸਤੁਵਿਖੇਹੈਇਸਥਿਤੀ
 ਜੀਨਕੀ॥ ਜੈਸੇਬਾਲਕਾਂਕੋਨਿਜਨਹੈਸਤੇਅਪਨੀਮੁਰਖ
 ਤਾਕਰਭੈਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਭੈਕਾਕਾਰਨਤੇਵਸਰਾਹੋਤਾਹੈ॥
 ਸੋਭਿਹਾਵਸਰਾਹੈਨਹੀ॥ ਨਿਵਿਕਲਪਸਮਾਧਿਮੇਤੇਅਰਿ
 ਕਾਰਾਵਿਕਸਰਬਪ੍ਰਪੰਚਕਾਅਭਾਵਹੈ॥ ਸੋਵਿਸਪ੍ਰਪੰਚਅ
 ਰਿਕਾਰਹੀਭੈਕਾਰਨਥਾ॥ ਤਾਂਤੇਨਿਵਿਕਲਪਸਮਾਧੀਭੈਤੇਰਹਤ
 ਐ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

੧ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਥਾ ਵਿਵੇਕਚਿੰਤਾਮਣੀ ਛਤੇ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਤਾ ਸਿ
ਖ ਪਾਤੋ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਿ ਗਣਪਤਿ ਗਿ
ਗਾਗੁਰਦੇਵ ਨ ਕੇਦੇਵਾ ਨ ਮੋਰਿ ਪਾਵਿ ਪਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸਫਲ ਜਾਸ ਜਗ ਸੇਵਾ॥ ੧ ॥ ਸਬ ਕੇਰਿ
ਤਉ ਪਦੇਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤਪਦ ਪੁਜਾ ਚਿੰਤਾ ਮ
ਨਿਉ ਪਦੇਸ ਕੇ ਬਰਨੇ ਜਾਸੁ ਸੁਸੁਧਾ॥ ੨ ॥ ਭੁਵ
ਮੇ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨ ਰਪਾਵ ਗਬਿਖ ਈਜਾਇ॥
ਅੰਗੁ ਮੁਖ ਮੁਕਤ ਨ ਰਬੰਧ ਗਯਾਨ ਪੁਨਰੇ
ਇ॥ ੩ ॥ ਇਨ ਪਾਂਚ ਨ ਮੇ ਮੁਕਤ ਨ ਰਗੁਰ ਸੰ
ਗਯਾ ਭੁਵਤਾਸਾ ਸੁਤਿ ਸਿਪਾਂਤ ਉਪਦੇਸਟਾ
ਸਿਖ ਕੇ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੪ ॥ ਬੁੱਝ ਅਸੋਤਿ ਬੁੱਝ ਅਨਿਸੁ
ਪੁਨ ਸਿਖ ਅਪਿਕਾਰ ਪਰੀਖਾ ਯਕ੍ਰਿਉ ਉਕ੍ਰਿਵ ਕਤ
ਬਾਤਾ ਗੁਰੁ ਲੱਖਣ ਉਰੀਖਾ॥ ੫ ॥ ਆਤਮ ਬੁੱ
ਝ ਮੁਕੇਦਤਾ ਮਿਥਾ ਜਗਦਰਸਾਇ॥ ਪਾਂਚ
ਕੇਦਰ ਅੰਗੁਰ ਮਕੀ ਬੁਧਿ ਸੋਰਿ ਧੈਨ ਸਾਇ॥ ੬

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਮੇਖਚਾਰਿਉਰਗਤਿਮਤੁਈਸਬੁਧਿਗੰਗਮ
 ਹਿ।ਸ੍ਵਦੁਲਮੋਰਅਹਿਮਿਰਗਸਮਸਯਕ
 ਥਨਗੁਰਤਾਹਿ॥੦॥ਅਪਿਕਾਰੀਉਪਦੇਸਕੇ
 ਜਾਸਮੇਖਕੀਚਾਰਿ।ਸੋਉਤ੍ਰਿਪਾਵਿਪਤਾ
 ਖੀਏਬਰਨਤਲੰਖਣਤਾਹਿ॥੧॥ਉਤਮ
 ਮਧਮਮੰਦਪੁਨਸਾਪਨਨ੍ਯਨਬਸੇਖਾ।ਬੁਧਿ
 ਪ੍ਰੰਮਕੇਰੇਦਤੇਰੇਦਤਿਨੋਮਧਦੇਖਾ॥੨॥ਅਲਿ
 ਨਬੁਧਿਹੈਜਾਸਕੀਅਲਪਕਥਨਨਹਿਗੁ
 ਨ।ਹੇਤੁਵਿਗਗਪਰੇਮ।ਪੁਨਮੁਸੇਕੋਪਹਿਚਾ
 ਨ॥੧੦॥ਕਰਮਸੁਖਾਚਪਕਾਰਪੁਨਕਹਿਤਸ
 ਕਾਮਿਨਿਖੇਧਾ।ਨਿਤਅਨਮਿਤਬਖਾਨਿਯੇ
 ਪ੍ਰਾਸਚਿਤਪੁਨਵੇਖਾ॥੧੧॥ਸਨਾਨਸੋਚਸੀ
 ਧ੍ਯਾਇਜੇਨਿਤਅਕਰਮਪਹਿਚਾਨਾ।ਪੁਰਬ
 ਵਿਦਸਸਾਧਾਇਮੇਕ੍ਰਿਯਾਨਮਿਤਕਠਨ
 ॥੧੨॥ਦੁਇਪਪਰਸ੍ਰਿਤਕਰਕਹੇਜਨਮਾਂਤਰ
 ਪਰਤੱਖਾ।ਕੀਏਪਾਪਤਾਂਨਾਸਚਿਤਕ੍ਰਿਯਾਜੇ
 ਤਕਹਿਦੱਖਾ॥੧੩॥ਕੀਏਪਾਪਕੀਗਾਤ

ਇਹਾਦੇਕਰਦੁਗਾਏਮੇਕਰਮਜਗਾਦਿਮੇਕਰਮ
 ਜਿਹਦੁਗਾ॥੧੨੫॥
 ਅਤਿਤੁਰਕਰ
 ਐ

ਇਹ ਪੁਤਰ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਤਰ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ੧੪ ॥ ਕੇਲਿ ਜੇ ਸੁਖਿ ਪਾਤਿ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ ॥ ਆਰਗੁ ਅਰਗੁ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ ॥
 ਨਿਰੰਦ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਤਰ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ੧੬ ॥ ਕੇਲਿ ਜੇ ਸੁਖਿ ਪਾਤਿ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ ॥ ਆਰਗੁ ਅਰਗੁ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ ॥
 ਕੇਲਿ ਤੁਲਸੀ ॥ ੧੭ ॥

ਸਹ
 3
 ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਦ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ ॥ ਤਾਸਨ ਵਿਰਤ
 ਕਰੇਤੁ ਜੇ ਅਸਾਧਾਰਨੁ ਸੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਜਾਸ
 ਪਾਪ ਕੀ ਗਯਾਤਨ ਹਿਜੇ ਜਨਮਾਂਤਰ ਕੇਰਾ ॥
 ਬੇਦਾਇਸ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਅਰੇ ਸੋ ਸਾਧਾਰਨੁ ਦੇ
 ਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਵਾਕੁ ਭਿਆਨ ਕਜੇ ਕਹੇ ਸੁਤਿ ਕੇਮ
 ਰਿਪੁ ਬੀਨਾ ॥ ਸੋ ਉਪਰੇਰਤ ਕਰਮ ਮਹਿ ਜਨ
 ਕੀ ਬੁਧਿ ਸੁਚੀਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਬ ਵਿਭੂਤਿ ਖਿਲ
 ਰੰਗੀ ਚੀਟੀ ਮਨੁ ਲੋਭੇ ਤਾ ॥ ਕਾਲ ਸਬ
 ਨ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰਸਮਾ ਪਰਮ ਕੋਹੇ ਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰ
 ਰਸ ਬੰਧੀ ਵਾਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਨਿਤ ਆਦਿ ਕਜੇ ਕਰਮ ਹੈ ਸੋ ਸ੍ਰ ਰੂਪ ਪਹਿਚਾ
 ਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤੁ ਅਵਕਵਾਦ ਯਾਮ੍ਹਿ ਦਾਖਿ ਮਾਮ੍ਹਿ
 ਸਾਦਾਨਾ ॥ ਸੀਲ ਸੋਚਤ ਪਤ੍ਰਿਸਾ ਬਿਨ ਪਰਮ ਸਰੂਪ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤਨ ਸਕਾਮਿ ਕੁਲ ਸੁਭ ਬਿਖੇ ਸੁੰਦ
 ਤਨ ਨਿਪਭੋਗਾ ॥ ਵਿਦਿਆ ਸੁਰਸੀ ਤਨ ਛਲ ਤਨ ਦੇ

੨
 ਅਧਿਕਾਰ ॥ ਤਨ ਅਰਗੁਮਾਇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ੧੩ ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ੧੪ ॥ ਕੇਲਿ ਜੇ ਸੁਖਿ ਪਾਤਿ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ ॥ ਆਰਗੁ ਅਰਗੁ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ ॥
 ਨਿਰੰਦ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਤਰ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ੧੬ ॥ ਕੇਲਿ ਜੇ ਸੁਖਿ ਪਾਤਿ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ ॥ ਆਰਗੁ ਅਰਗੁ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ ॥
 ਕੇਲਿ ਤੁਲਸੀ ॥ ੧੭ ॥

ਸਦਾ ਮਰੇਗਾ॥ ੨੨॥ ਰਿਦੈ ਸੰਘ ਛਲਤਾ ਸ
 ਕੇ ਭੋਗ ਵਾਸਨਾ ਖੀਨਾ॥ ਦੈ ਨਿਸਕਾਮ ਸ
 ਮਰਪਰੈ ਈਸਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੀਨਾ॥ ੨੩॥
 ਮੋਖ ਚਾਰਿ ਯੁਤ ਮੰਦ ਜੋ ਜਿਗਿਆਸੁ ਉਕਾ
 ਨਾ॥ ਰਿਚਕ ਵਾਕ ਸੁਨਾਇ ਸੁਤਿ ਤਾ ਤੋ ਕਰਤੁ ਉ
 ਥਾਨਾ॥ ੨੪॥ ਮੋਖ ਉਪਾਸ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕਰੈ
 ਰਮਨ ਰਕੋਟੀ॥ ਤਮ ਕਰਤੁ ਮਾਕਿ ਮਹਾਂ ਨਿਦੈ
 ਦੇਹੋ ਹੀ ਕਿਤ ਖੋਟਾ॥ ੨੫॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅਵਰੁ
 ਰਤੁ ਤਸਗਲੀ ਜਮ ਭਾਨੈ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜਨ
 ਬਿਨ ਤਿਲ ਨਹੀ ਮਲੈ॥ ਕਰੈ ਉਪਾਸਨ ਵਾਕ
 ਸੁਨ ਮੋਖ ਭੁਜਨ ਕਰਮਾਨਾ॥ ਮੰਧ ਮਹੇ ਵਤ
 ਮੰਦ ਤੇ ਨਿਸਰਿ ਨਨਾ ਮਬਖਾਨਾ॥ ੨੬॥ ਬੁ
 ਧਿ ਮੋਤੀ ਆਨਾ ਸਕੀਤੀ ਬਰਪੁਨਾ ਵਿਗਾ
 ॥ ਚਾੜਿ ਕਪੂਰ ਉਪਾਸਨਾ ਲਖ ਸੋਮਧ ਮਭਾ
 ਗਾ॥ ੨੭॥ ਦੈਵਿ ਪਰੋਤ ਉਪਾਸਨਾ ਅਹੰਗਾਰ
 ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਤੀਕਾ॥ ਏਕ ਭੋਦ ਬਿਨ ਭੋਦ ਸਹ
 ਆਇ ਉਪਾਸਨ ਨੀਕਾ॥ ੨੮॥ ਏਕ ਦੇਸ ਮੇ

ਬਾਕਿ ਹਰਿ ਜਾਨ ਉਪਾਸੇ ਜੋਇ। ਜਾਸਨ
 ਸੁਮੇਰੁ ਭਾਵਨਾ ਤਤ ਪ੍ਰਤੀਕ ਲਖ ਸੇਇ। ੨੮
 ਜਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਏਕ ਹਰਿ ਕਰੇ ਉਪਾਸੁ
 ਵਾ। ਅਹੰਗ੍ਰਹ ਕਾਰਿ ਤ ਉਪਾਸਨਾ ਸਕਿ
 ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾ। ੩੦। ਸ੍ਰੋਤ੍ਰ ਸੰਬੰਧੀ ਵਾਕ
 ਪੁਨਰੰਚ ਕਥੇ ਦਬਖਾਨਾ। ਬੋਧ ਕਨਾਮੀਨ
 ਮਕੇ ਕੋ ਵਿਦਕ ਰਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ। ੩੧। ਉਪਾਸ
 ਉਪਾਸੁ ਕਾ ਬ੍ਰਿਤਿ ਜੇ ਹੋਤ ਸਜਾਤਿ ਪ੍ਰਵਾਹਿ।
 ਕਾਰਿ ਤ ਸਭੁ ਪ ਉਪਾਸਨਾ ਜੇ ਕੋ ਵਿਦ ਭਵਸੁ
 ਹਿ। ੩੨। ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੁਨਾ ਉਪਾਸ ਅਕੀਜ ਬੇ
 ਉਪਾਸ ਕਹੋਇ। ਯਹ ਛਲ ਕਹੈ ਉਪਾਸ
 ਨਾ ਬੋਧ ਅਵਸਿਤ ਹੋਇ। ੩੩। ਭੁਜਨ
 ਅਵਸਥਾ ਚਾਰ ਵਿਧ ਕਾਰਿ ਤ ਵੇਦ ਬੁਧਿ
 ਨ। ਰਸਨਾ ਗੋਲਿਸ ਦਿਨ ਰੇਨਾ ਮਹਰੀਗੁ
 ਲਖਾਨਾ। ੩੪। ਸੰਜਮਾਦਿ ਛਾਸਨ ਨ

ਜੀਮਨਇੰਦ੍ਰੇਨ ਨਿਰੋਧਾ॥ ਨਾਮਮਹਾਤਮੁਰਾਚਿ
 ਹਰੀਸ੍ਰੁਤਿਸਿੰਘੁਤਮਾਰਿਸੋਧਾ॥ ੩੫॥ ਵਿਛ
 ਆਸਨਸੰਜਮਸਦਾਰਹਿਤੁਸਦਾਏਕਾਂਤਾਕ
 ਰਨਨਿਰੋਧਸ੍ਰਾਸਜਿਤਜਪੇਨਾਮਹਿਤਸਾਂਤ
 ॥ ੩੬॥ ਮਨਨਿਰੋਧਕਬਿਚਪਲਤਾਤਾਂਕ
 ਰਮਾਨਤਖੇਦਾਦਸਅਪਗਾਧਉਪਾਧਿਯੁਤ
 ਤਾਂਕੋਭਾਖਤਭੇਦਾ॥ ੩੭॥ ਸੰਤਨਕੀਨਿੰਦਾਪੁ
 ਨਾਕਹਤਅਸਰਧਕਨਾਮਾ॥ ਸੁਨੁਹਾਰੀਹਰ
 ਮੇਭੇਦਮਤਿਮਹਾਦੇਖਕੋਧਾਮਾਗੁਰਸ੍ਰੁਤਿ
 ਤੰਤ੍ਰਨਸ੍ਰਧਜਹਿਤੀਨੋਮਹਾਅਧਿਗਾਧਾਮ
 ਰਥਵਾਦਭੁਮਨਾਮਮੇਪੁਨਮਧਪਾਪਅਸਾ
 ਧਾ॥ ੩੮॥ ਵਰਨਾਸ੍ਰਮਕੋਧਰਮਨਿਜਨਾਮ
 ਬਖਾਜਹਤਆਗਾ॥ ਆਨੁਧਰਮਸਮਨਾਮ
 ਲਖਦਸਅਪਗਾਧਵਿਭਾਗਾ॥ ੪੦॥ ਨਿ
 ਰਪਗਾਧਦੇਤਾਗਕਰਬਿਤ੍ਰਿਸਜਾਤਿਪ੍ਰਵਾ
 ਨਿ॥ ਲਗੋਇਪਾਸਕਕੀਜਬੇਨਿਨਉਪਾਸੁ

ਕੇਮਾਰਿ॥੪੧॥ਸੁਗਣੁਉਪਾਸਕਜੋਅਰੇ
 ਵਿਸਨੁਧਾਮਮੇਐਖਾ॥ਚਾਰਿਤਕਾਰਿਤਤੇਉ
 ਚਤੁਰਵਿਧਪ੍ਰਾਪਤਜਾਸਨਦੇਖਾ॥੪੨॥
 ਸਲੋਕਸਮੀਪਸਰੂਪਜੇਪੁਨਸਾਯੁਜਾ
 ਵਿਚਾਰਾ॥ਮੇਖਜੋਉਕੈਵਲੁਅਚਹਿਗਯਾ
 ਨਤਾਸਅਧਿਕਾਰਾ॥੪੩॥ਮਹਾਵਾਕਯਕੇ
 ਅਰਥਕੋਜਬਲੋਨਾਹਿਵਿਚਾਰਾ॥ਭੇਦ
 ਭਰਮਛੁਟੈਨਯੀਜਪੈਜੁਕਲਪਹਜਾਰਾ॥
 ੪੪॥ਪ੍ਰਮਾਣਾਯਾਪਕੋਕੀਏਤੇਜੋਤੋਪਾਈ
 ਏਅਜਾਪਦੇਵਪੁਦਨਾਸਦੀਵਤੁੰਹੀਤੁ
 ਹੀਉਚਰੰਤਹੈ॥ਉਤਮਜੋਉਮੁਖਪੁਨਸਾ
 ਯਨਚਾਰਸੰਪੰਨਾ॥ਬੁਧਿਤੇਲੀਆਤਾਸਕੀਪ੍ਰੇ
 ਮਮੀਨਜਲਮੰਨਾ॥੪੫॥ਨਮਸਕਾਰਗੁਰ
 ਚਰਣਪਰਦਰਬਹਾਥਮੇਲਿਆਇ॥ਉ
 ਨਤੀਕਰਅਤਿਨਮ੍ਹ੍ਹੈਪੁਛੈਸੀਸਨਿਵਾਇ
 ੪੫

ਪ੍ਰਸਾ ਅਰੇ ਮੁਖ ਮੁਖ ਅਗ ਅਸੇ ਗੁਰੁ ਪੁਨ ਅ
 ਤਿ ਨਿਹ ਕਾਮਾ ਕਿ ਮਪਾ ਪਤ ਦੇ ਤਾ ਸਗੁਰੁ ਕ
 ਹੋਵਾ ਕਮ ਸੁਖ ਪਾਮਾ ॥ ੪੬ ॥ ਉਤਾ ਨਾਰਿ ਅ
 ਗ ਅਤਿ ਤਗ ਅਨ ਰਿ ਅਰਧ ਪ੍ਰਬੁਧਿ ਸੁਜੇ
 ਏ ॥ ਸੋ ਉਮੁਖੁ ਕਹਿਤ ਸੁ ਤਿ ਪੁਨਿ ਨ ਮਿਤ
 ਹੋਇ ॥ ੪੭ ॥ ਅਰਿ ਜਿ ਮਲ ਅਸੁ ਥੋ ਜਲੇ
 ਹੋ ਗੀ ਦੇ ਦਪ ਛਾਨਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਪਰਖ ਲੇ
 ਲਖਣੁ ਦੁਵਿ ਪਬਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸ੍ਰਸੀ ਵੇਦ
 ਗੁਰੁ ਸੀਤ ਕੋ ਲਖਣੁ ਸੀਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪਰ ਸੀਦੇ
 ਦਾ ਬਿਚਾਰ ਪਿਖ ਸਿਖ ਪਗ ਵਿਰਤੀ ਠਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥
 ਅਪਿ ਕਾਰੀ ਕੈ ਵਲ ਕੋ ਮੋਖ ਜੋਈ ਨਿਰਬਾਨ
 ॥ ਧੁਤਿ ਪਾਦ ਕ ਵੇਦਾਂਤੁ ਜੇ ਗ੍ਰੰਥ ਤਾਂ ਰਿਪੁਰ
 ਯਾਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਚਾਹ ਕਹਿਤੁ ਅਨ ਬਿਪਤਿ ਹਮ
 ਬਿਕਾਰੀ ਇਕ ਜੋਈ ॥ ਬਿਖ ਅਸੁ ਪੁਨ ਸੀ
 ਬਿਪਲਖ ਪਰਮ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੋਇ ॥ ੫੧ ॥

ਸਾਧਨ ਚਾਰੋ ਯੁਕਤਿ ਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਕਜ
 ਨਾ ਜੀਵ ਬੁੱਝ ਅਕੀ ਏਕਤਾ ਬਿਖਮੁ ਤਾਂਹਿ ਸਾ
 ਨਾ ॥ ੫੩ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਤੰਗੁ ਵ
 ਬੁੱਝ ਅਵੇਦਾਤਾ ॥ ਤੇ ਸਨ ਬੀ ਪਨਿਗਰੀ ਏਰੁਪ
 ਗੁਟਵਤ ਕਾਂਤਾ ॥ ੫੩ ॥ ਪ੍ਰਾਪਕ ਪ੍ਰਾਪਕ ਸਬੰਧ
 ਨ ਠਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਗਾ ॥ ਠਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
 ਬੁੱਝ ਅਪੁਨ ਨਈ ਸਿੰਧਵਤ ਦੇਗ ॥ ੫੪ ॥ ਕਰਤੀ
 ਅੰਕਰਤ ਬਖਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅ
 ਧਿਕਾਰੀ ਕਰਤੀ ਅੰਕਰਤ ਬਖਤਾ ਹਿਬਿਰ
 ਗ ॥ ੫੫ ॥ ਗ੍ਰੰਥਗਾਨ ਸੰਬੰਧ ਪੁਨਜਨ ਅਜਨ
 ਕਤਾ ਭਾਵ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹੁਇ
 ਤੀ ਸਬੰਧ ਲਖਾਵਾ ॥ ੫੬ ॥ ਕਾਰਜ ਸਹਿਤ ਅਨੰ
 ਰ ਬੰਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬੁੱਝ ਅਸਰੁ ਪਾਵੁਇ ਪ੍ਰਯੋਜਨ
 ਗ੍ਰੰਥ ਕਰੁ ਪਤੁਰੁ ਮੁਨਿ ਰੂਪ ॥ ੫੭ ॥ ਇਨ ਅਨੰ
 ਬੰਧ ਸੁਚਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੇ ਆਇ ॥ ਤੇ ਸਾਧ

ਨਬਿਸਥਾਰਯਤਸੁਨੇਹੋਤਅਹਿਲਾਦਾ॥੫੮॥
 ਪ੍ਰਥਮਾਵਿਵੇਕਾਵਿਗਾਗਪੁਨਖਟਸੰਪਤਿਏ
 ਹਤੀਨਾ॥ਤੁਰੀਸੰਖਾਇਛਾਅਹੋਬੋਧਹੋਤੁਏ
 ਹਤੀਨਾ॥੫੯॥ਆਤਮਆਬਿਨਾਸੀਅਚ
 ਲਜਗਤਾਵਿਲੱਖਣਚੇਤਾਅਸੋਗਯਾ
 ਨਵਿਵੇਕਹੋਸਰੁਸਾਧਨਕੋਹੋਤੁ॥੬੦॥ਬ੍ਰ
 ਹਮਲੋਕਲੋਭੋਗਜੇਤੁਆਗਚਹਿਤਸਬਕੇਗਾ॥
 ਬੇਦਅਰਥਗਯਾਤਾਮਨੀਤਾਂਹਿਜਿਹਾਸਾਏ
 ਗ॥੬੧॥ਜਿਹਾਸਾਨਾਮਾਵਿਗਾਗਕੋਦੋਖਦ੍ਰਿ
 ਸ੍ਟਿਤਿਹੋਤੁ॥ਸੋਪੁਨਤ੍ਰਿਧਾਬਖਾਨਿਯੋਕਰੇ
 ਵਿਵੇਕਸਮੇਤਾ॥੬੨॥ਅਤਿਸਹਿਤਾਖਮਨਾ
 ਸਤਾਸਬਭੋਗਨਮੇਦੇਖਾ॥ਉਪਜੇਤਬਦੈਰਾਗ
 ਉਰਪੁੰਨਪਾਕਜਬਪੇਖਾ॥੬੩॥ਜਿੰਤਮਾਨਵਿ
 ਤਰੇਕਪੁਨਏਕਿੰਦ੍ਰੋਬਾਸਿਕਾਗਾ॥ਛਾਰਭਾਂਤਵੈ
 ਰਾਗਾਉਰਪਾਪਤਵੈਵਰਿਭਾਗਾ॥੬੪॥ਸਾ

ਰਾਮਸਾਹਿਬ ਚਾਰਕਰਮਨ ਅਸਾਹਤੋਰੋਕਾ॥
 ਭਿੰਤਮਾਨਵੈਰਾਗਾਇਓਪਜੈ॥੬੫॥
 ੬੫॥ ਮੋਹਵਿਵੇਕਕੀਸੈਂਨਜੇਆਸਾਰਿਦੈਵਿਬ
 ਖਾਨਾ॥ ਤੁਆਗਪਾਪਤੀਯਤਨਮਨਵਿੱਤਰੋਕ
 ਸੇਠਾਨਾ॥ ੬੬॥ ਬਿਖੇਬਾਯਤੇਤੁਆਗਸਬਰ
 ਠਮੰਤਰਨਹਿਦੁਗਾ॥ ਤਾਸਤੁਆਗਹਿਤਯਤ
 ਨਕਰਦੈਕਿੰਦੈਵੁਸੁਗਾ॥ ੬੭॥ ਸੰਦਤੀਬ੍ਰਮੋ
 ਤੀਬ੍ਰਤਰਬਸੀਕਾਰਬੈਰਾਤੁ॥ ਸੁਤਾਵਿਤਨਾ
 ਰਿਵਿਯੋਗਤੇਤੁਆਗਸੰਦਦਰਸਾਤਾ॥ ੬੮॥ ਸ
 ਤਤੀਯਆਵਿਕਰੋਗਜੇਮਤਪ੍ਰਾਪਤਮੁਝੁਹੋਇ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਮੇਖਚਹਿਤੀਬ੍ਰਕਹੀਅਤਿਸੋ
 ਹੋ॥ ੬੯॥ ਈਹਾਂਤਦੁਗਯਾਨਹਿਤਸਰਬਰੋ
 ਗਰੁਵਤੁਆਗਾ॥ ਤਰਤੀਬਰਵੈਰਾਗਾਇਹੁਪ੍ਰਾ
 ਪਤਦੈਵਾਡਿਭਾਗਾ॥ ੭੦॥ ਨਹਿਅਪਿਕਾਰਤੀ
 ਆਗਕੋਮੰਦਨਾਸਵੈਰਾਗਾ॥ ਜਬੈਰੋਗਰੁਵ

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੰਦੋਤ ਮਨ ਰਾਗਾ॥੦੧॥ ਈਹਾਂਤ
 ਤੁਰਮਾਨਤਿਤਤੀਬਰਜਾਸਵਿਰਾਗਾ॥ਵਿ
 ਦ੍ਰਿਖਾਨਾਸਸੰਨਾਸਕਰਬਹੁਰਗੁਰਗਰਿ
 ਰਾਗਾ॥੦੨॥ ਤਤ੍ਵਬੋਧਭੁਜੇਜਾਸਕੇਵਿਸੁਦ
 ਖਨੁਤਿਨਾਸਾ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਸੁਖਲਿਯੇ
 ਉਦਮਜਾਸਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੦੩॥ ਤਰਤੀਬਰੁ
 ਵੈਰਾਗਤੇਵਿਵ੍ਰਤਤਾਂਸੰਨਾਸਾ॥ਵਿਸੁਦ
 ਖਸਬਨਾਸਤੇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੦੪
 ਬਹੁਦਕਆਨਕੁਟੀਚਰੰਤੰਸਪਰਮਪੁਨਤੰਸ
 ਚਾਰਭੇਦਸੰਨਾਸਕੇਕਰਿਤਸ਼੍ਰਿਮਨਿਅਵ
 ਤੰਸਾ॥੦੫॥ ਵੇਸਾਟਨਕਰਉਦਕਬਹੁਪਾਨ
 ਕਰੈਜਗਮਾਂਹਿ॥ਕ੍ਰਮਗਥ੍ਰਿਤਿਸੰਨਾਸਯ
 ਹਨਾਮਬਹੁਦਕਮਾਂਹਿ॥੦੬॥ ਜੋਤਨਯਾਨੁ
 ਸਕਤਿਨਹਿਅਲਪਕੁਟੀਇਕਬਾਧਾ॥ਚਿੰਤ
 ਨਕਰੈਸੁਹਰੀਕੋਤਨਇੰਦ੍ਰਿਅਮਨਸਾਧਾ॥੦੭
 ਵਿਵ੍ਰਤਮੋਖੀਵਿਖਾਜੇਪਾਛੇਕੀਨਬਖਾਨਾ॥

ਪਰਮਹੰਸਹੰਸਹਲਖੋਯਹੀਰਤਰਵਿਧਠਾਨ
 ੦੮॥ ਦੋਖਵਿਸ਼੍ਵਤਿਹੰਸੇਤੁਪੁਨਤਯਾਗਰੁਪਵੈਗ
 ਗਾ॥ ੯॥ ਲਖਅਦੀਨਤਾਭੋਗਮੈਜਾਤੇਰਯੋਨਗ
 ਗਾ॥ ੧੦॥ ਸੋਸਆਦਿਅਜਲੋਕਲੋਭੋਗਵੀਠ
 ਸਮਕਾਕਾਅਵਧਿਕਹਿਤਵੈਗਗਬੁਧਰੋਗ
 ਰੋਗਸਮਖਾਕਾ॥ ੧੦॥ ਅਤਲਬਿਤਲਸੁਤਲ
 ਪੁਨਾਅਰਤਲਤਲਜੇਇ॥ ਰਸਾਤਲੰਘ ਮਹਤਲ
 ਤਾਲਲਖਸੋਇ॥ ੧੧॥ ਰੁਰਰੁਵਾਸਾਗਮਰ ਪੁਨਾ
 ਰਪੁਨਜਨਤਪਸਤਮਜਿਲੰਕਾ॥ ਚੌਦਹਰੁਵ
 ਨਅਸਾਰਲਖਰੋਗਨਤੇਮਨਰੋਕਾ॥ ੧੨॥ ਸ
 ਮਦਮਐਉਪਗਮਤਾਸਹਿਨਤਿਤਿਖਜਾਜੇਇ
 ॥ ਸਮਾਧਾਨਸਰਧਾਸਹਿਤਖਟਸੰਪਤਿਇਕੁ
 ਰੋਇ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰਾਪਤਬੁੱਧਅਨੰਰਥਖਜਕਹ
 ਤਮੋਖਕੋਰੁਪਾ॥ ਤਾਂਕੀਚਾਰਿਮੁਖਜਤਾਭਾਖ
 ਤਮੁਨਿਵਰੁਪਾ॥ ੧੪॥ ਇਨਸਾਧਨਯੁਤਰੋ
 ਇਕਰਕਰੈਸਵਣਗੁਰੁਵਆਗਾਨਮੁਰੋਇ

ਗੁਰੁਗਤਿਯਤਮਾਦਅੰਤਨਿਰਧਾਗ॥੨੫
 ਖਸਾਇੰਗਏਹਸੁਵਨਕੇਉਪਕ੍ਰਮਉਪਸੰਹ
 ਗ॥ਅਰੁਆਸਅਪੁਰਬਠਲਤੁਹੀਅਰਬ
 ਵਾਦਨਿਰਧਾਗ॥੨੬॥ਉਪਪੰਤਿਜੁਗਤਿਸ
 ਮੇਤਜੇਆਤਮਬੁੱਝਅਰੁਦਾਵੇਦਾਂਤਵਾਕਅ
 ਰਿਪ੍ਰਾਯਕੋਨਿਸਚੈਸੁਵਨਸੁਵੇਦ॥੨੭॥
 ਜਗਉਤਪਤਵੈਬੁੱਝਤੇਅੰਤਬੁੱਝਮੇਲੀਨਾ॥
 ਉਪਕ੍ਰਮਉਪਸੰਹਾਰਯਹਪ੍ਰਥਮਅੰਗਸੋਚੀ
 ਨਾ॥੨੮॥ਪੁਨਾਪੁਨਾਅਰੁਆਸਾਇਹੁਕਰੋਨਿਰਿ
 ਤਰਜੀਵਾ॥ਆਦਿਅੰਤਮਧਬੁੱਝਾਇਕਦੁ
 ਤੀਲਿੰਗਸੋਥੀਵਾ॥੨੯॥ਵੇਦਵਾਕਇਕਗ
 ਅਮਹੀਆਨਨਵਿਖਾਪ੍ਰਮਾਣਾਅਵਰਣਭੰ
 ਗਪਰਯੋਜਨੰਸੂਯੰਜਯੋਤਿਰੁਗਵਾਨਾ॥੩੦॥
 ਅਵਰੁਘਟਾਂਦਿਕਵਸਤੁਜੇਤ੍ਰਿਪੁਟੀਕਰਤੁਹ
 ਗਯਾਨਾ॥ਤ੍ਰਿਪੁਟੀਬਿਨਸੂਯੰਜਯੋਤਿਹਰੰਯਹੀ
 ਅਪੁਰਬਠਾਨਾ॥੩੧॥ਏਕਨਿਰੰਤਰਬੁੱਝ

ਅਜਮਾਦ ਅੰਤ ਤਹਰਾਨਾ। ਛਲ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਜ
 ਹਸੁ ਵਣੁ ਕੋ ਤੁਰੀ ਲਿੰਗ ਵਖਾਨਾ। ੮੨॥ ਏ
 ਕ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਬੋਧ ਤੇ ਬੋਧ ਸਰਬ ਕੋ ਹੋਇ। ਜੈ ਸੇ
 ਮਿਦਮ ਅਬੋਧ ਤੇ ਮਿਦਕਾਰ ਜਸ ਭੁਜੋਇ॥
 ੮੩॥ ਅਰਥ ਵਾਦ ਭੂਤ ਨ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨ
 ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬੋਧ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੀ ਭਾਖਤੁ
 ਨਿਅਵਤੰਸਾ। ੮੪॥ ਉਪਪੰਤੀਖ ਸੁਮਕ ਅ
 ਯੁਕਿ ਨ ਮੋ ਅਵੈਤਾ। ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਅਵੈਤ ਨਿ
 ਜ ਭਾਸਤ ਭ੍ਰਮ ਕਰਵੈਤਾ। ੮੫॥ ਹੇਂ ਮਰਚਤ
 ਰੂਪ ਅਨਿਕ ਹੇਂ ਮਰੂਪ ਪਹਿਚਾਨਾ। ਜਲ ਤਰੰ
 ਗ ਜਲ ਹੈ ਸਹੀ ਘੋਂਦੀ ਮ੍ਰਿਦ ਮ੍ਰਿਦ ਹ ਬਖਾਨਾ।
 ੮੬॥ ਏਕ ਲੋਹਿ ਕੇ ਸਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਲੋਹਿ ਰੂਪ ਹੀ
 ਏਧਾਗ। ਅਗਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਸ ਲੇ ਅਗਨੀ ਇ
 ਕ ਨਿਗਾਗ। ੮੭॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪਰ ਪੰਚਤਿਮ ਏ
 ਕ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਹੋਇ। ਰਚੇ ਅਪਤੇ ਆਪ ਲਮਕ

ਰੈਬੁੱਯਸਕੁਜੋਇ॥੮੮॥ਬੋਧਕਬੇਦਅਦੁ
 ਤੀਕੋਵਾਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਕਆਨਾਇਹਪ੍ਰਮਾਣਗ
 ਤਜੋਮਹੇਸੰਸਮਛਲਤਿਹਗਾਨਿ॥੮੯
 ਯੇਖਟਲਿੰਗਜੁਸ੍ਵਣਕੇਤਾਕੋਵਿਨੁਅਭ
 ਯਾਸਾ॥ਸਰਧਾਸਹਿਗਰਮੁਖਸੁਨੇਪੁਨਮਨ
 ਮਨਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੯੦॥ਇਤੁਸ੍ਰੀਚਿਪਦੇਸਾਚਿੰਤਾ
 ਮਣਿਅਪਿਕਾਰੀਸਾਧਨਵਿਚਾਰੋਨਾਮਪ੍ਰ
 ਥਮਸਤਕਸਮਾਪਤੀ॥੯੧॥ਦੋਹਾ॥ਬਾਧ
 ਕਭੇਦਅਭੇਦਕੀਸਾਧਕਯੁਕਤੀਜੇਤਾਅ
 ਵੈਬੁੱਯਸਚਿੰਤਨੰਮਨਨਰੂਪਲਖਕੇਤਾ॥
 ੯੨॥ਤਤਤ੍ਰਿਪਦਸੋਧਨਕੁਲੇਮਨਨਕੀਏਤੇਹੋ
 ਤਾਅਨੈਅੰਦ੍ਰਿਤਰੇਕਕੀਯੁਕਤੀਜਬੈਉਦੇ
 ਤਾ॥੯੩॥ਆਯਾਪਾਚੈਕੁਤਸੇਅਨੈਚੇਤਨਸਿੰਧ
 ॥ਕਿਯੇਦ੍ਰਿਤਰੇਕਨਸੰਤੋਕਛੁਭਾਖਤਸੁਤਿ
 ਅਰੁਭਿੰਧਾ॥੯੪॥ਤਿਮਅਨੈਚੇਤਨਜਬੈਜਾਗ੍ਰ
 ਤਾਦਿਸੇਹੋਇ॥ਸਤਾਇਵਭਾਸਤਸਰਬਤੀ

ਕਿਯੋਵਿਤਰੇਕਨਜੋਇ॥੪॥ਪ੍ਰਤ੍ਯਕਜੋਤਿਅ
 ਸੰਗਚਿਦਨਿਤਹੀਸ੍ਵਯੰਪ੍ਰਕਾਸਾਭਾਸਾਭਾਵ
 ਅਭਾਵਮੇਜਾਗ੍ਰਦਾਦਿਸਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੫॥ਚੈਦਸ
 ਤ੍ਰਿਪੁਟਿਸ੍ਵਲਵਪ੍ਰਸੁਖਪਤਿਸ੍ਵਪਨਨਭਾਨ॥
 ਜਾਗ੍ਰਤਮੈਸੰਸਤਅਦਿਵਭਾਸੇਚਿਦਯਤਜਾਨ
 ॥੬॥ਸ੍ਵਪਨੇਮਾਰਿਅਭਾਵਤੋਹੋਤਨਸੋਅਪ
 ਰੋਖਾਜਾਗ੍ਰਤਭਾਵਾਭਾਵਕੋਇਮਸਾਖੀਲਿਰ
 ਦੋਖਾ॥੭॥ਸ੍ਵਲਭੇਗਪ੍ਰਦਕਰਮਜੇਭੋਗਦਿ
 ਯੋਪਨਹਾਂਨੋ॥ਜਾਗ੍ਰਤਹੋਤਅਭਾਵਹੀਸ੍ਵਤਿ
 ਅਨੁਭਵਜਾਨ॥੮॥ਮਨੋਮਾਤ੍ਰਤ੍ਰਿਪੁਟੀਸਬੈ
 ਅਨੇਏਮਾਤਮਤਾਸਾ॥ਜਾਗ੍ਰਤਸੁਪਤਿਅਭਾਵ
 ਜਹਿਸ੍ਵਪਨਰੂਪਪਰਕਾਸਾ॥੯॥ਆਤਮ
 ਸੰਮਨੈਰਈਭਾਸਤਭਾਵਸ੍ਵਰੂਪਾਦ੍ਵੈਵਿਤ
 ਰੇਕਅਭਾਵਪੁਨਤਾਂਗਆਤਾਚਿਦਰੂਪ१
 ਜਾਗ੍ਰਤਸ੍ਵਪਨਅਭਾਵਤੇਕਾਰਨਮੇਥਿਤਿਲੀ

ਜਾਗ੍ਰਤੋ

ਨਾ। ਏਕਾਦਿੰਸ ਅਗਿਆਨਤਿੰਹ ਦੁਸ਼ਾ ਅਤ
 ਮਚੀਨਾ॥ ੧੧॥ ਜਨਮਵੇਦਗੁਰੁਵਾਕਤੇਖਿੰਤ
 ਸੁਖੁਆਕਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਿਤਿਅਨਾਤਸਲੀਨਸਬ
 ਸੋਸਮਾਧਿਸੁਖਕਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਮੁਦਗਰਅਦ
 ਪ੍ਰਹਾਰਤੇਦੁਖਮਾਧਿਬ੍ਰਿਤਿਲੀਨਾ॥ ਬ੍ਰਿਖੀਅ
 ਤਮਸੇਲਖੇਸੇਈਮੁਰਛਾਚੀਨਾ॥ ੧੩॥ ਪਰਾਰ
 ਬਧਸੇਸੇਸਨਹਿਲਿੰਗਸੁਲਦਿਯੋਗਾ॥ ਰੁ
 ਵੀਲਬਧਸਰੀਰਲੋਸੁਨਖਿੰਤਨਹਿਭੋਗਾ॥ ੧੪
 ਸ੍ਰਿਤਅਵਸਥਾਭਾਸਹੈਸਾਖੀਕਰਅਨਯਾਸ
 ॥ ਸਰਬਅਵਸਥਾਮੇਲਖੇਸਾਖੀਸੁਖੀਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
 ੧੫॥ ਜਾਗ੍ਰਤਸੁਪਨਸੁਭਾਵਬ੍ਰਿਤਿਚਾਰੰਮਾਰਿ
 ਅਭਾਵਾ॥ ਵਿਰੁਚਾਰੀਕਲਪਤਸਰੈਦੁਸ਼ਾਨਿ
 ਤਅਪ੍ਰਭਾਵਾ॥ ੧੬॥ ਖਸਅਵਸਥਾਬੁਧਿਬ੍ਰਿਤਿ
 ਭਾਵਅਭਾਵਸੁਰੂਪਾ॥ ਤਾਂਹਿਪ੍ਰਕਾਸਕਆਤਮਾ
 ਰਚਨਾਜਾਸਅਨੁਪਾ॥ ੧੭॥ ਰੁਵਅਭਾਵੰਮੁਖਯੋ
 ਸੰਧੀਇਨਕੀਜੋਤਾ॥ ਨਿਰਬਸੇਖਚੇਤਨਸੁਖੀਪ
 ਰਕਾਸੈਪੁਨਤੇਤਾ॥ ੧੮॥ ਜਾਗ੍ਰਤਖਿੰਤਿਅਭਾਵਤ

ਬਸੁਪਾਲਉਦੈਤਹਿਹੋਇ॥ ਸੁਧਪ੍ਰਕਾਸੈਸੀ
 ਪਿਕੇਕਿਵਸੈਖਰਿਦੈਸੋਇ॥ ੧੮॥ ਖਿਏਅ
 ਵਸੁਸੀਪਿਖਟਤਾਹਿਅਭਾਵਾਭਾਵਾ॥ ਅਵਿਭ
 ਛਾਹੀਆਤਮਾਭੁਖੈਵਸੈਅਨੁਭਾਵਾ॥ ੨੦॥ ਅ
 ਵੈਅੰਦਿਤਰੇਕਯਹਯੁਕਤੀਮਨਨਵਿਧਾਨਾ॥
 ਤ੍ਵੰਪਦਆਤਮਗਤਿਜਿਤੇਸੀਸਮਸੋਸਬਯਾਨਾ॥
 ੨੧॥ ਏਕਵਸਤੁਮੈਹੋਤਜੋਨਾਨਾਕੋਟੀਗਯਾਨ
 ॥ ਰੰਜਸਰਪਤਰੁਨਗਕਿਧੈਸੀਸਮਰੁਪਬਖਾਨਾ॥
 ੨੨॥ ਮੈਰੋਕੋਨਿਜਰੁਪਹੈਜਗਤਕਵਨਤੇਹੋਇ॥
 ਮੋਖਹੋਤੁਕੋਗਯਾਨਵਾਕਰਮਉਪਾਸਨਦੋਇ॥ ੨੩॥
 ਟੀਕਾ॥ ਭੁੰਗਵਨਮੋਨਿਜਰੁਪਕੋਦੇਹਮਾਤ੍ਰਵਾਅ
 ਨਾਕਰਤਾਭੁਗਤਾਅਨਯੋਨਿਸਚੈਕਰੋਬਖਾਨਾ॥
 ੨੪॥ ਅਕ੍ਰੁਪਨਪੁਨਅਭੋਗਤਾਨਾਨਾਵਾਇਕਰੁ
 ਪਾ॥ ਆਤਮਗਤਸੀਸਮਯਹੀਜਾਂਕਰਮਲਿਨਸਰੁ
 ਪਾ॥ ੨੫॥ ਜਗਸੁਤੰਤੁਯਹੋਕਿਧੈਕੈਕਰਤੁਕੋਤਾਸ
 ॥ ਕਰਤਾਕਰੁਜੀਵਿਸਵਾਭੁਗਵਨਕਰੋਪ੍ਰਕਾਸਾ॥

੨੬॥ ਈਸਕਹੋਇਕੁ ਠੋਰਵਾ ਬਖਾਪਕ ਕਾਰਨ
 ਰੂਪਾਪੁਨ ਬਖਾਪਕੁ ਜੀਵਤੁ ਭਿੰਨ ਅਭਿੰਨ ਸ੍ਵਰੂਪਾ॥ ੨੭॥ ਜੋ ਅਭਿੰਨ ਪੁਨ ਜੀਵਤੁ ਈਸਰੁ ਪਨਗਰੇ
 ਤਾ ਤੋ ਪੁਨ ਈਸ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕੇਵਾ ਚਲ ਖੋਜ ਕਰਤੇ ਤਾ॥
 ੨੮॥ ਵਾਚ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਖਾਨਹੋ ਤੋ ਅਭੇਦ ਨਹਿ ਜੀਵਾ॥
 ਵਾਚ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਤਖ ਪੈਲਖ ਅਭਿੰਨ ਕੋ ਥੀਵਾ॥ ੨੯॥
 ਸਕਤਿ ਭਿੰਨਿ ਵਾਲੇ ਖਣਾ ਜਾਂ ਕਰਤੇ ਦਨ ਸਾਇ॥
 ਸੋ ਅਭੇਦ ਨੀਵੇ ਸਕੋ ਬੋਧ ਮੋ ਪਹਿਤ ਗਾਇ॥ ੩੦॥
 ਵਾਸਹਿ ਕਾਰੀ ਆਨ ਕੋ ਕਰਮ ਉਪਾਸ਼ੁ ਤਾਂਹਿ॥ ਕਰ
 ਮ ਸਮੁਚੈ ਗਿਆਨ ਸੋ ਕੋ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਮਾਂਹਿ॥ ੩੧॥ ਵਾਚੇ
 ਉਸਹਿ ਕਾਰਤਾ ਜੀਵ ਮੋ ਖਕੋਹੇ ਤਾ॥ ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਕ
 ਸੀ ਸਮਾਪਨੇ ਤਾ ਖਤ ਕੋ ਦਿਦ ਜੇ ਤਾ॥ ੩੨॥ ਅਨਨ ਕੀ
 ਏਤੇ ਸਰਬ ਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ਤਹਿ ਲੀਨਾ॥ ਆਤਮ ਪਰਮਾ
 ਤਮ ਜਿਤੇ ਪੁਨਾਏ ਕਤਾ ਚੀਨਾ॥ ੩੩॥ ਪੁਨ ਨਿਰਧਾ
 ਸ਼ੁ ਭਿੰਨਿ ਤਹੈ ਕਰਨੁ ਖਟਾ ਦਿਪਸਾਇ॥ ਪਾਕ ਅ
 ਵਸਾਤਾ ਸਕੀ ਕਾਰਿਤ ਸਮਾਪੀ ਸੋਇ॥ ੩੪॥
 ਭਿੰਨ ਅਨਤਮ ਕੇ ਰਜੇ ਅਹੋ ਦਿਨਾ ਤੀਰੁ ਪਾਤਤੇ

ਰਹਾਤੁ ਸੁਖਿਤਾ ਬਿਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਰ ਅਨੁਪਾ ॥
 ੩੫ ॥ ਸਾਖੀ ਸਦਾ ਅਸੰਗਰੇ ਨਿਗਬਿਕਾਰ ਅਜ
 ਰੂਪਾ ਮੇਲੇ ਜਗ ਅਧਾ ਸੁਸਰੁਯ ਹਨਿ ਦਯਾ
 ਸਸੁਰੁਪਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਸਮਾ ਪਿਖਟ ਰੂਪ ਕਰ ਅੰ
 ਤਰ ਬਾਹਿਰ ਭੇਦਾ ॥ ਸਾਵਿਕ ਲਪਕ ਲਪਨਰ
 ਹਿਤੁ ਆਤਮ ਲਖੇ ਅਭੇਦਾ ॥ ੩੭ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅ
 ਨੁਵੇਖ ਸਮਾਪਿ ਐ ਪੁਨਸ ਬਦਾਂ ਨੁਮੁਵੇਖਾ ॥
 ਤਾਂ ਮੈ ਬਿਤਾ ਬਿਤ ਕਰ ਲਖੇ ਜੋ ਆਤਮ ਪਰਸੈ
 ਧਾ ॥ ੩੮ ॥ ਬ੍ਰਿਤਿ ਸਾਂਤਾ ਵਿਕਲੇ ਅਹੇ ਅੰਤਰਿ
 ਪਜਤ ਲੀਨਾ ॥ ਮੈ ਪਰਕਾਸਕ ਸਰਬ ਕੋ ਬਾ
 ਪਕ ਸਬ ਮੇਚੀਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤਿਲਨ ਮਾਹਿਨਿ
 ਮਤੇਲ ਬਿਤ ਵਪਿ ਮੈ ਪ੍ਰਿਤ ਅਨੁਸੁਤਾ ॥ ਪੁਸ
 ਪਗਿਧ ਮਨਿ ਗਨ ਵਿਖੇਤਾ ਗਾਚਿ ਦਤਿ ਮਪੁ
 ਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਬਾਯਾ ਘਟਾ ਵਿਕਪਿ ਖਨ ਹਿਤ ਅਗ

ਨਿਜੇਤਿਸਸਿਸੁਗਾ॥ ਅੰਤਹਥਿਤਿਥਿਤਾਵਿਸੁਅ
 ਹਿਤਸੁਅਯੋਤਿਰਪੁਗਾ॥ ੪੧॥ ਚਿਤਕਰਚੇ
 ਤਨਚਿਤਵੇਬਾਯਚਿਤਮਿਟਜਾਇ॥ ਤਦਾ
 ਕਾਗਚਿਤਚਿਤਸੇਵਿਸਅਨੁਵਿਪਸੁਗਾਇ॥
 ੪੨॥ ਬਾਯਸੁਰਸੁਸਿਅਗਨਿਥੋਜੋਤਿਜੇ
 ਪਰਕਾਸਾ॥ ਰਾਸਹਸੁਤੇਨਜਨੁਅਹੇਮੁਭੁਗਾਸ
 ਨਤੇਗੁਸਾ॥ ੪੩॥ ਮੇਪਰਕਾਸਕਸਰਬਕੇਮੁਭੁ
 ਕਰਸੰਤਾਵਾਨਾ॥ ਸੁਸੰਤਾਕਰਹੀਨਸਭਰੰਜੁ
 ਸਰਪਵਤਮਾਨਾ॥ ੪੪॥ ਸੁਪਨਮਾਂਹਿਸਬਜੋ
 ਤਿਰਚਸਬਨਪਕਾਸੇਆਪਾ॥ ਤਿਮਜਾਗਤ
 ਕੇਮੁਭੁਥਿਥੇਗੁਸਤਮੁਭੁਪਰਤਾਪਾ॥ ੪੫॥
 ਬਾਯਵਿਸੁਮੇਜਬਾਪਿਥੇਚੇਤਨਯੋਰੁਰ
 ਪੁਗਾ॥ ਚਿਤਥਿਤਿਤਾਮੇਥਿਤਰਹੇਵਿਸਅਨੁ
 ਵਿਪਸੁਗੁਗਾ॥ ੪੬॥ ਤਿਮਸਬਦਾਂਨਸੁਵਿਪ
 ਪੁਨਅੰਤਹਬਾਹਿਰਪੇਖਾ॥ ਏਕਮਾਂਹਿਵਿਪੁਟੀ

ਸਬਦਏਕਮਾਹਿਨਹਿਦੇਖਾ॥੪੭॥ਸਾਖੀਸੁੱਧ
 ਅਸੰਗਾਰਿਵਅਕ੍ਰੋਹਹਿਤਵਿਕਾਰਗਾ॥ਸਰਬਪ੍ਰ
 ਕਾਸੈਬ੍ਰਿਤਿਕੋਚੁਬਕਮਾਜਸੁਪਾਗਾ॥੪੮॥
 ਇੰਦ੍ਰਿਯਨਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯਅਹੋਪ੍ਰਾਣਨਕੋਪੁਨਪ੍ਰਾ
 ਨਾ॥ਮਨਕੋਮਨਥਿਤਾਇਨਬਿਧੈਇਨਕੋਤਾਰਿ
 ਨਗਯਾਨਾ॥੪੯॥ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਵਰਗਕੋਮੁਪਾਲੁਖ
 ਆਤਮਚਿੰਤਨਏਕਾ॥ਕਰਤਨਿਰੰਤਰਚਿੰਤਨਿ
 ਤੁਐਸੋਧਾਰਵਿਵੇਕਾ॥੫੦॥ਹੋਤਸਜਾਤਿਪ੍ਰਵਾਹ
 ਤੇਸਰਬਕਲਪਨਾਨਾਸਾ॥ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਦਰਸਨਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ
 ਕੋਬੁੱਝਰੂਪਧਰਕਾਸਾ॥੫੧॥ਜੈਸੇਅਗਨਿਪ੍ਰ
 ਜਵਲਤਮੇਯਾਜਸਅਗਨਿਸ੍ਵਰੂਪਾ॥ਓਤਪੋਤਅ
 ਗਨੀਅਹੋਤੈਸੇਆਤਮਰੂਪਾ॥੫੨॥ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਬੁੱਝ
 ਸ੍ਵਰੂਪਹੈਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਬੁੱਝਨਿਰਧਾਗਾ॥ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਬੁੱਝ
 ਤੇਆਨਨਹਿਤ੍ਰਿਪੁਟੀਬੁੱਝਮਾਵਿਚਾਗਾ॥੫੩॥
 ਯਹਆਤਮਅਰੂਪਾਸਵਿਧਉਪਜੈਬੋਧਅਸੰ

ਗਾ॥ ਤਬ ਅੰਤਰ ਸਬਦਾਨ ਵਿਧ ਲਖੋ ਸਮਾਧਿ
 ਓਮੰ ਗਾ॥ ੫੪॥ ਪੁਨ ਬਾਹ ਅਸਬਦਾਨ ਵਿਧ
 ਓਪ ਜੋ ਆਤਮ ਗਾਵਾ॥ ਗਵਿਸ ਸਿਵ ਨੀ ਆਰ
 ਤੋਂ ਅੰਸੰਗ ਸੁਤਿ ਗਾਵਾ॥ ੫੫॥ ਸਬਨ ਪ੍ਰਕਾਸੰ
 ਸਬਨ ਤੇਰ ਹਿਤ ਆਤਮਾ ਏਕਾ॥ ਦ੍ਰਸਾ ਸਬਨਿ
 ਜਾਵਿ ਸ ਅਕੋ ਅੰਸੋ ਸਦਾ ਵਿਵੇਕਾ॥ ੫੬॥ ਅੰਸੋ ਚਿੰ
 ਤਨ ਕਰਤ ਨਿਤ ਬਾਹ ਅਸੁਲ ਹ ਦੇਖਾ॥ ਆਤਮ
 ਗਾਵਨ ਤਾਸ ਮੇਥਿ ਰਚਿਤ ਜੋ ਇਬ ਸੇਖਾ॥ ੫੭॥ ਸੋਸ
 ਥਾ ਪਿਸ ਬਦਾਨ ਵਿਧ ਬਾਹ ਅੰਸ ਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਯਕੇ
 ਵਿਨ ਅਰੁ ਅਸਤੋ ਨਿਰਵਿਕਲ ਪਰੈ ਮਾਨਾ॥ ੫੮॥
 ਸੋ ਗੀਵੈ ਵਿਧ ਕਹਤ ਹੈ ਅਵੈ ਗਾਵਨ ਏਕਾ॥ ਅਵੈ
 ਅਵਸਥਾਨ ਪੁਨ ਦੁਜਿ ਮਹਿਤਾ ਵਿਵੇਕਾ॥ ੫੯॥ ਬਾ
 ਰੰ ਬਾਰ ਅਰੁ ਅਸਤੋ ਸਵਿਕਲ ਪਕੇ ਕੀਨਾ॥ ਦਿ
 ਨ ਗਾਵਨ ਅਵੈ ਤਮੇ ਤਾਸ ਅਨੰਤ ਰਚੀਨਾ॥ ੬੦॥
 ਜੀਵਈ ਸੁਕੁ ਜਗਤੁ ਨ ਹਿੰਦੁ ਸ੍ਵਾ ਦਿਸੁ ਨ ਦਿੰ
 ਸਾ॥ ਅਵੈ ਚਿਰ ਪਨ ਏਕ ਰਸ ਕੁ ਮਕਰ ਥੀ ਜੋਵੈ

ਸਯਾ॥ ੬੧॥ ਕੁਮਸਿੰਧੀ ਕੁਮਕਾਲ ਮੇ ਕੁਮਨੇ ਸੇ ॥
 ਸੋਨਾ ਸਾ ਦੇ ਤ ਕਲਪਨਾ ਹਾਂ ਨਿਤੇ ਅਵੈ ਬੁਝ ਪੁਕਾ
 ਸਾ॥ ੬੨॥ ਬੁਝਾ ਕਾ ਰਸ ਬਿੰਤ ਬਿਤ ਆਨ ਬਿੰਤ
 ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਜਬ ਲੋਤ ਬਲੋ ਜਾਨੀ ਦੇ ਨਿਰਵਿ
 ਕਲਪਤਾ ਸੋਇ॥ ੬੩॥ ਵਿਖੋ ਵਾਸਨਾ ਵਾਯੁ ਤੇ
 ਰਹਿਤ ਰੀਪ ਚਿਤ ਬਿੰਤਾ ਦੇ ਅਡੋਲ ਵਤ ਚਿਤ
 ਨਿਰਵਿਕਪ ਸੋ ਮਿੰਤਾ॥ ੬੪॥ ਅਵੈ ਤੇ ਅਵਸ
 ਨਾਇ ਹੁ ਬਿੰਤ ਦੇ ਬਿੰਤ ਨਹਿ ਰੁਨਾ॥ ਏਕੋ ਬਿੰਤ ਬਿ
 ਤ ਦੇ ਰਹੀ ਉਪਜੈ ਬਿੰਤ ਨ ਆਨਾ॥ ੬੫॥ ਜੈ ਸੇ ਅ
 ਗਨਿ ਪ੍ਰਯੁ ਲਤ ਕਰ ਲੋ ਰਿਪਾਤੁ ਤਵ ਰੂਪਾ ਨੀ ਰਬੀ
 ਵਤ ਤਪ ਰਤ ਹੀ ਖਜਨ ਹਿਲਖਤ ਸੁਰੂਪਾ॥ ੬੬॥
 ਯਹ ਸਮਾਪਿ ਖਟ ਵਿਪਕ ਹੀ ਨਿਦਯਾ ਸੁਪ
 ਰਿਪਾਕਾ॥ ਗਯਾਨ ਵਿਪਰਯੋਗ ਨਿਯਮ ਨਿਸ
 ਚੈਤਾਂ ਹੀ ਵਿਪਾਕਾ॥ ੬੭॥ ਦੇਹੇ ਹੋ ਯਹੁ
 ਵਨਾ ਜੀਵਣੀ ਸਮਤਿ ਰੇਵਾ॥ ਯਹ ਵਿਪ
 ਰੀਤਿ ਸੁਕਾਹਨ ਦੇਤ ਸਰਬ ਕੋ ਖੇਦਾ॥ ੬੮॥
 ਬੁਧ

ਦੋਖਗਹਿਤਉਰਕੇਬਿਖੇਦੈਪੁਨਾਵਿਨੁਵਿਗ
 ਯਾਨਾ॥ ਦੋਖਸਹਿਤਅਪੁਰਖਭੀਭਿਛੁਦ
 ਤਹੈਯਾਨਾ॥ ੬੮॥ ਤਾਂਤੇਦੋਸਨਵਿਗਤਿਕੇਰੇ
 ਤਤੀਨਯੇਹੇਗਾ॥ ਸ੍ਵਦਣਮਨਨਨਿਦਯਾ
 ਸਨੀਨਹਿਸਾਖਆਤੁਸਦੇਗਾ॥ ੭੦॥ ਸਾਧਨ
 ਚਾਰਸਮਾਦਕਾਰਿਤੀਨਜਾਨਸ੍ਵਦਣਾਦਿ
 ॥ ਤਤ੍ਵੰਪਦਸੋਧਨਬਿਨਾਹੇਤਨਹੀਸਾਖਾ॥
 ੭੧॥ ਤਤ੍ਵੰਸੋਧਨਹੇਤਪੁਨਤਾਂਹਿਦਿਖਾ
 ਵਤਰੁਪਾ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰਛਿਦਸੁੱਧਅਜ
 ਤਾਮੈਸਕਤਿਅਨੁਪਾ॥ ੭੨॥ ਅਵਯਕ੍ਰਿਸਕ੍ਰਿ
 ਅੰਖੇਤਤਮਅੰਖਰਅਜਾਪੁਧਾਨਾ॥ ਆਖ
 ਅਵਿਦਯਾਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀਅਥਯਾਕ੍ਰਿਤਅਗ
 ਯਾਨਾ॥ ੭੩॥ ਅਨਿਰਵਾਚਐਕ੍ਰਿਗਣਮ
 ਯਾਬੋਧਸਾਂਤਪੁਨਛੀਨਾ॥ ਚਿਦਾਭਾਸ
 ਯੰਤਾਚਿਦਾਬਿਖਮਤੀਵਛੀਸਦੈਕੀ

ਨਾ॥ ੭੪॥ ਮਲਿਨ ਸੁੱਧ ਵੈਰੇ ਦਕਰ ਹੈ ਪਾਰਿਨਾਮ
 ਸੁਰੂਪਾ॥ ਨਿਰਤਤ ਹੁੰ ਬਕਲੋ ਹਿ ਇਵ ਮਾਅ ਅਵਿ
 ਦ੍ਯਾਰੂਪਾ॥ ੭੫॥ ਰਜਤ ਮਓਰੇ ਦਬਾਇ ਕਰ ਸਤਗੁ
 ਨ ਜਾਸ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਸੁੱਧ ਸਤ੍ਰੁ ਮਾਅਾ ਕਹੈਂ ਭਵ ਮੇਜੇ ਬ
 ਧਿ ਮਾਨਾ॥ ੭੬॥ ਪੁਨਰ ਜਤ ਮਜਾ ਮੇਅ ਪਿਕ ਸਤ੍ਰੁ ਗੁ
 ਨ ਦ੍ਯਾ ਪੁਸ਼ੇ ਰੂਪਾ ਮਲਿਨ ਸਤ੍ਰੁ ਸੋਗਾ ਪਿਯੋ ਸੋਈ ਅ
 ਵਿਦ੍ਯਾਰੂਪਾ॥ ੭੭॥ ਅਵਰ ਨੁ ਵਿਖੇ ਪਸੁ ਸਕਤਿ
 ਵੈ ਸਾਕਤਾਇ ਕਮ ਗਮਾਨਾ॥ ਵਾ ਵੈ ਰੂਪ ਸੁਤਾ ਸਕੇ
 ਮਾਅ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਜਾਨਾ॥ ੭੮॥ ਮਾਅਾ ਚ ਅਵਿਦ੍ਯਾ
 ਚ ਸ੍ਵਮੇ ਵਰ ਵਤੇ ਤਿਸ੍ਰਤੇ॥ ਈਸ ਜੀਵ ਵੈਰ ਚਤ ਵੈ
 ਆਵਰ ਗੁਰ ਕਰੋਤਿ॥ ਆਆ ਕੇਰ ਵ ਚਿਤਾ ਅਨਿ
 ਕ ਰੂਪ ਚਿਦ ਹੋਤਾ॥ ੭੯॥ ਆਆ ਚਿਦ ਅਭਾਸ
 ਪੁਨ ਮਾਅਾ ਕੇਰ ਅਧਾਗਾ॥ ਤੀਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁਈ ਸਕੇ
 ਵਾਚ ਅਰਥਾ ਨਿਰਧਾਗਾ॥ ੮੦॥ ਮਾਅਾ ਆਚਿਦ ਗੁ
 ਸਤੇ ਚੇਤਨ ਜੋ ਪੁਨ ਭੀਨਾ॥ ਲਖ ਅਰਥ ਵਤੀ

ਸਕੋਅਵੈਬੁੱਝਅਮੁਭਿੰਨ॥੮੧॥ਅਵਿਦ੍ਯਾਚਿ
 ਦਅਭਾਸਪੁਨਅਵਿਦ੍ਯਾਕੇਰਅਧਾਗਤੀਨੋ
 ਮਿਲੇਸੁਜੀਵਕੋਵਾਚਅਰਥਸੋਧਾਗ॥੮੨॥
 ਅਵਿਦ੍ਯਾਚਿਦਅਭਾਸਤੇਚੇਤਨਜੋਭਿਅਸੰ
 ਗਾਸਪੁਨਅਰਥਯਹਜੀਵਕੋਪੁਤ੍ਰਕਜੋ
 ਤਿਅਰੰਗਾ॥੮੩॥ਤਾਦਾਤਮਤ੍ਵੈਵੇਰਿਸੋਪੁਨ
 ਪਰਮਨਕੇਸਾਥਾਨਿਜਮਾਨੈਅਧਾਸਤੇਚੇ
 ਤਨਸਬਕੋਨਾਥਾ॥੮੪॥ਤਨਸਬੁਲਮਨਪਾਣ
 ਕੀਓਰਮੀਐਗਵਿਕਾਗਾਰੁਮਕਰਕਲਪਤਿ
 ਆਪਮੇਆਤਮਨਿਰਵੇਕਾਗਾ॥੮੫॥ਜਬ
 ਵਿਚਾਰਕਰਤਜੋਪੁਨਤ੍ਵੈਤਨਸੋਅਧਾਸਾ॥
 ਨਿਗਵਿਕਾਗਸ੍ਵਪੀਜੋਤਿਪੁਨਸਾਖੀਸਬਕੋਭ
 ਸਾ॥੮੬॥ਉਤਪਤਿਪਾਲਨਪੁਲੇਪੁਨਐਰਨਿ
 ਯਮਨਪ੍ਰਵੇਸਾਚੇਤਨਆਯਾਯੁਕ੍ਤ੍ਵੈਕਹੀਯਤ
 ਟੀਸੁਰਵੇਸਾ॥੮੭॥ਯਸੰਪਰਮਐਸੁਰਯ

ਯਤਸ੍ਰੇਯਸਮਗ੍ਰਜਾਸਾਮੋਖਵਿਗਾਗਸੁਖ
 ਸੁਰਗਤੇਰਗਵਾਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੮੦॥ ਉਤਪਤਿ
 ਪ੍ਰਲੈਗਤਾਗਤੀਜੀਵਨਕੀਪਰਿਚਾਨਾਵਿ
 ਦਿਆਐਰਾਵਿਦਿਆਜਾਸਦਸੁਰਗਵਾਨਾ॥
 ੮੧॥ ਸਰਬਗਮਤੁਨਿਤੁਤੁਪੁਨਨਿਤੁਤਿ
 ਪਤਿਅਰੁਗਮਾਨਾਸਦਾਸੁਤੰਤ੍ਰਅਲੋਕੁਤ
 ਆਨੰਦਖਟਪਰਿਚਾਨਾ॥ ੮੨॥ ਦ੍ਰੇਵਿਧਲੱਖ
 ਨੁਈਸਕੋਕਯੋਤਸਬਸੁਰੁਪਾਜਾਂਕਗਲੱ
 ਖੀਯਤਲਖਅਕੋਲੱਖਨੁਕਾਰਿਕਾਵਿਭੁਪਾ॥
 ੮੩॥ ਕਦਾਚਿਤਕੁਭਿੰਨਲੱਖਮੈਵਰੱਤੇਲੱ
 ਖਨੁਜੋਇ॥ ਅਨ੍ਯੋਸੰਭਿੰਨਲੱਖਕੋਕਰੋਤ
 ਟਸਬਸੁਰੋਇ॥ ੮੪॥ ਦੇਵਦੁਤਕਾਧਾਸਕੋਕ
 ਕਵੰਤਪਰਿਚਾਨਾ॥ ਈਸੁਰਕੋਕੁਵਕੁਰਤੀਖ
 ਟਰੁਗਯਤੁਰੁਗਵਾਨਾ॥ ੮੫॥ ਲੱਖਸੇਤੁ
 ਆਮਭਿੰਨਜੋਲੱਖਨੁਲੱਖਲਖਾਇ॥ ਅ
 ਨ੍ਯੋਸੰਭਿੰਨਲੱਖਕੋਕਰਸੋਈਸੁਰੁਪਕਰਾਇ॥

੬੩ ਦੇਵਦੰਤਕਾਧਾਮਪੁਨਪੁਛੇਕੋਨਬਠਾਇ। ਸ੍ਰੋਤੁ
 ਅਟਾਰੀਵਾਨਸ੍ਰੋਵੇਵਦੰਤਘਰਗਾਇ। ੬੪
 ਪ੍ਰਸਾਲੰਖਣਬ੍ਰੰਘਕੋਪੁਛੇਸ੍ਰੋਤਅਧਿਕਾਗ।
 ਸਤਚਿਤਅਨੰਦਰੂਪਯਹਲੰਖਣਬ੍ਰੰਘਨਿ
 ਹਾਗ। ੬੫॥ ਆਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਨਮਿਤ੍ਰਜਗਹੇਤੁ
 ਸੁਮਕਰਿਸਮਾਨਾ। ਆਪ੍ਰਹੇਤੁਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਭਵੇ
 ਅੰਨਮਿਤ੍ਰਚਿਦਜਾਨਾ। ੬੬॥ ਦੁਪਾਸਕਤਿ
 ਮਤ੍ਰਜੇਅਹੇਅਨਿਰਵਾਚਅਗਮਾਨਾ। ਗਮ
 ਨਕ੍ਰਿਯਾਗੁਣਭੇਦਤੇਸਾਕਤਏਕਬਖਾਨਾ।
 ੬੭ ਸਤਪ੍ਰਧਾਨਮਤ੍ਰਜੇਅਹੇਜਗਕਾਰਨ
 ਅਗਮਾਨਾ। ਗਮਾਨਸਕਤਿਯੁਤਈਸ੍ਰੋਹੇ
 ਭਨਮਿਤ੍ਰਸੁਜਾਨਾ। ੬੮॥ ਰਜਤਮਕੋਰਪ੍ਰਧਾ
 ਨਤਾਜੇਅਗਮਾਨਨਿਹਾਰਾ। ਕ੍ਰਿਯਾਸਕਤਿ
 ਪੁਨਦੁਪਾਸਕੋਵਿਦਕਰਤਊਚਾਗ। ੬੯
 ਤਮਾਅਵਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਰਜਤਾਂ। ਬਿਸਿਸ੍ਰਚਿ
 ਦਹੋਇ। ਨਾਨਾਵਿਧਹੇਤੁਭਯੋਸ੍ਵਪਨਾਵੀਸਮ

ਸੋਇ॥ ੨॥ ਮਾਯਾ ਕਾਲੁ ਸੁਗਾਵੁ ਐਕਰਮ ਪੁਮਾ
ਲੁਭੈਰੁ॥ ਜ ਨ ਸੰਬੰਧ ਨ ਤਾਂਹਿ ਕੋ ਕਾਰਖ ਕੋ ਕਿਮਹੇ
ਤੁ॥ ੧॥ ਤਾਂਤੇ ਜਗ ਕੋਹੇ ਤੁ ਚਿਦਮਾਯਾ ਯਤ ਪਾਰਿ
ਚਾਨਾ ਏਕੋਹੀ ਬਹੁ ਸਮਾਂ ਇਹੁ ਫੁਰਣਾ ਆਦ ਪੁਮਾ
ਨ॥ ੨॥ ਜੀਵ ਸਵਾਸਨ ਪੁਲਕ ਮੇਮਾ ਯਾ ਮਾਂਹਿ ਸੁ
ਲੀਨ॥ ਸਿਸਿਕਾਲ ਫਲ ਕਰਮ ਕੋ ਵੈਨ ਹੇਤ ਅਹੀ
ਚੀਨ॥ ੩॥ ਇੱਛਾ ਰੁਵ ਕੋਰ ਚਨ ਕੀਈ ਸੁਰ ਮੇਪੁਗ
ਟਾਇ॥ ਸਪਤ ਰੁਪ ਪਾਰਿਣਾਮ ਹੈ ਮਾਯਾ ਇੱਛਾ
ਗਾਇ॥ ੪॥ ਮਾਯਾ ਤੇ ਮਹਤ ਰੂਪੁ ਨ ਤਾਂਤੇ ਤ੍ਰਿਪਾਰਿ
ਕਾਰਾ ਸੁਖ ਮ ਰੁਤ ਸੁਪਾਂਚ ਹੈ ਕਾਰਨ ਕਾਰ ਯਾ
ਰਾ॥ ੫॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਸਤਾਂਹਿ ਵਿਕਾਰ ਪੁਨ ਰੁਏ ਇਕਾ
ਦਸ ਕਰਨ॥ ਸੁਲ ਰੁਤ ਤੇ ਪਾਂਚ ਮਿਲ ਬਾਧੀ
ਰੁਵ ਕੀ ਪਰਨਾ॥ ੬॥ ਕਿੰਚਿਤੁ ਭਾਖਤ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ
ਚੇਤਨ ਤੇ ਆਕਾਸਾ॥ ਪਵਨ ਮਗਨਿ ਜਲ ਪਰਾ
ਮੈਂ ਨ ਭਾਗ ਦਸਤਾਸਾ॥ ੭॥ ਰੁਤ ਅਪਚੀਤਿ
ਤਤੇ ਸੁਖ ਮ ਸਤੁ ਰਾਗਾ॥ ਤਾਂ ਉਪਾਧਿ ਸੋਚਿਦ

ਮਿਲਜੋਹਿ ਦਾਭਾਸਸੰਗਲਾਗਾ॥੮॥ਦਸਇੰਦ੍ਰ
 ਮਨਬਪਿਵੈਪਾਂਚਪ੍ਰਾਨਪੁਨਜਾਨ॥ਸਮਾਇਬਖ
 ਸ੍ਰਿਉਪਾਧਿਪਹਈਸਜੀਵਕੀਮਾਨ॥੯॥ਅਬਖ
 ਸ੍ਰਿਤੈਜਸਜੀਵਕੀਸਤ੍ਰਹਵਾਸਤਬੀਸ॥ਮਿਲੇਸੁਖ
 ਖਮਤਨਭਯੋਵਾਪ੍ਰਿਸਟਕਾਦੀਸ॥੧੦॥ਸਤ੍ਰਹਤ੍ਰ
 ਸਮਾਇਸੋਹਿਰਨ੍ਯਗਰਭਵਪ੍ਰਾਨ॥ਅੰਤਰਯਮੀ
 ਸਰਬਗਤਿਸ੍ਰਿਸ੍ਟੀਜਿਹਨਿਰਮਾਨ॥੧੧॥ਪੂਰਬਕ੍ਰਿ
 ਤਸਬਜੀਵਕੀਕਰੀਦੇਨਛਲਹੇਤਾ॥ਸੁਲਭਗਤਿ
 ਥੁਲਤਨਰਚੋਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਜੇਤਾ॥੧੨॥ਅਕਾਸਾਦਿ
 ਕਪੁਨਤ੍ਰਕੇਵੈਵੈਕੀਨਵਿਭਾਗਾ॥ਏਕਛੋਰਪੁਨ
 ਆਨਗਹਿਚਾਰਚਾਰਕਿਯੇਭਾਗਾ॥੧੩॥ਸੇਸਭਾਰ
 ਜੇਅਪਿਕਾਤਿਨਤਾਸਮਿਲਾਵਨਕੀਨਾ॥ਬੀਸਪ
 ਚਪੰਚੀਸਮਿਲਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਜਗਕੀਨਾ॥੧੪॥ਕਾ
 ਕ੍ਰੋਧਅਹੁਲੋਭਮੋਹਪੰਚਮਜੇਅਹੰਕਾਗਾਪਾਂਚ
 ਕ੍ਰਿਤੀਬ੍ਰਜੇਮਕੀਤਤ੍ਰਵਿਤਕੀਨਉਚਾਗਾ॥੧੫॥ਪ
 ਵਨਪਸਰਨਉਛਲਨਾਚੰਚਲਮਰੁਸੰਦੇਹਤਾ॥

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 492 (Part - 3) Subject Vedanta
Name of MSS Kundia Chhand
Author Fateh Mirganda
Period _____ Folios 10
Script Gurmukhi Source Prithipal Singh Jawa, Talandhar
Missing Folios _____

१३ श्रीगणपतिजे नमः॥ कूटलीआहुंदा पगमात १३

ममांनंदयनचेतनसुतेपूकासापुगहनिजमाहिमादिषु
बजापकनिमआकासाबजापकनिमआकासजगतनाम
सुबकलपतामिपरादिनिमजानरुतमपसदासुअलिप
ताकहिकदिहतेमिगीरबेपनीसोनिजनातमासुखसु
पससापसगिनिसेपगमातमा॥१॥ जांबेपनतासकाठ
गेलेकपरबेधाउतेरुससुखकिउल्लोततेपसुबसेधातते
पसुबसेखकरोपकागमनेका॥ निंदकेदुजेगारिदेनहीन
साहदेका॥ कहिकदिहतेमिगीरकरतसुतिपिकसुतका
मानसजनमसपादिबेपमातमनहीनाकेमाबेतिह
कलगाहिकरमालजनेउपादि॥ बगलेपेसीमारकरे
उमसीसांजादि॥ देउमसीसांजादि॥ दानकेलेहनकारन
बुधेलेबुकीलहिगमदुर्ककैसेताकनामकदिहते
मिगीरदिपुंनजनामनेसाबेपनरकमैजादि॥ तिलक
सुठेकरमाबे॥ ३॥ दिंदजापहैपहादुहीलेतदेउहीदना
करेकरादेबागजेसेबुमहपगमाना॥ सेबुमहपगमा
नकिासेमिपजाकरगि॥ उरिउतेबेतासगिरे॥ हलकहुन

ਪਰਹੀ॥ ਕਹਿਕਵਿਛਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀਰਲਸੀ ਜਹਾਂ ਮੁਲਮਦਿਯੋ॥ ਲ
 ਤੇ ਬੇਦਕੇ ਸਾਰਓੜੇ ਭਈ ਆਤਮਵਿਦ੍ਯਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਤਿਤਪਦੋ
 ਪੁਰਾਣ ਸਰਗੁਰਤ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਵੇਦਾ ਕੁਕਸੁਨ ਵੇਮ ਵਰਕ ਨਿਜਮਨ
 ਮਿਦ੍ਯੋਨ ਬੇਦਾ ਨਿਜਮਨ ਮਿਦ੍ਯੋਨ ਬੇਦ ਰੇਦ ਮੈ ਮਤਿ ਰਹੀ ਪਾ
 ਗੀ॥ ਭੁਯੋਨ ਆਤਮ ਬੋਧ ਬਿਧਿ ਸਯਨ ਮੈ ਲਾਗੀ॥ ਕਹਕਵਿ
 ਛਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀਰਲੇ ਰੁਗੁਣ ਕੀ ਨਿਬੰਤੁ॥ ਅੰਤ ਸਾਧ ਦੈ ਜਾਇ ਹੀ
 ਬਿਨਵਿਦ੍ਯਾ ਪ੍ਰਤਿਤਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਤਿਤਾ ਮਸਥਿ ਪਿਕੋ ਆਤਮ ਬਿਖ
 ਯਸੁ ਜਾਸਾ॥ ਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਤ ਕਹਿਤ ਯੁਪ ਜਾਓ ਰੁਭੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
 ਜਾਓ ਰੁਭੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਸਸਬਓ ਤੇ ਨਾਸੀ॥ ਵਰੁਣ ਅਠਾ ਦਸ
 ਰੁਪ ਕੀ ਰਤੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਕਹਕਵਿਛਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀਰਭੇਦ ਕ੍ਰਮ
 ਪਾਂਚ ਬੰਗਾ॥ ਨ੍ਰਿਤ ਨ੍ਰਿਤ ਰੁਭੋ ਸੁਆਪ ਪਾਪ ਰੈਤ ਪਨ ਪੰਡਾ॥ ੬॥
 ਛੁੰਡੀ ਛੁੰਡੀ ਗਇ ਸਗਮਾ ਯੁਪ ਪਹਿਰੀ ਖਾਇ॥ ਵੰਡ ਲੇਤ ਦੁਖ ਦੈ ਪ੍ਰਜਾ
 ਨੀਤਿ ਨ ਪਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਨੀਤਿ ਨ ਪਰਮ ਕਮਾਇ ਪ੍ਰਜਾ ਗੋਵਿ ਪ੍ਰਨ ਪਾਲੈ॥
 ਗੁਣ ਕਾਤੁਰਤ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਨਤਾਂਤੈ ਚਲੈ॥ ਕਹਿਕਵਿਛਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀਰਦ੍ਯੁ
 ਨਵਿਦ੍ਯਾ ਯਗੁਨ ਰੀ॥ ਚਾਰਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਵਿਹੀਨ ਨਹੀ ਸੁਖ ਕਉ ਸੋਢ
 ਰੀ॥ ੭॥ ਰਣ ਮੈ ਸੁਗਨੀਤਿ ਮੈ ਨਿਪੁਣ ਦਾਨ ਮਨ ਚਾਓ॥ ਗੋਵਿਦ੍ਯੁ
 ਦੇਖ ਮਨਾਥ ਕੋ ਕਹਣੁ ਹਸ ਪੈਰਾਓ॥ ਕਹਣੁ ਹਸ ਪੈਰਾਓ ਪ੍ਰਜਾ ਪਾਲ

ਨਮੋਤਤਪਗਾਯਾਗਪਾਲਸੁਪਰਮਾਸਦਗਤਿਸੋਢੁਤ੍ਰੀਵ੍ਰਗਾਕਾ २
 ਕਾਵ੍ਰਿਣਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਨਮੋਤ੍ਰੀਪਤਨਮੋਪਨਮੋ। ਕਾਕਰਮਗ
 ਵਪਾਸਕਟੇਸੁਗਰੁਵ੍ਰਮੋ। ੮। ਕਰੋਪਰਮਥਪਾਰੋਤੋਲਬੋਲ
 ਮੈਪੁਗਾਕਾਯਾਪਰਤੀਸਾਪਕੈਬਿਖਾਤ੍ਰਿਸੁਨਕਿਅਵ੍ਰਗਾ। ਬਿਖਾ
 ਤ੍ਰਿਸੁਨਕਿਅਵ੍ਰਬੀਜਯੋਨਾਮਹੀਉਗਾ। ਸਤਸੰਗਤਜਲਪਾਇ
 ਬਪੈਖੇਤੀਛਲਮੈਪੁਗਾ। ਕਾਕਵ੍ਰਿਣਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਨਭੂਖੇਫਿਰਕ
 ਬਮਰਹੈ। ਬੈਸਮੈਸਪਰਮਾਨਗਰੁਪੁਨਵਾਸਨਕਰਹੈ। ੯। ਸੇ
 ਵਾਕਰੈਤ੍ਰਿਬਰਹੁਕੀਕਰਮਉਪਾਸਨਗਯਾਨ। ਹੈਨਿਸਕਪਟਕ
 ਮਾਇਯੈਆਤਮਪਨਸੁਖਖਾਨਾ। ਅਤਮਪਨਸੁਖਖਾਨਾਨ
 ਬਿਨਆਗ੍ਯਾਕਰੀ। ਤਾਂਕੋਸਬਕੋਉਚਾਤਿਲਾਤਹੈਅਨਿਦੁਗੀ। ਕ
 ਹਕਵ੍ਰਿਣਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਸੁਰੂਪਾਹਸਭਸੁਖਦੇਵਾ। ਪਰਮਵ੍ਰਿਣਕੀਨਾ
 ਨਕਰੈਜੋਇਤਬਿਪਸੈਵਾ। ੧੦। ਜਾਤੀਬ੍ਰਹਮਣਮਤੀਪਤਰਕਤ
 ਬੀਜਉਤਪੰਨਾ। ਖਟਕਰਮੀਕਲਤੇਰੁਯੋਸਿਸਕਰਸੀਪੰਨਾ। ਸਿਸਕ
 ਰਸੀਪੰਨਦੇਵਵਿਦ੍ਯਾਹਿਤਗਰੁਪੋ। ਜਾਇਤੰਤ੍ਰਤਕਰੈਨਮੋਪ
 ਦਕਜਰੁਸਰੁਪੋ। ਕਹਿਕਵ੍ਰਿਣਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਬ੍ਰਹਮਚਰਜਹਬ੍ਰ
 ਤਗਤੀ। ਤ੍ਰਿਪੈਥ੍ਰਿਤਸੋਅਸਲਥ੍ਰਿਮਚਾਰੀਵ੍ਰਿਜਜਾਤੀ। ੧੧। ਪੋਤੀਏ
 ਕਾਤਾਲਮੈਕਠਜਨੇਉਪਾਇ। ਸੋਮਪਾਕਅਸਪਰਸਹੈਲੋਕਨਦੰਤੁ
 ਨਿਖਾਇ। ਲੋਕਨਦੰਤੁਦਿਖਾਇਹੈਪਨਕਰਪਾਖੰਡਾ। ਲੋਕਲੋਕ

ਨਾਹਿਤ ਕਾਇਬੇ ਕਾਮ ਉਰਗਾ ਪ੍ਰਚੰਤਾ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਛੁੱਟੇ ਮਿਠੀ ਦਾ ਬੰ
 ਵਥਿਰ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀਂ ਤੀ॥ ਸਹੇਂਦ੍ਰਾ ਮਲੋਕ ਜਾ ਸਮਲ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਤੀ॥ ੧੨
 ਗ੍ਰਹਸ੍ਰੀ ਜੋਯਗ ਪਾਂਚ ਤੇ ਸੁੰਨ ਪਾਪ ਕੀ ਖਾਨਾ॥ ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਪੇਟ ਨਿ
 ਜਾਪ ਲਤ ਸਗਲ ਜਗਾਂ ਨਾ॥ ਪਾਲਤ ਸਗਲ ਜਗਾਂ ਨਤਾ ਸਤੇ ਕਦੁ ਲ
 ਅਧਿਕਤਾ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਪਰਮ ਕੰਠ ਨਿਮਤੇ ਲਨ ਸਿੱਕਤਾ॥ ਕਹਿ
 ਕਹਿ ਛੁੱਟੇ ਮਿਠੀ ਦਾ ਕਾਮ ਕੀ ਨਿਸਰਿਨ ਮਸਤੀ॥ ਧੁਤ ਧੁਤ ਸੀਤਾ ਨਾਮ
 ਪੋਗਤ ਪਾਵੈ ਗ੍ਰਹਸ੍ਰੀ॥ ੧੩॥ ਦਿਨੁ ਪਾਪ ਨੂੰ ਲੈ ਸਫਲ ਗੁਰੁ ਬਿਯਾਹਿ
 ਨਾਰਿ ਸਮਜਾਤੀ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਨੂੰ ਨਵੈ ਸਮਝ ਕੈ ਗ੍ਰਹ ਮੇਧੀ ਬਿਖਾ
 ਤਾ ਗ੍ਰਹ ਮੇਧੀ ਬਿਖਾਤ ਪਰਮ ਸੁਪਾਲ ਨ ਕਰਹੀ॥ ਰਿਤ ਕੋ ਕਲਵਿ
 ਨ ਚਾਰ ਦੰਥੀ ਰਯਤੀ ਯਾ ਪਰਹੀ॥ ਅਸੁ ਪਰਬ ਸਿਭਾ ਰਪਾਂ ਚੁਯੰਗ ਨ
 ਨਹਿ ਭਿਨੁ ਜਾ॥ ਤੀਨ ਦੰਡ ਸੁਰਪਿ ਤ੍ਰਿਖੀ ਟਾਰੈ ਪ ਛਵਿਨੁ ਜਾ॥
 ੧੪॥ ਬਨ ਮੈ ਬਸੈ ਤੀਆ ਗ੍ਰਹ ਦਾ ਨਾਇਕ ਨਤ ਟਜਾਇ॥ ਭਿਖਾ ਜੇ
 ਕੰਦ ਮੁਲ ਫਲ ਮਿਲੇ ਸਹਜ ਸੇਖਾਇ॥ ਮਿਲੇ ਸਹਜ ਸੇਖਾਇ ਪ੍ਰਥ
 ਮ ਨੈਹ ਰਿਕੋ ਤੋਖੋ॥ ਤੀਨੇ ਕਾਲ ਸਨਾਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬੰਤ ਪਨ ਕੋ ਪੋਖੋ॥ ਕ
 ਹਿ ਕਹਿ ਛੁੱਟੇ ਮਿਠੀ ਦਾ ਗਨਹਤ ਨਾਮੋ ਪਨ ਮੈ॥ ਤਪ ਪਨ ਸੰਗ੍ਰਹ
 ਕਰੈ ਬਾਨ ਪ੍ਰਾਚੀ ਸੋ ਬਨੇ ਮੈ॥ ੧੫॥ ਉਪਰ ਚੰਦ੍ਰ ਸੁਯਤੀ ਕੇ ਦੰਡ ਕ
 ਮੰਤ੍ਰ ਲਗਾਥਾ॥ ਕੰਤਾ ਕੰਚਨ ਕੋ ਛੁੱਟੇ ਪਾਪ ਪੇਟ ਲੇ ਮਾਥਾ॥ ਪਾਪ
 ਪੇਟ ਲੇ ਮਾਥਾ ਸਾਥ ਬਹੁ ਜਨ ਕੋ ਮੋਲਾ॥ ਗਿਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਨਾਮ ਕ

ਰੈਚੇਲੀਬਹੁਚੇਲਾ। ਕਹਿਕਵਿਮ੍ਰਿਗੀਦਪਾਪਕੀਮੂਰਤਿਭੂਪਗ। ਤਜੈਸ
 ਰਬਸੀਕਲਪਨਯਤਿਸਠਦੰਤਸਭਿਪਗ। ੧੬॥ ਸਨਮਾਸੀਦਸਨਾ
 ਮਨੇਗਿਰੀਪਰੀਬਨਿਜੋਤੀ। ਪਰਬਤਿਤੀਰਥਿਸਾਗਰੀਆਸ਼੍ਰਮਿ
 ਅਰਨਵਹੋਗ। ਆਸ਼ਮਅਰਨਵਹੋਤਭਾਰਤੀਦਸਦਿਪਏਈ। ਆਤ
 ਮਬੋਧਦ੍ਰਿਹੀਨਸੁਖਲਹਇਤਉਤਤੇਈ। ਕਹਿਕਵਿਛਤ੍ਰੇਮ੍ਰਿਗੀਦ
 ਅਨਾਤਮਬਧਿਦ੍ਰਿਨਾਸੀ। ਤਜੈਸਰਬਸੀਕਲਪਕਰਮਯੁਤਸੋਸਨਾ
 ਸੀ। ੧੭॥ ਬੈਗਗੀਤਨਕਗਲਿਯੋਕੰਠਕਾਠਕੋਡਾਗਮਮਤਾਭੂ੩
 ਬਤੀਯਾਕੀਕੀਨੋਜਨਮਖੁਆਗ। ਕੀਨੋਜਨਮਖੁਆਰਸਾਰਨੀ
 ਆਤਮਪਾਂਯੋ। ਦ੍ਰਾਦਸਤਿਲਕਲੁਗਾਇਮੂਨੁਠਗਦੇਸੁਬਨਯੋ।
 ਕਹਿਕਵਿਛਤ੍ਰੇਮ੍ਰਿਗੀਦਚਾਰਿਬਿਖਪਨਲਾਗੀ। ਲੇਹੁਸੂਦ੍ਰ ਭੁ
 ਨਸੀਚਬਨੇਕਤਬਿਪਬੈਗਗੀ। ੧੮॥ ਭਾਈਭ੍ਰੰਕੁੰਭਕੇਦੇਮਨਮੈ
 ਦੋਆਨਗਾਇ। ਪਹੈਸੁਈਜਿਉਕੁੰਕਰੀਜੇਕੋਤਿਨਕੇਜਾਇ। ਜੇ
 ਕੋਤਿਨਕੇਜਾਇਆਪਣੁਦੁਖਕਹਹੋਈ। ਨੀਮਕਹਗਾਮੀਮੂਨੁ
 ਗਰਨਿਦਾਮਲਧੋਈ। ਕਹਿਕਵਿਛਤ੍ਰੇਮ੍ਰਿਗੀਦਯਾਬਿਨਅਸਲ
 ਕਸਾਈ। ਪੂਜਾਪਾਂਨਸੁਖਾਇਬਧਿਮੋਟੀਭਈਭਾਈ। ੧੯॥
 ਮਨਮੈਅਤਿਸੈਭਾਦਨਭਾਵੁਭਗਤਿਮਨਚਾਓ। ਵਰਤੈਸਤਸੀਤੋ
 ਖਮੈਸਭਕੇਅਤਿਸੁਖਦਾਇ। ਸਭਕੇਅਤਿਸੁਖਦਾਇਭਜਨਮੈ
 ਮਗਨਸੁਨਿਸਦਿਨ। ਸਤਸੀਗਤਮੈਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਿਨਹੀਨੰਦੁਸੁਇ
 ਨਥਿਨ। ਕਹਿਕਵਿਛਤ੍ਰੇਮ੍ਰਿਗੀਦਨਿਦਭਿਸਤੁਭਿਨਹੀਜਨਮੈ। ਮੈ
 ਖੀਥਗੁਰੁਗੀਥਲਖਯੋਨਿਸਚੈਦਿਹਮਨਮੈ। ੨੦॥ ਕਾਜੀਕਲਮ

ਅਖਕਰਮੁਰਗੋਛੁਰੀਚਲਾਈ॥ਹੋਗਮਜੇਜਲਮਪੈਕਰਹਲਾਲ
 ਜੇਖਾਇ॥ਕਰਹਲਾਲਜੇਖਾਇਪਰੇਂਸੁਕਰਨਪਾਛੇ॥ਕਰਹਿਕੈਅ
 ਨਸਾਰਹੋਦੁਸੀਅਦਲਤਆਛੇ॥ਕਰਕਵਿਛੁਤੇਮ੍ਰਿਗਿੰਦਪੇਟਕੇ
 ਸਮਝੈਪਾਜੀ॥ਦੋਜਕਕਾਇਹੁਗਾਹੁਜੀਦੁਜੇਮਾਰੇਕਾਜੀ॥੨੧॥
 ਕਾਜੀਕਾਪਾਂਸੋਪਕੇਇਸਭਿਸਕਰੋਬਿਆਨਾ॥ਦਿਲਦਾਕੁਛਹ
 ਵੈਛੁਇਕੇਜਾਹਿਗੰਧਪਛਾਨਾ॥ਜਾਹਿਗੰਧਪਛਾਨਸੋਕਦਾਪੀ॥
 ਚਿਪਿਆਲਾ॥ਮਾਰਹੁਸੁਖਨਦਿਚਾਰਦਿਲੇਕਾਲਾਹੋਪਾਲਾ॥
 ਕਰਕਵਿਛੁਤੇਮ੍ਰਿਗਿੰਦਸਮਝੈਪਾਕਨਿਮਾਜੀ॥ਖਾਲਕਖਲਕ
 ਨਭੇਦਭਲੇਸਮਝਨਦਿਹੁਕਾਜੀ॥੨੨॥ਸੁਥਰੇਨਾਮਕਾਹੁਤੇਰਹ
 ਰਹਪੀਟੇਕਾਠਾ॥ਮੁਖਕਾਲਾਪਨਹੋਤਕਰਲਜਨਆਵੈਸਾਠਾ॥
 ਲਾਜਨਆਵੈਸਾਠਪੇਟਕੇਸੁੰਨਸੁਜੇਈ॥ਹੀਗਾਜਨਮਗਵਾਇ
 ਮੁਵਿਬਿਨਪਰਖੈਸੋਈ॥ਕਹਿਕਵਿਛੁਤੇਮ੍ਰਿਗਿੰਦਚਾਹਿਕਰ
 ਭਵੇਕਸੁਥਰੇ॥ਭਿਕ੍ਰੋਮਾਹਮਲੀਨਕਾਹੁਤਹੈਂਜਗਸੁਥਰੇ॥
 ੨੩॥ਸੁਥਗਾਨਾਮਅਮੈਲਕੋਮੈਲਦੈਤਨਹਿਜਾਸਾ॥ਨਿਰਮੇਲਦੈਲ
 ਖਆਪਕੋਮੈਟੇਮਨਕੀਪਿਆਸਾ॥ਮੈਟੇਮਨਕੀਪਿਆਸਤਰ੍ਹਵ੍ਹਪ
 ਕਰੇਰੰਗੇ॥ਮਸੀਮੰਡਿਕਰਏਕਦ੍ਰੁੰਕੀਕਲਪਨਖੰਡੇ॥ਕਰਕਵਿ
 ਛੁਤੇਮ੍ਰਿਗਿੰਦਚਾਹਿਕੇਹੂੰਜੇਕੁਥਰਾ॥ਮਨਤੇਭਯੋਅਮੈਲਸੋਈ
 ਜਗਹੈਵਹੁਸੁਥਰਾ॥੨੪॥ਭਾਈਕੁਕਰਮਜਬਕੋਭੋਕੁਆ
 ਠੇਜਾਂਮਾ॥ਇਸਕਛੁਹੀਮਾਂਨਤੇਥੇਮੁਖਹੈਂਚਰਿਨਾਮਾ॥ਥੇਮੁ

ਖੈਰੋਂ ਨਾਮ ਹੀ ਥਪ ਰੁਲੋਂ ਕਸੁ ਨਾਵੈ॥ ਸਮਝੈ ਰੇ ਰੁਨਾਮਾ ॥
 ਪਜਗਤ ਸਿਰਸਗਾਇ ਕਾਵੈ॥ ਕਹਿ ਕਵਿ ਛੁਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਵੈ ਚ
 ਨਾਪੁ ਖਾਂਹਿ ਕਮਾਈ॥ ਪਰੈ ਨਰਕ ਮੈਂ ਜਾਇ ਮਜਬ ਕੇ ਕੁਕਰ
 ਭਾਈ॥ ੨੫॥ ਨਿਸਚਾ ਗੁਰੂ ਪਰੋਖ ਜੋ ਕਬੀ ਨ ਉਤਰੈ ਪਾਂਗ॥
 ਬਿਨ ਸਗਈ ਜੋ ਨਵੈ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨਿਵਾਰਾ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਆਸ
 ਨਿਵਾਰਨਾ ਸਤ ਨਵੈ ਵਪਨੰਤਗ॥ ਸਰਤਾ ਪਰੈ ਨਪਾਰ ਰੋਗ ਨ
 ਹੀ ਕਦੈ ਮਨਿ ਤਗ॥ ਕਹਿ ਕਵਿ ਛੁਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਪ੍ਰੋਖ ਗੁਰੂ ਤਿ
 ਵੈਂ ਮਨਿ ਸਚਾ॥ ਚਹੇਂ ਮਕਤਿ ਸੁਖ ਪਾਂ ਮਕਰੇ ਵਿੰਦੁ ਰੁਗੁਰੂ
 ਨਿਸਚਾ॥ ੨੬॥ ਗੰਦੀ ਗਪੀ ਸਮਾਨ ਹੈ ਸਮਝੁ ਨ ਬੈਠੈ ਕੋਇ
 ਹਾਂ ਲਾਭੁ ਕਲੋਤਿ ਲਕਸ਼ਮੀ ਮਹਿ ਰੇ ਕੋਇ॥ ਮੁਖ ਮਹਿ ਤਕੇ
 ਹੋਇ ਮਾਨਵਰੀ ਆਈ ਰੂਬ ਜੀ॥ ਪੈਛੁ ਦਾਦ ਕੇ ਕੀ ਚ ਬਿਖੇਰਾ
 ਲਗਲਵੁ ਰੂਬ ਜੀ॥ ਕਹਿ ਕਵਿ ਛੁਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਸਮ ਸੁਫ ਕਰੇਂ
 ਨੇਰੰਦੀ॥ ਲਾਂ ਨਤ ਕੇ ਗਲਤ ਬਕ ਜੋਈ ਮਰਦੁ ਜੋਂ ਕੀ ਗੰਦੀ॥ ੨੭॥
 ਜਾਂ ਕੇ ਹਾਥ ਨਿਸਾਨ ਹੈ ਦ੍ਰਿੜਵਿ ਗਗਨ ਗਮਾਂਹਿ॥ ਗਯਾਨ ਗ
 ਇਤਹਾਂ ਆਇ ਹੈ ਨਿਸਚੈ ਪੀਛੈ ਤਾਂਹਿ॥ ਨਿਸਚੈ ਪੀਛੈ ਤਾਂਹਿ
 ਵੂਮ ਸਿਮਾਰਨ ਗਾਗਾ॥ ਸੁਰੀ ਸੰਪਦਾ ਸਹਤ ਆਸਰੀ ਮਾਰਨ ਗ
 ਗਾ॥ ਕਹਿ ਕਵਿ ਛੁਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਸਾਥ ਸਮਤਾਤੀ॥ ਯਵਕੇਂ ਆ
 ਰੇ ਕੰਨ ਤਿਹਾਂ ਸਾਥ ਸੁਰੁਟ ਸਰਪੀਰ ਜਜਾਂ ਕੇ॥ ੨੮॥ ਜਗਤ

ਸੁਪਨ ਸੁਖ ਪਤਿ ਜੇ ਪਾਓ ਕੇ ਸਮਝ ਜਾਨਾ ਸਾਖੀ ਚੇਤਨਾ
 ਤਮਾਤਾ ਕੇ ਦੂ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੇ ਦੂ ਸੁਆਮੀ ਨਤਾ ਸਮੈ ਕਲਪ ਰਸਾ
 ਹੋ। ਸੀ ਪਰ ਜਤ ਸਮ ਤੰਗ ਤਾ ਸਕੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰੇ। ਕਹਿਕ ਵਿਛੁ
 ਤੇ ਮਿਠੀ ਦਬੋ ਪਮੈ ਬੁੱਧ ਇੱਕ ਗੂਤਾ ਨਿੰਦੁ ਭੁਮ ਰਿਮਤ ਯਾਗ
 ਗਯਾਨ ਮਯ ਦੇਖੋ ਜਾਗਤਾ। ੨੯। ਤੇਰੇ ਇਹ ਜਗ ਸੁਪਨ ਹੈ ਦੇਖੋ
 ਨੈਨ ਭਿਯਾਗ। ਹਰੀ ਹਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ਼ਰਸ ਸਿਤ੍ਰੁ ਨੇਰ ਚੇਅ ਕਾਰ
 ਰੁਤ੍ਰ ਨੇਰ ਚੇਅ ਕਾਰ ਜਾ ਸਧੈ ਯਾ ਚਨ ਕਰਹੈ। ਰੁਤ੍ਰ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਕ
 ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਇਨ ਸਕਤਿ ਨ ਪਰਹੈ। ਕਹਿਕ ਵਿਛੁ ਤੇ ਮਿਠੀ ਦਬ
 ਚੰਤ੍ਰੇ ਇਹ ਬਡੇ ਹੋ। ਭਰੈ ਤਾ ਸਧੈ ਚੈ ਸਰਬ ਸੇ ਸੁਪਨ ਤੇਰੇ।
 ੩੦। ਸੁਖ ਕੇ ਆਪ ਸਮੁਤ੍ਰ ਕਾ ਪੈ ਸੁਖ ਚਹਿਆ ਪਾ। ਜਿੰਮ ਸ
 ਸਿਸੀ ਤਲ ਆਪ ਨਿਤ ਚਹਿਤ ਮਿਟਾਯੇ ਤਾਪ। ਚਹਿਤ ਮਿਟ
 ਯੇਤਾ ਪਪਾਪ ਯਹ ਭੁਮ ਕੋ ਲਾਗਯੋ। ਜਿੰਮ ਨਿਸ ਸੇਯੇ ਭੂਪਟੁ
 ਕਹਿਤ ਘਰ ਘਰ ਭੁਗਯੋ। ਕਹਿਕ ਵਿਛੁ ਤੇ ਮਿਠੀ ਦਬਾਹ ਨਹਿਅ
 ਦੁਤ ਦੁਖ ਕੋ। ਜਬ ਲਗ ਲਖੇ ਨ ਆਪ ਚਹੇ ਇਹੁ ਯਾਨ ਸੁਖ
 ਕੇ। ੩੧। ਜਬ ਲਗ ਆਪ ਨੇ ਆਪ ਪੈ ਆਪ ਨੇ ਇਕ੍ਰਿਪਾਲਾਤ
 ਬਲਗਾ ਮਿਟੈ ਨ ਜਗਤ ਭੁਮ ਮਨ ਕੋ ਕੀਯੋ ਖਿਆਲਾ ਮਨ ਕੋ
 ਕੀਯੋ ਖਿਆਲ ਜਾਲ ਨੇ ਈ ਆਪ ਪਸਾਗ। ਜਬ ਲੈ ਜਗੇ ਸੁ
 ਪਨ ਕੋ ਜਿੰਮ ਸੀ ਸਾਗ। ਕਹਿਕ ਵਿਛੁ ਤੇ ਮਿਠੀ ਦਬੋ ਸੇਕ ਸੀ ਸੁਖ

ਰਹੇ

ਸਰਤਬਲਗਾ ਗੁਰਮੁਖਤੇਸੁਨਵਾਕਬੈਧਉਹੋਤਨਜਬਲਗਾ॥੩੨॥
ਪ੍ਰਤਖਯਾਆਦਿਪਰਮਾਣੁਜੇਇਸਨੇਕੀਯੋਪ੍ਰਮਾਨਾਸੋਕਿਮਇਸੇ
ਬਿਸੇਕੋਰਯਹੋਨਿਸਚੈਉਗਆਨਾਯਹਨਿਸਚੈਉਗਆਨਹੋਤਦੁਹਾ
ਵ੍ਰਿਸਖਕਿੰਮਹੀ॥ਚਖਯਹੁਪਜਿਮਲਖੇਹੁਪਚਖਯਲਖੇਨਜਿਮ
ਹੀ॥ਕਹਿਕਵਿਛੁਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਆਤਮਆਨਰਵਲਖਯਾ॥ਸਬ
ਪ੍ਰਕਾਸੀਆਪਪ੍ਰਥਮਹੀਸੁਖੀਪ੍ਰਤਖਯਾ॥੩੩॥ਨਾਨਕਲਪਨਗੁ
ਭਏਹਏਕਬ੍ਰਹਮਨਿਰਧਾਗਾਚਾਵਾਨੁਨੀਆਛੋਰਕਰਵਪਲੋਲ
ਖਸੀਸਾਗਾਸੁਪਲੋਲਖਸੀਸਾਰਖੇਲਮਨਸੋਜਸੁਤੇਰੀ॥ਨਿਰਭਯਾਨ
ਗਏਰਹੋਤਯਾਗਕਰਤੇਰੀਮੇਰੀ॥ਕਹਿਕਵਿਛੁਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਆਪ
ਨਬਅਵੈਜਾਨਾ॥ਗੁਰਸੁਤਿਆਨਰਵਏਕਰੁਹੋਤਬਕਿਉਕੁਮਨ
ਨਾ॥੩੪॥ਜਾਂਕੋਬੇਦਪ੍ਰਕਾਰਹੈਨੈਤਿਨੈਤਿਕਰਨਿਤਾਮਨਬਾਵਿਕੋ
ਬਿਖਯੀਨਹਿਸੋਆਤਮਤ੍ਰਿੰਸਿੰਗਸੋਆਤਮਤ੍ਰਿੰਸਿੰਤਚਿੰਤਯਹ
ਨਿਸਚੈਆਨੋ॥ਨਿਰਬਿਕਾਰਨਿਰਦੁੰਦਨਿਰੰਜਨਅਵੈਆਨੋ॥ਕ
ਹਿਕਛੁਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਨਿਯਲਖਮੁਕਤਸੁਗੰਕੋ॥ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤ
ਭਯੋਪ੍ਰਮਾਨਮਾਨਕਰਮਨਰਵਜਾਂਕੋ॥੩੫॥ਜਾਂਕੋਹਿਰਵੈਹੋਤਨ
ਹਿਰੰਕਰਤਾਅਭਿਮਾਨਾਕਰਮਸੁਗਾਸੁਭਜੇਤਜਗਬੀਪਨਸਕੈਪ੍ਰ
ਮਾਨਾ॥ਬੀਪਨਸਕੈਪ੍ਰਮਾਨਗਯਾਨਅਗਨੀਮੋਪਰੇਗਾ॥ਆਤਮਬੁੱ
ਧਪਛਾਨਸੋਕਸੁਗਰਤੇਤਰੇਗਾ॥ਕਹਿਕਵਿਛੁਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਗੁਰ
ਸੁਕਛੁਦੈਪਨਵਾਂਕੋ॥ਕਹਾਪਾਪਅਹੁਪ੍ਰਿਨਰੰਚਆਭਿਮਾਨਨਜਾਂਕੋ॥

੩੬॥ ਕੀਰਤਿ ਲਖੀ ਕਲਿ ਕਸੀ ਮਾਨਸਾ ਪਸੀ ਮਾਨਾ
 ਚਾਰਿ ਨ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੋ ਕਸੁ ਖਸੇ ਮੂਰਤਿ ਰੁਗਦਾਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤਿ
 ਰੁਗਦਾਨਾ ਸਰਬ ਜਨ ਕਹਿ ਤਕਾਰੀ॥ ਨਿਰਮਮ ਨਿਰੀ
 ਕਾਰਗਰ ਓਰੈ ਖਾਇ ਸਾਗੀ॥ ਕਹਿ ਕਵਿ ਛੋਤੇ ਮਿਥੀ ਦ
 ਰਿਏ ਅਤਿ ਯੋਗੈ ਰੂਪੀ ਰਤੀ॥ ਸਗਨ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ
 ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਗਰ ਕਰਨਿ ਦਾ ਕੀਰਤੀ॥ ੩੭॥ ਸੂਰਾ ਜਗਮੇਸਾ
 ਪਸੇ ਤਿਯਾ ਕੰਠ ਨਦੈ ਪੀਠਾ॥ ਬਾਹਿਰ ਅੰਤਰ ਏਕਾ
 ਪਗਰਬ ਪਪੈ ਡੀਠਾ॥ ਪਗਰਬ ਪਪੈ ਡੀਠ ਬਚ
 ਨ ਕਹਿ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋ ਪਾਲੈ॥ ਮਾਯਾ ਫੂਲ ਬਗਾਤ ਦੇਖ
 ਓਰ ਕਈ ਨ ਚਾਲੈ॥ ਕਹਿ ਕਵਿ ਛੋਤੇ ਮਿਥੀ ਦ ਬੋਧ
 ਯਾਤ ਸਾਧਨ ਪੂਗਾ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਅਮੀਏ ਕਕ
 ਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ੩੮॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲੀਯੇ ਸਮਾਪਤੀ
 ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਤਿ ਅੰਕੁਸ ਭਈ ਗੋਪ
 ਕਛੁ ਛੋਤ ਗੋਪਾਰੀ॥ ਜਗ ਜੁਗੀ ਮਾਲਤੀ ਕਰਨਾ ਕਰ
 ਨਿਯੋਗੀ॥ ਬਿਕਲ ਬਿਲਬ ਦ੍ਰਵਿੜ ਮਧੈ ਠਾਢੀ ਬ੍ਰਿਜ
 ਨਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਜਾ ਮਰਦੁ ਕ੍ਰਿਦ ਸੇਕ ਹੈ ਗੋਵਿੰਦ ਪਸਾਰੀ॥ ਵਾਰ
 ਵਾਰ ਹਾਹਾ ਕਰੇ ਕਹਾਹੇ ਗਰਬਾਰੀ॥ ਸੂਰਸ ਯਾਮ ਕੋ ਨਾਮ ਲੋ
 ਤ ਲੋਚਨ ਜਲ ਭਾਰੀ॥ ੧॥

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 492 (Part - 5) Subject Vyavahara
Name of MSS Bett Parshanotri Bhasa Bhasa
Author Fateh Singh
Period _____ Folios 16
Script Gurmukhi Source Prithipal Singh Jawa, Talandhar
Missing Folios _____

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਇ॥ ॥ ਅਲਫਾਅਵਣਾਪਿਗਹੈਜਗਉਤੇਅਕਲ
 ਆਰਫਾਨਾਲਨਾਜੁਟੀਆਈ॥ ਦਿਨੇਗਤਲੇਦਾਪਨਵਸਤੇਤੁਸਰੇਨ
 ਮਦੀਲੁਟਨਾਲੁਟੀਆਈ॥ ਅੰਬਪਟਕੇਅਕਨੁਵਾੜਦੇਵੇਤੇਹੀਮੁਖ
 ਅਕਲਨਿਖੁਟੀਆਈ॥ ਫਤੇਸਿੰਘਦਿਸੇਕਹੀਪਕੜਹਥੀਜੜਾ
 ਪਨੀਜੀਵਨੇਪੁਟੀਆਈ॥ ੧॥ ਬੇਬੇਦਮਗਣਤਾਖੋਜਾਤਿਠੇਮਲਹੇ
 ਰਉਪਾਵਨਾਦਸਦੇਨੀ॥ ਗੁਗੰਬਾਜਆਵਲੜੇਗਉਸਾਰੇਹਥਪਾਇ
 ਜਾਜੀਗੀਆਂਕਸਦੇਨੀ॥ ਪੁਛਾਪੰਡਤਾਕਾਂਜੀਆਂਜਾਇਅਗੇਸੋਭੀ
 ਸਚਵਲੋਚਿਤਖਸਦੇਨੀ॥ ਫਤੇਸਿੰਘਨਸਾਰਹੈਮੁਗਖਾਨੁਲੇ
 ਵੇਖਮੇਰੇਨਾਲਹਸਦੇਨੀ॥ ੨॥ ਤੇਤਾਂਘਪੋਮਦੀਜਿਕਗਮੇਰੇਲਿ
 ਵਲਗੜੀਗੁਗੰਦੇਨਾਲਹੈਜੀ॥ ਜਿਵੇਚੰਦਦੇਖਚਕੋਰਲੋਕੋਮਸਤ
 ਹੋਵਦਾਹੋਨਾਖਿਆਲਹੈਜੀ॥ ਗੁਤੀਰੋਰਦੇਸੰਗਅਕਾਸਉਤੇਵੇਗੁ
 ਗੰਦੇਸਿੰਗਨਿਹਾਲਹੈਜੀ॥ ਫਤੇਸਿੰਘਸੀਕਾਲਦਾਜਾਲਭਾਰੀਗੁ
 ਗੰਪਲਕੋਮੇਤੁੜਿਆਜਾਲਹੈਜੀ॥ ੩॥ ਸੇਸਮਾਇਉਹੰਕਤਕੀਕਲੋ
 ਕੋਮੀਤਗੁਗੰਸਮਾਨਨਜਗਸਾਰੇ॥ ਭਾਈਮਿਤਕੁਟਬਜੋਦੇਖਦੇਰੋ
 ਗਰਜਆਪਣੀਦੇਹੈਵਠਗਸਾਰੇ॥ ਵਿਸੇਸੁਖਜਾਹੰਦੇਸਾਹਿਤਵਗੁ
 ਸੀਵਮੰਖੀਆਜੇਰਹੇਲਗਸਾਰੇ॥ ਫਤੇਸਿੰਘਮਿਲਾਵਾੜੇਗੁਗੰਬਾ
 ਵੈਭੋਗਚਾਹਿਨਾਦੀਲੰਗਅੰਗਸਾਰੇ॥ ਜੀਮਜਗਨਾਸਚਦੇਵਲੋ

੨
 ਇਉਂ ਕੁੜਾ ਆਇਸੀ ਸਾਰ ਤੇ ਖੰਟ ਓਈ। ਸਿੰਦਾ ਨਾਮ ਦਾ ਮੂਲਾ ਵਿਗਾੜੁ
 ਓਨਾ ਹੀ ਰੇ ਜਨਮ ਨੂ ਮੁੱਖ ਮੇਸਟਿ ਓਈ। ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਅਮੋਲ ਸੀ ਹਥ
 ਅਇਆ ਸਚ ਆਖ ਸੁਨਾਇ ਕੀਵੰਟਿ ਓਈ। ਚਿੰਦਨ ਰੁਖ ਦੇ ਕੇਵਿੰ
 ਲਗਾ ਸੀ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਹਥੀ ਪਾਇ ਓਈ। ੫। ਹੋਰ ਹੋਰ ਉਪਾਵਨ
 ਮੂਲ ਕੇਈ ਸਾਰੇ ਦੇ ਦੁਪਗਨ ਪਕਾਰ ਦੇਨੀ। ਜਗਮ ਮਗਨ ਚੁਗਾ ਸੀ ਦਾ
 ਵਹਿਣ ਭਾਗੀ ਗੁਰੂ ਮਿਹਰੂਨ ਸਰਕਰ ਤਾਰ ਦੇਨੀ। ਸੀਤਲ ਨਾਮ ਪਵਾਇ
 ਕੇ ਜੀਵਤਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਤਪਤ ਨਿਵਾਰ ਦੇਨੀ। ਚਿੰਦਾ ਨਿਦ ਸਗੁ
 ਮੇਰੇ ਰਦੇ ਵੇਫਤੇ ਸਿੰਘ ਮਨੋਤ ਨੁਟਾਰ ਦੇਨੀ। ੬। ਖੇਖਾ ਦਾਣੇ ਸੇਵੇ ਰੇ
 ਕੁੜੀ ਸਭੇ ਰਬ ਨੂ ਚਾਇ ਵਿਸਾਰਿ ਓਈ। ਕੂੜੇ ਲਾਲ ਭਾਂਦੇ ਵਿਚ ਮੰਦਿ
 ਓਤੁ ਹੀ ਰੇ ਜਨਮ ਅਮੋਲ ਨੂ ਗਾਰਿ ਓਈ। ਰਤੇ ਕੂੜ ਕਟੰਬ ਦੇਖ
 ਲਣੇ ਮੇਅੰਤ ਕਿਸੇ ਨ ਪਾਰ ਓਤਾਰਿ ਓਈ। ਪਛੋਤਾ ਵਸੇ ਵਖਤ ਵਿ
 ਹਾਨ ਕੇ ਨੂ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਨਵਖਤ ਵਿਚਾਰਿ ਓਈ। ੭। ਚੋਚਾ ਹਿਤੇ
 ਤੈਨੂੰ ਦੀਨ ਕੀਤਾ ਭੋਲੇ ਸੁਸ ਸਰੂਪ ਭੁਲਾਇ ਬੈਠੇ। ਵਾਂਗ ਮਕੜੀ ਤ
 ਰਨੂੰ ਕੁੜਾ ਆਪੇ ਦੇਖ ਆਪ ਹੀ ਜਾਲ ਬਨਾਇ ਬੈਠੇ। ਬਧਾ ਦੂਸਰੇ
 ਹੋਨ ਕਿਸੇ ਤੈਨੂੰ ਵਾਂਗ ਬੰਦੇ ਹਥ ਫਸਾਇ ਬੈਠੇ। ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਕੀਸ
 ਰਸ ਨਾਇ ਆਖਾਂ ਭੋਗ ਵਾਸਤੇ ਹੋਸਗਾ ਵਾਇ ਬੈਠੇ। ੮। ਹਾਲ

ਦੇਸਤੀ ਸੰਚਿਆ ਆਰਫਾ ਦੀ ਤਲੀਸੀ ਸਾਟਿ ਕਾਇਕੇਰਲਣੁ ਈ
 ਪਰ ਜੇ ਪਰ ਜੇ ਸੀਰੀ ਰਏ ਕਰੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਚੁ ਦਲੋ ਪੈ ਹਰ ਹੱਲਣੁ
 ਈ। ੧੮। ਗਾਥਾ ਰਨ ਅਸਮਦਾ ਫੁਕ ਕੇ ਤੇਰੇ ਗਾਥਿ ਚਮਦਾਨ ਦੇ ਮੱਲ
 ਛਾਈ। ੧੯। ਤੇ ਸਿੰਘ ਨਾ ਅਜ ਕਨਾ ਸਚੁ ਦਲੋ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਮੇ ਜਾਇ ਕੇ
 ਰੱਲ ਛਾਈ। ੨੦। ਜਾਲ ਜਾਹਿਗਪ ਸੁਜਾਹਾ ਨਜਾਗ ਫਾਸੀ ਧਰਮ ਇ
 ਆਨ ਦੀ ਪਾਈ ਓਨੇ। ਖੁਦੇ ਦੇ ਦਕਤੇ ਬਦੇ ਨਾ ਬੰਧੇ ਵਿਚੋ ਜਗਾਈ ਹੋਸ
 ਨ ਆਈ ਓਨੇ। ਗਾਈ ਪੰਡਤਾਂ ਕਾਂਜੀ ਆਵਸ ਹੋ ਕੇ ਪਾਪ ਪੰਨ ਦੀ
 ਕੋਨ ਓ ਗਾਈ ਓਨੇ। ੨੧। ਤੇ ਸਿੰਘ ਓ ਜਾ ਕੇ ਦੇਹ ਹਜਾ ਦੋ ਦੇਖੇ ਅਪਣੀ
 ਹੋਸ ਚੁਲਾਇ ਓਨੇ। ੨੨। ਰੇ ਰੰਦੈ ਹੋ ਦੇ ਜੇ ਬਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਲ ਤੇ ਕੁਝ
 ਸਮਦਾ ਜਾਂਦੁ ਛਾਈ। ੨੩। ਪਛੁਵਾਦ ਵੀ ਹੋ ਕੇ ਲਘੀ ਪਿਆਰੇ ਨਿਜ ਨਿਦੀ
 ਜਾਇ ਸਮਾਵੁ ਛਾਈ। ਕੁਲ ਲੋਕ ਤੇ ਦੇਵ ਕੀਲੋ ਜਭਾ ਹੀ ਤੀ ਨੂਬਾਕ
 ਕੇ ਅੰਤ ਨੂਪਾਵੁ ਛਾਈ। ੨੪। ਤੇ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਹੋਦਾ ਬਿਹੋਦ ਨਾਹੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਸਰੀ
 ਪਰੇਸਦਾਵੁ ਛਾਈ। ੨੫। ਜੇ ਜਤਨ ਆਕਾਰ ਬੇਗੁ ਗਾਂਬਾ ਜੋ ਮਲ ਨਮਿ
 ਦੀ ਆਲੋਕਾ ਵਿਖਾਂਦੁ ਨੂ। ਅਖੀ ਮਿਟੀ ਆਮੁਖੇ ਨਾ ਬੋਲ ਦੇ ਨਿਬਾਲੇ ਸੁ
 ਵੀ ਆਂਦੇ ਹੋਦੇ ਤਾਂ ਦੁਣੇ ਨੂ। ਅੰਨਛੇ ਰੁਪਖੰ ਰੁਪਾ ਰਬੈਠੇ। ਕਰਨ ਨਹੀ ਆਂ
 ਜਗਾ ਪਰ ਚਾਵੁ ਨੂ। ੨੬। ਤੇ ਸਿੰਘ ਨਾ ਆਪਣੀ ਹੋਸ ਆਈ ਰੇਖ ਧਾਰ ਓ ਰੰਗ ਦੇ

ਖਾਂਦੇਨੂੰ॥ ੧੨॥ ਸੀਨਸੁਣਜੇਫਿਰੇਉਜਾੜਾਵੇਮਿਹਪਸੁਨਹੋਵੇ
 ਪਾਰਲੋਕੋ॥ ਮਲੇਮਿਟੀਆਂਸਾਂਈਦਾਮੇਲਹੋਵੇਗਏਹਾਥੀਆਂਹੋਰਨਕਾ
 ਰਲੋਕੋ॥ ਸਾਂਈਮਿਲੇਜੇਤੀਰਥਾਨਾਤਿਅਤੇਰੂਮਛੀਆਂਮੇਖਵਿਚਾਰ
 ਲੋਕੋ॥ ਫਤੇਸਿੰਘਪਖੰਡੇਅੰਧਿਆਂਦਾਗੁਰਾਂਬਾਣਨਪਾਵਦੀਸਾਰਲੋ
 ਕੋ॥ ੧੩॥ ਸੀਨਸਿੰਘਜਾਲਈਨਸਚਦੁਲੀਯਗੁਰੂਸੇਪੀਆਂਦੇਵਾਗਮਲ
 ਬੈਠੇ॥ ਗੁਰੂਤਰਾਂਅਯਲੀਤੇਸਿਖਭੇਗੰਦਾੜੂਬਰਨਅਸਮਦਾਵਲਬੈ
 ਠੇ॥ ਕਾਰਭੇਟਛਮਾਂਈਨੁਮੰਨਲੋਏਦੋਵੇਸਚੰਦਲੇਮੂੜੇਚੱਲਬੈਠੇ॥ ਲੋਕੀ
 ਗੁਰੂਤੇਲਾਲਚੀਸਿਖਹੋਇਆਫਤੇਸਿੰਘਇਕੋਜੇਹੋਰਲਬੈਠੇ॥ ੧੪॥
 ਸੁਆਦਸਚਦੁਲੇਜਿਨਾਮੁਖਹੋਇਆਸੁਲੀਚੜ੍ਹੇਤੇਗਮਨਾਖਾਵਦੇਨੀ
 ਕੀੜੀਚੜ੍ਹੇਤੇਪੋਰਨਇਕਥਲੇਉਥੇਜਾਇਕੋਪੋਰਦਿਕਾਵਦੇਨੀ॥ ਆਣ
 ਕਾਂਣਨੁਹੋਦਬਿਸਕਹੋਏਪੁੰਘਟਖੋਲਕੇਨੰਚਾਇਖਾਵਦੇਨੀ॥ ਸਿਰੋਪਰੇ
 ਮਕਾਨਹੋਸਚਦੁਲਾਫਤੇਸਿੰਘਦੇਸੀਸਨੁਪਾਵਦੇਨੀ॥ ੧੫॥ ਜੁਆਦ
 ਸਿਕਰਤੇਫਿਕਰਨਮੁਲਜਾਵੇਮਧੇਗਮਤਾਦੇਰਿਏਪੜਕਦੇਨੀ॥ ਜਾ
 ਲਬਰਨਅਸਮਦੇਵਿਚਫਾਥੇਜਿਵੇਬੰਗਾਂਮੇਖਗਫੜਕਦੇਨੀ॥ ੧੬॥
 ਵੀਚਿਕੜੇਦੀਫਾਥੇਜੀਵਸਾਰੇਥੜੇਨੀਰਜਿਉਮਛਲੀਤੜਫਦੇਨੀ
 ਦੀਫਤੇਸਿੰਘਜਾਂਆਪੀਸੁਾਣਹੋਈਆਚੜ੍ਹੇਪਾਲਕੀਮੋਰਸਤੇਛੜਕ
 ੧੬ ਦੇਨੀ॥ ਤੋਇਤਮਾਨਾਰਖਵੀਕਿਸੇਕੇਰੀਵਿਚਸਹਿਗਬਿਗਮਦੇਵਸਣਜੇ॥

ਹੰਦਾ ਤਿਨਾ ਬਿਹੰਦ ਦੇਰਾ ਹਿਜਾਣਾ ਖੈ ਫਖਰੀ ਤੇ ਅਕਲ ਨੁਖ ਸਵਾਜੇ ॥
 ਮੜ੍ਹਦਾ ਮੂਲ ਨਰਖ ਵਾਯਾ ਰੋਕੇ ਲੋਭੇ ਦਸਿ ਕਰਦਾ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦਸਵਾਜੇ
 ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਮਥੂ ਬਨੁ ਦੇਖ ਅਖੀ ਨਿਤ ਗਾਵਣਾ ਖੇਡਣਾ ਹਸਵਾਜੇ ॥
 ੧੭ ॥ ਜੋ ਜਾਇ ਹਰਾਮਨ ਰੁਤਰਫ ਦਿਸੇ ਅਖੀ ਉਲੂਆਂ ਦੇਵਾਗਢ ਕੀ
 ਆਂ ਨੇ ॥ ਨਹੀ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦੇਖ ਦੇ ਮੂਲ ਭੈੜੇ ਦੇ ਵੇਰਾ ਮਥੂ ਲੇਪੀ ਰਾਹੁ ਕਿ
 ਆਨੇ ॥ ਕਰਮ ਸਰਮ ਪਿਖੰਡ ਦੇ ਵਿਚ ਰੁਥੇ ਹਰਿ ਜਾਨ ਜੁਦਾ ਉਟਾਤ
 ਕੀ ਆਂ ਨੇ ॥ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਨਾਖਲਣੀ ਮੂਲ ਗੀਰਾਪਈ ਜਿਕਰ ਦੇਵਿ
 ਚੰਪੂ ਕੀ ਆਂ ਨੇ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਨ ਅਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਵਦੀ ਆਅਜੁਕ
 ਲਟਕੂ ਕੁਝ ਬਨਾਉ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕੁਝ ਰਿਗ ਕਸਿਭੇ ਦਾਰੋ ਜਕੋਈ ਏਏ ਵਿਚ
 ਨਾਚਿਤ ਪਰਚਾਉ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੁਏ ਖੋਲਵਾਂਗੁ ਹਰ ਸਿਤਭਾਵੇ ਕੁਝ
 ਟਲੇ ਜੇ ਲਗੀਦਾਉ ਪਿਆਰੇ ॥ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਨਵੇਲ ਝਾਹ ਥਾਵੀ ਹਰਿ
 ਜਾਵਸੀ ਗਾਪਛੋਤਾਉ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਗੈਨ ਗਰਬ ਗਾਮਾਂ ਨਤਾਂਗੁ
 ਨਹੀ ਉਤਰ ਜਾਉ ਕਸਿਭੇ ਦੇਰਿ ਗਵਾਗੁ ॥ ਕੁਝ ਆਵਜੁ ਆਨੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹੋਸੀ
 ਦੇਖ ਭੂਲੀ ਏਤ੍ਰਿ ਮੇਰੇ ਰਿਗਵਾਗੁ ॥ ਕਚੀ ਦੇਹ ਨੁਸਰ ਝੀਮਨ ਧੈਰੀ ਭੁਜ
 ਜਾਵਸੀ ਕਚਈ ਵੰਗਵਾਗੁ ॥ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਮਿਲਾਵੜਾ ਰੋਜ ਕੋਈ ਚਲੀ
 ਜਾਵਸੇ ਰਿਗ ਦੇਸੀ ਗਵਾਗੁ ॥ ੨੦ ॥ ਫੇਫਲ ਖਿੜੇ ਰਿਗ ਰਿਗ ਦੇਸੇ ਸੁਏਸੇ

ਸਨੀ ਜਹ ਦਸ ਪੈ ਦਸਾਵੇ ॥ ਇਕ ਨਾ ਬੁਟੀਆਂ ਲਗ ਕੇ ਮੁਲ ਦੇਣੀਵੇ ਇ
 ਵੇਰੇ ਹੋ ਨੀ ਲੈਣਾਵੇ ॥ ਇਕ ਰੋਸ ਪੈ ਗੰਦੇ ਦੇਣ ਹੁ ਲੇ ਇਕ ਥੋਥੇ
 ਗੰਧ ਤੇ ਸੁਕ ਜਾਵੇ ॥ ਲੀਲਾ ਮਲੀਏ ਵੇਖ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਕਰੇ
 ਸੀਆਂ ਆਪ ਗਾਵੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਾਫ ਕੁੜਕਾਵੀ ਆਸਾਗੀ ਆਨਿਮ
 ਖਣ ਮੁਲ ਨਾਨੀ ਰਵ ਰੇ ਲਿਆਂਤੇ ॥ ਜਿਵੇ ਨਭੀ ਸੁਗੰਧ ਕੁਰੰਗ ਦੇ ਸੀ ਹਥ
 ਮੁਲ ਨਾ ਆਵਦੀ ਟੋ ਲਿਆਂਤੇ ॥ ਭੀਤਰ ਰੁਹੇ ਭੰਗਰ ਜੋ ਸੋਤੀਆਂ ਦੇਸੁ
 ਖਥਾਇ ਨਾ ਜੇਦ ਗਥੋ ਲਿਆਂਤੇ ॥ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸੁਖਾਵਿ ਚਾਹ ਬਾਉ ਮਿਠ
 ਮੁਖ ਨ ਖੰਡ ਦੇ ਤੋ ਲਿਆਂਤੇ ॥ ੨੨ ॥ ਗਾਫ ਗਾਫ ਲੀਛੋ ਰਕੇ ਦੇ ਖਖਾਂ
 ਤੁਹਿ ਦਾਨਿ ਦਸ ਰੂਪ ਦਾ ਭੁਲਿਆਂ ਕੀ ॥ ਆਟੀ ਇਕ ਤੇ ਘਟੇ ਅਨੇਕ
 ਹੁਏ ਘਟ ਫੁਟਿਆਂ ਆਟੀ ਦਾ ਭੁਲਿਆਂ ਕੀ ॥ ਬਧਾਨੀ ਦੇਵੇ ਵਿਠ ਜੀ
 ਜੀਰ ਭਾਰੀ ਫਿਰ ਜਾਹਿ ਆਉ ਸਦਾ ਖੁਲਿਆਂ ਕੀ ॥ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਬਿਤੇ
 ਨਹੇ ਇਕ ਤੇ ਸੋਏ ਹਨਾਸ ਬਿਤੇ ਨਦਾ ਗੁਲਿਆਂ ਕੀ ॥ ੨੩ ॥ ਲਾਮਲ
 ਪਿਆਸਾ ਹਨ ਸਚ ਦਾਲੀ ਉਤੇ ਕੁੜਕਾ ਪਾਜ ਬਨਾਇ ਬੈਠੇ ॥ ਚਿਤਰੰਗ
 ਵਾਜੀ ਸਿਥੇ ਨਾਮ ਨਾਲੇ ਰੰਗ ਕਪੜੇ ਦੇ ਸਦਾ ਇਥੈ ਠੇ ॥ ਫਕਰ ਹੋਣ
 ਸੀ ਫਕਰ ਗਵਾਇ ਕੇ ਤੂੰ ਸਿਰ ਸੇ ਲਿਆਂਟੇ ਪੀਆਂ ਪਾਇ ਬੈਠੇ ॥
 ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਨਾ ਦੇਹ ਤੇ ਨਗਨ ਹੋਇ ਬੈਠ ਕਪੜੇ ਖਾਕ ਲਗਾਇ ਬੈਠੇ

੨੨॥ ਫਕਰ ਹੋਵੇ ਸੀ ਫਕਰ ਗਵਾਇ ਕੇ ਸਿਰ ਸੇ ਲਿਜਾਇ ਪੀਆ ਪਾਇ
 ਭੈ ਠੋ॥ ਮੀਮਤ ਆਈ ਜਿਨੁ ਆਰਠਾਈ ਪਾਵੇ ਸੀਤ ਆਸੀਤ ਹੀ ਸਾਰ ਸੋਈ
 ਜਿਸ ਲਈ ਜਵਹਰੀ ਦੀ ਮਤ ਕਰੀ ਹੀ ਕੇ ਕਢਈ ਕੋਰੇ ਨਿਤ ਰਸੋਈ॥੫੦
 ਖਹੈ ਸੁਗੰਧਈ ਰੋਗੀ ਅਨਿਰੂਤ ਰੂਆਨ ਹੀ ਦਰ ਕਰ ਸੋਈ॥ ਫਤੇ ਸਿੰ
 ਘ ਜਾਣੈ ਵੈਦ ਬੂਟੀ ਆਨੁ ਪਾਈ ਪੁਟ ਕੇ ਕਰੇ ਖਾ ਆਰ ਸੋਈ॥੨੫॥ ਨੂਨ
 ਨਾਰੀ ਆਨਾ ਲਪਿ ਆਰ ਤੇ ਗਤ ਸੇ ਦੇਨਾਂ ਦੇ ਤਾਬ ਨ ਆਵ ਸੇਂਗਾ॥ ਇਸ
 ਦੁਤੀ ਮੇ ਦੇਵਾਂ ਗਏ ਹੁ ਸੁਹੁਈ ਆਉਇ ਅੰ ਤੰ ਦੁ ਗੁਜੈ ਪਾਵ ਸੇਂਗਾ॥
 ਧੰਨ ਜਸ ਸਾਹਿਰ ਦਾਨਾ ਸਹੈ ਵੀ ਦੇ ਰਾਮੰਤ ਸਮੇ ਪਛੇ ਤਾਵ ਸੇਂਗਾ॥ ਫ
 ਤੇ ਸਿੰਘਾਇ ਹੁਨ ਰਕਵ ਕੀ ਲਈ ਹੈ ਸੀ ਗਏ ਨਾ ਦੇ ਨਰ ਕਨੁ ਜਵ ਸੇਂਗਾ
 ॥੨੬॥ ਵਾਉ ਵਸਹੋ ਏ ਜੇ ਕੇ ਨਾਰੀ ਆਂ ਦੇ ਸਹਿਨ ਬਹੁਤ ਖਾ ਗੀਆ
 ਭਾਰੀ ਆਨੀ॥ ਭੋਜ ਸਿ ਆਂ ਦੇ ਮੁਖ ਲਗਾ ਮਏ ਕੇ ਚੜ੍ਹ ਉਸਤੇ ਅਰੀਆਂ
 ਮਾਰੀ ਆਂ ਨੇ॥ ਈ ਕਪਤੀ ਦਾਰਿ ਹਾਨਾ ਖੋਜ ਮੁਲੇ ਹੈ ਦੁਕਲੁ ਦੁ ਮੁਲਾਇ
 ਹੁ ਸਾਰੀ ਆਂ ਨੇ॥ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਕਹਾਣੀ ਕੋ ਦੁ ਆਂ ਖੋਸਿ ਦਾ ਜਿ ਆਂ ਤੇ ਇ
 ਹੁਨਾ ਹਾਰੀ ਆਂ ਨੇ॥੨੭॥ ਅਲਫ ਇਸ ਦੇ ਬਚੇ ਚਲਿ ਤਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਸੁ
 ਗਮਾ ਸੁਰਦ ਪਹਰਦਾਈ॥ ਆਰੇ ਪੀਰੁ ਰਾਮੋ ਲੀ ਆਂ ਨੁ ਇ ਦਾ ਬਾਣਗ
 ਰੀ ਕੇ ਸੇ ਕਹਰਦਾਈ॥ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਕੀ ਆਸ ਹੈ ਜੀਵੁਣੇ ਦੀ ਪੀਤਾ
 ਜਿਨਾ ਪਿ ਆਲ ਤਾ ਜਹਰਦਾਈ॥੨੮॥ ਹੇਰੇ ਵਹਾ ਸੀ ਸਦਾ ਧਾਨ ਭੇ
 ਲੇ ਜਾਹੁ ਮਾ ਆਂ ਨ ਨਰਨ ਦੇ ਦੇ ਪਕਾ ਜੇ ਸੋ ਨਾਰੀ ਨਹਰਦਾਈ॥

ਲੇਦੇਈਦੇਵਤਾਗਾਵਦੇਜਿਸਨੂੰਜੋ। ਪਰਦੇਓਲਿਖਣਾਸਰਬਉ
 ਤੇਤਦੇਜਨਵਾਹੋਵਸੀਤਿਸਨੂੰਜੋ। ਸੁਲੀਓਤਨਤੇਕਰਨਕਬੂਲਸੋ
 ਈਸ਼ਰਾਵਾਸਿਆਛੋਤਿਅੰਕਿਸਨੂੰਜੋ। ਫੁਤੇਸਿੰਘਹੈਸੀਸਤੇ
 ਪਰੇਸੈਦਾਸਗਾਏਕਕੇਪਾਵਣਤਿਸਨੂੰਜੋ। ੨੮॥ ਯੇਯਾਦਨਮਾਲ
 ਤੇਜਾਂਨਹੋਵੇਜਿਸਸੇਕਹੈਸਬਦੇਪਾਂਵਣੇਏ॥ ਸਿਧੇਜਾਂਵਦੇਸੇਰਦੇ
 ਸੁਟਵਾਗੁਤਿਨ ਖੋਫਨਾਮੋਤਦੇਖਾਵਣੇਦਾਅਣਕਾਣਨੂੰਰਦਥੇ
 ਸਕਹੋਏਸਿਰਤੰਡਨਕਰਮਕਮਵਣੇਦਾ। ਫੁਤੇਸਿੰਘਸੇਸਰਬਦਾ
 ਮੁਲਹੋਏਨਹੀਸੇਕਹੈਮੋਗਧਿਆਵਣੇਦਾ। ੩੦॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ ਅਥ ਸਹਾਇਓ ਤੇ ਸਿੰਘ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਐ॥
ਅਲਫ ਅਇਕੋਇ ਮਧੀਨ ਅਗੇ ਸਿੰਘ ਆਪ ਨਾਹ ਲਸਨਾ ਵਰਾਏ॥
ਜਗਾਇ ਸੰਦਰਸਤ ਨਾਹਿ ਸਾਨਾ ਨਦੀ ਵਹਿਣ ਵਾਂਗੁ ਵਹਿਓ ਆਜਾਣ
ਦਾਏ॥ ਵਰੇ ਰੂਪ ਅੰਬੀਰ ਤੇ ਮੀਰ ਗੰਧੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾਇਕ ਰੀਪਾਵਰ
ਏ॥ ਗੰਧਰ੍ਵ ਸੀਏ ਆਪ ਭਿਪਾਇਕੋਈ॥ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਕਾਲਨਾ
ਖਾਵੁਣਾਏ॥ ੨॥ ਬੇਬੇਦ ਪੁਰਸ਼ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਨੇਇ ਕ ਕਲ ਤੋਰਹਿ ਤਗੋਬੀ
ਰਬੇਟਾ॥ ਜਪੇ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਬਰੇ ਸੇਈ ਹੋਵੈ ਅਮ ਬਰਤਾਉ ਸੀ
ਦੀ ਜਿੰਦ ਬੇਟਾ॥ ਤਦੋ ਨਾਮੇ ਪਿਆਲ ਨ੍ਰਾਹੁੰਥ ਆਵੀ ਚੈਦ ਲੋਕ ਕੋ
ਭੋਗ ਜੇਨੰਦ ਦੁਏਟਾ॥ ਰਬੇਤ ਨਤੇ ਮਨ ਤੇ ਪਨ ਆਗੇ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਜੇ
ਫਕਰ ਹੋਵੈ ਬੇਟਾ॥ ੩॥ ਭੇਤ ਨਤੇ ਮਨ ਤੇ ਪਨ ਜੇਈ ਸਭੇ ਸਿੰਘ
ਆਨ ਹੀਲੋ ਕਾਵਾਸੁ ਮੈ॥ ਫਿਰੇ ਰੂਪ ਕਾ ਚਿਤੁ ਬਾਲ ਨ੍ਰਾਕਿਵੇ ਪ
ਰਚਾਵੁ ਸਾਂਝੇ ਮੈ॥ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਨਾਸਾ ਸਗਰੇ ਰੋਕੋਈ ਨਾਮੀ ਮਹਿ
ਰਤੁ ਸੰਘੁ ਰੀਪਾਵਰ ਸਾਂਝੇ॥ ੪॥ ਸੇ ਸਮੰਤੁ ਆਪੇ ਏ ਆਪ ਮਾਂਗਿ ਤੇਰੇ ਅੰਦ
ਰੇ ਨਾਮ ਦੀਗਰ ਬੇਟਾ॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦਿਖੇ ਸੇਰਿ ਜਾਪ ਹੋਵੇ ਨਦੀ ਵਹਿ
ਣ ਦੇ ਦੁਗਾਇ ਚਾਹ ਬੇਟਾ॥ ਸੁਤਿ ਸਬਦ ਮੈਲਾਇਕੇ ਮਨ ਗਹੋਵੈ
ਰੰਮ ਰੰਮ ਦਾ ਮਾਨ ਆਪਾ ਬੇਟਾ॥ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਜੇ ਚਿਤੁ ਹੋ ਬਾਲ
ਤੇਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਨ੍ਰਾਮ ਦੀਕਰ ਬੇਟਾ॥ ੫॥ ਜੀਮ ਜਣਿਆ ਨਾਮ ਆਪਾ
ਰਮੇ ਗੁਰ ਗਿਰਿ ਰਤੇ ਸਾਡੀ ਨਾਲ ਹੋ ਜੀ॥ ਅਰਥ ਨਾਮ ਕਾ ਕੋਹੋ
ਦੋਸੀ ਏ ਸੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਮੈਰੁ ਮਦਾ ਜਲ ਹੋ ਜੀ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਿਆ

ਗਾਮਿਕਿਨਤੋਤਿਸੁਜਾਥਿਕਿਓਓਤ
੧ ਨਸਾਤਆਪੈਨਾਮਦਸਿਏਦੁਰੇਜਹਸਾਥੇ

ਲਹੋਏਆਪਹੋਅਤੇਕਿਸਨਖਾਂਵਦਾਕਾਲਹੈਜੀ।ਫੁਤੇਸਿ
ਘਜੇਕੋਸੀਠਰਮੈਹੈਜੇਹੀਆਪਗਥਿਦਾਕਾਲਹੈਜੀ।
੫।ਹੋਰਫੁਸਗਾਨੀਦਾਇਕਸਚਾਸੋਈਪਹਲਕਾਹਰਫੁਜੇਆ
ਖਿਯਾਏ।ਸੋਜਰਬਤੇਅਹਿਤੰਜਾਨਬੇਟਾਚਾਰੋਵੇਦਨੇਅਰਥਇ
ਹੁਭਾਖਿਯਾਏ।ਪਵੇਕਾਲਦੋਜਾਲਸੀਭਗਮਲੰਗਾਜਾਏਆਪ
ਨੂੰਕਾਲਤੇਗਾਖਿਆਏ।ਫੁਤੇਸਿਘਗਥਿਦਹੋਸਰਬਤੰਰੇਨਹੀ
ਕਾਲਆਕਾਲਨੂੰਗਾਖਿਆਏ।੬।ਬੇਖਵਰਨਆਪਹੀਮੁਲਮੈਨੂੰ
ਦਿਸੇਦੇਹੀਏਹੁਸਰੂਪਮੇਗਾ।ਜਨਮਮਰਨਤੇਹਹਿਤੰਲਖਕੇ
ਸੇਨਾਸਹੋਦਸੀਏਹੁਜੰਗੁਪਮੇਗਾ।ਪਿਛੇਰਹਿਆਨੁਆਦਿਤੇਅੰਤ
ਕੋਈਚਿਤਤਿਗਿਆਭਗਮਕੇਰੂਪਮੇਗਾ।ਗੁਰੋਦਸੀਏਖੋਲਕੇ
ਭੇਟਸਾਗਫੁਤੇਸਿਘਜੰਗੁਪਅੰਨ੍ਹਪਮੇਗਾ।੭।ਚੇਚਨਣਾਦੇਹੀ
ਮੈਨੂੰਸੰਦਾਹੈਸੁਖਦੁਖਨੂੰਜਾਣਦਾਕਿਰੁਖੇਟਾ।ਦੇਹਜਨਰੂਪ
ਖਾਣਤੇਅੰਧਸਾਰੀਕਰੇਇਹੁਚਿਤਨਸੀਕਿਰੁਖੇਟਾ।ਜਾਗੁਤਸੁ
ਪਨਸੰਖੇਪਤੀਸੰਪਸਾਰੇਵਸੇਵਿਚਪਾਨੀਜਿਵੇਲੇਰੁਖੇਟਾ।ਫੁਤੇਸਿ
ਘਚਲਾਵਦਾਦੇਹਮੈਸੇਜਿਵੇਪੰਤਉਤ੍ਰਾਵੁਦਾਪੰਛੁਟਾ।੮।
ਦਾਲਦੇਖੀਏਕੋਨਸੀਜਗਤਿਸੇਤੀਗਰੇਦਸੀਏਤੰਥਿਪੀ।
੯।ਪਾਵੇਦੀ।ਬਿਨਾਤਿਨੂੰਆਨਹੀਪਤੀਆਵੇਥਾਉਕਿਤੇਨਹੋਥ
ਪਗਵੇਦੀ।ਦੇਹਮੰਪਕੈਦੇਹਤੇਹਹਿਤੰਸੇਈਅਤੇਕੋਹੁ
ਜਾਇਸਮਾਵੇਦੀ।ਫੁਤੇਸਿਘਜਿਓਤਿਮਰਥਿਨਾਸਹੋਵੇ
ਜਗਤਦਸੀਏਦੀਪਜਗਾਵੇਦੀ।੧੦।ਜਾਲਜਾਇਗਮੁ

ਲਨਭੇਰ ਕੋਈ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਬੋਟਾ॥ ਜਿਵੇਂ ਬਟ
 ਕਮੇਂ ਬੀਜ ਸਮਾਇ ਰਿਹਾ ਆਟੇ ਲੇਪੰਤ ਨ ਆਵਦੀ ਸਾਰ ਬੋਟਾ॥
 ਕੁਲ ਆਪ ਥੀ ਟੋਲਦਾ ਟਿਰੇ ਕੋ ਨ ਸਾਰ ਬਟ ਕੁਰੀ ਬੀਜ ਆਪ
 ਰ ਬੋਟਾ॥ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਜੋ ਵਿਸਕੋ ਰੋਖ ਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਆਤਮਾ ਸ
 ਰਬਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਬੋਟਾ॥ ੧੦॥ ਰੋਗ ਹਿਤ ਹੈ ਦੂਰ ਉਪਾਧ ਸੇ ਤੀਵੇਰ
 ਬੂੰਹ ਮਕੋ ਨਿਤ ਉਚਾਰ ਦੇ ਨੇ॥ ਜਗ ਵਿਸਦਾ ਸਹਿਤ ਉਪਾਧਿ
 ਹੈ ਜੀਨੂੰ ਸਿਨਾ ਸਭੀ ਸਭ ਨਿਹਾਰ ਦੇ ਨੇ॥ ਜਗ ਆਤਮਾ ਕੋ ਰੁਸਿ
 ਬੀਧ ਹੈ ਜੀਵੇਰ ਹਹਿਤ ਸੇ ਬੀਧ ਪੋਕਾਰ ਦੇ ਨੇ॥ ਗੁਰੋਂ ਸੀਏ ਖੋਲਕੇ
 ਭੇਟ ਸਾਗਾ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਜੋ ਉਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨੇ॥ ੧੧॥ ਜੇਜਾ
 ਗਕੇ ਦੇਖ ਤੁਖੇ ਲਾਖੀ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗਤ ਮੈ ਭੇਰ ਬੋਟਾ॥
 ਕੁਲ ਜੇਵਰੀ ਸਰਪਟਾ ਗਨ ਹੋਏ ਆਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕਲਮੈ
 ਖੇਰ ਬੋਟਾ॥ ਸਦਾ ਹਹਿਤ ਉਪਾਧ ਤੇ ਜੇਵਰੀ ਉਪਾਧ ਸੇ ॥ ੧੨॥
 ਇਕ ਮਥੇ ਰੁਬੋਟਾ॥ ਹਸੀ ਸਰਪ ਸਿੰਘ ਪੈ ਨਾਨਕ ਸੇ॥ ਫੁ
 ਤੇ ਸਿੰਘ ਤਿਉਗਾਵੇ ਦੇਵ ਬੋਟਾ॥ ੧੩॥ ਸੀਨ ਸਰਜੇ ਆਤਮਾ
 ਗਾਵੇ ਤੇ ਸਕਤਿ ਸਰਬ ਮੈ ਏਕ ਸੀ ਪਾਈ ਏ ਜੀ॥ ਚੀਟੀ ਹਸ
 ਤਿ ਮੈ ਸਕਤਿ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇ ਰੂਪ ਏਕ ਸਤੁ ਲਹੀ ਪਿਆਈ ਏ ਜੀ
 ॥ ਏਕ ਰਖੀ ਭੇਸਰ ਬਹੀ ਦੋਖ ਪਾਵੇ ਇਕ ਸੁਖੀ ਕਿਸਖ ਹੀ ਗਾ
 ਏ ਜੀ॥ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਦੋਖੀ ਏ ਭੇਰ ਸਾਰੇ ਏਕ ਆਤਮਾ ਚੀ

ਤਕਿਉਲਾਈਜੀ॥੧੩॥ਸੀਨਸਕਨਾਚਿਤਮੈਆਨਕਈਏਕ
 ਆਤਮਾਹੈਜਿਵੇਡੰਡਬੇਟਾ॥ਦੋਹਇਕਜਿਉਅੰਗਮਨੇਕਦਿਸੇ
 ਤਿਏਆਤਮਾਸਰਬਧੁਮੰਡਬੇਟਾ॥ਏਕਅੰਗਕੀਸਕਤਿਨਦੂਜ
 ਅੰਗਦੋਹਇਕਨਾਹੀਖੰਡਖੰਡਬੇਟਾ॥ਏਕਚਖਕੀਪੀਰਨਾਦੁ
 ਸਰੇਮੈਦੋਹਏਕਤਿਉਬ੍ਰਹਮਅੰਬੰਡਬੇਟਾ॥੧੪॥ਸੁਆਧੁਸੰਗ
 ਬਜੇਆਤਮਾਗਾਵੁਤੋਹਨਹੀਵਾਕਮੈਸੋਰੇਦਮਾਵੁਤਾਹੀ॥ਗੁ
 ਰੰਦੀਨਦਮਾਥਹੋਗਾਖੀਏਜੀ॥ਕਿਹੁਲੋਕਪਰਲੋਕਮੈਜੀ
 ਵੁਤਾਹੀ॥ਕੀਏਸੁਰਮਸੁਰਜੋਕਰਮਦੋਈਕੁਤਤਾਸਕੋਕੋ
 ਨਸੀਪਾਵੁਤਾਹੀ॥ਫਤੇਸਿੰਘਨਾਛੁਟਤਥਰਮਸੇਈਪਦਾ
 ਵੇਦਹੀਆਪਅਲਾਵੁਤਾਹੀ॥੧੫॥ਜੂਦਿਜਿਕਰਤੇਫਿਕਰਗ
 ਵਾਇਕੇਤ੍ਰੰਸਰਬਆਤਮਾਏਕਹੀਧਾਰਬੇਟਾ॥ਨਹੀਜਾਵੁਤਾ
 ਅਵੁਦਾਤਾਸਮੈਹੈਨਰਵਾਗਤਿਸੇਬਿਸਥਾਰਬੇਟਾ॥ਭੇਦਅੰ
 ਗਤੇਤਗਕੀਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਹੀਸੋਦੇਜਾਗਤੇਵੁਤਨਿਹਾਰਬੇਟਾ॥ਸਿੰ
 ਇਆਨੀਦਮੈਸੁਖਅੰਦਖਪਾਵੇਫਤੇਸਿੰਘਨਾਗੇਲਖੇਸਾ
 ਰਬੇਟਾ॥੧੬॥ਤੁਏਤੰਗਤੇਅੰਗਜੋਪਰਖੰਦੋਈਭੇਦਕੋਹਕੀਦ੍ਰਿ
 ਸਮੈਭਾਸਤਾਹੀ॥ਉਦਾਹਰਣਜੋਜਾਗਤੇਸੋਵੁਤੇਕਾਨਿਸਥਾਭਿੰ
 ਨਹੀਭਿੰਨਪਰਕਾਸਤਾਹੀ॥ਬਿਪ੍ਰਕਿਏਸੇਆਮਤਾਇਕਗਾਜੇ
 ਦਿਸੇਨਿਸਤੇਅੰਗਹੀਜਾਗਤਾਹੀ॥ਫਤੇਸਿੰਘਗੁਖੰਵਾਕੁਗਾ
 ਨਜੈਸੇਸਾਮੈਤਿਮਰਸੇਸਾਸਭੀਨਾਸਤਾਹੀ॥

੧੭॥ ਜੇ ਇਨਾਗਤ ਪੁਰਖ ਜੋ ਤੰਗ ਤੈ ਸੋ ਨਹੀ ਨਿਦਾ ਮਵਿਦਿਆ ਸਮੇ
 ਹੈ॥ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਕੀ ਅੰਗ ਤੰਗ ਕੋ ਗਵਨ ਹਿਜ ਸ
 ਮੈ ਹੈ॥ ਤਿਸੇ ਇਕ ਅਵੇਤ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਸੇ ਦਸਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਿ
 ਲਾਸ ਮੈ ਹੈ॥ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿਜਨ ਮਮਰਨ ਕੀ ਕਾ
 ਸ ਦੁਨਾਤਾ ਮੈ ਹੈ॥ ੧੮॥ ਅੰਨ ਅੰਗ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮੈ ਗੋ ਕੋ ਸੋ ਸੋ ਤੋ ਸੋ ਦੁਤੋ ੬੭
 ਪੁਰਖ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੀ॥ ਸੋਏ ਪੁਰਖ ਸੋ ਪਤੰਗ ਚਲਾਹੀ ਭਿਸੇ ਆਪ ?
 ਨਾਕ ਛੁਨਾ ਗਿਆ ਨ ਹੈ ਜੀ॥ ਬਿਨਾ ਗਿਆ ਤੇ ਭਾਵਨਾ ਹੋ ਤ ਕੋ ਸੋਭਾ
 ਮੈ ਦ੍ਰਿਖੀ ਨ ਭਾਨ ਹੈ ਜੀ॥ ਗੁਰੋ ਭਾਖੀ ਏ ਗਵਨਾ ਹੋ ਤ ਕੋ ਸੋਭਾ ਤੇ ਸਿ
 ਪ ਜੋ ਅੰਗ ਮਜਾਨ ਹੈ ਜੀ॥ ੧੯॥ ਗੈਨ ਗੁਰੂ ਮਵਿਦਿਆ ਨਿਦ
 ਮਾਹਿਤ ਸਰਿ ਵੈ ਨ ਬਿਪਤੀ ਮੈ ਖਬੋਟਾ॥ ਮੰਪਗਾ ਵਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ਜੋ
 ਸੁਪਨ ਵਾਲੀ ਤਾਸ ਭਾਵਨਾ ਇਕ ਮੁਮੈ ਖਬੋਟਾ॥ ਗੁਰੂ ਤੰਗ ਤੇ॥
 ਆਪ ਕੋ ਅੰਗ ਮਾਨੇ ਲਖੇ ਜਨਮ ਤੇ ਮਰਨ ਕੋ ਦੋ ਖਬੋਟਾ॥ ਫੁਤੇ ਸਿ
 ਪ ਦੇ ਖੋਨਾ ਨ ਜੋਗ ਸੋਈ ਕਬੀ ਸ੍ਵਾਤ ਕੀ ਤੇ ਕਬੀ ਰੋ ਖਬੋਟਾ॥
 ੨੦॥ ਏਛਾ ਵਾਇਕੋ ਵਸ ਮੈ ਬਹੁ ਦੇ ਸਰਬ ਸਾਧਨਾ ਸਹਿਤੁ ੬੮
 ਪਾਗੀ ਏ ਜੀ॥ ਛੁਰੇ ਭੋਗ ਤੇ ਗੋ ਕੋ ਸਾਧਨੇ ਹੈ ਮਨ ਬੈਠਾ ਕੀਤ
 ਜੋ ਮਾਗੀ ਏ ਜੀ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਆਇਕੋ ਕਰਮ ਜੋਈ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪੁ
 ਰਾਨ ਵਿਚਾਰੀ ਏ ਜੀ॥ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਪੈ ਘਲਣਾ ਅੰਗ ਜੋ ਤੀਛ
 ਤਾ ਸਕੋ ਆਪ ਉਚਾਰੀ ਏ ਜੀ॥ ੨੧॥ ਕਾਠ ਕਰਮ ਉਪਾਸਨਾ ਗਿਆ
 ਨ ਲਾਏ ਗਿਆ ਨ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਸਰਬ ਹੀ ਭਾਗ ਬੋਟਾ॥ ਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਪ

ਪਰਲੋਕਕੀਭਾਵਨਾਸੈਨਹੀਕੁਸਕਮਾਵੁਨੀਕਾਰਬੇਟਾ॥ਸੁਤੇਸਿਪਸਮ
 ਯਹੈਜਾਮਾਏਰਿਦੇਮਾਤਮਾਇਕਬਿਚਾਰਬੇਟਾ॥ਫਤੇਸਿਪਬਿ
 ਸੰਕਰੋਬੇਲਤਹੈਬੇਲਮਾਪਣੀਆਪਿਸਾਰਬੇਟਾ॥੨੩॥ਗਾਫੁਰੀ
 ਯਾਪਗਗਜੋਤੀਰਥਾਮੈਪਰਛੋਰਕੇਤੇਕਰੇਰੇਸੁਰੈਜੀ॥ਰਿਦੇਥੁ
 ਮਗਿਜਾਨਕੀਹੋਸਨਹੀਫਲਕਰਮਕਾਤਾਸਕੋਕੈਰੈਜੀ॥ਅਖੀ
 ਮੀਟਦੇਬੈਕਇਕੰਤਜੇਈ॥ਤਸੀਸਚਰ੍ਹਾਉਦੇਪੈਰੈਜੀ॥ਫਤੇ
 ਸਿੰਘਾਉਤੰਦੁਦੇਮੈਪਸਾਰੀ॥ਫਲਤਾਂਸਕੋਗੁਖੀਏਜੇਦਹੈਜੀ॥
 ੨੪॥ਲਾਮਲੰਗਰੂਕਰਮਪਥੀਤਮਾਂਹੀਸੋਕਾਜੇਕਰਦਾਮੁਲਨਜ
 ਦੁਦਨੈ॥ਅਸਾਬੀਪਸਰਪਤੋਕੁਲਹੈਨੇਢਿਤਜਗਾਮਾਂਗਮਨਪ
 ਦੁਦਨੈ॥ਫਸੇਲੋਕਪਰਲੋਕਕੀਭਾਵਨਾਸੈਸਰਪਰਸੀਦਾਪਿਆ
 ਰੁਗਦੁਦਨੈ॥ਫਤੇਸਿੰਘਅਗਿਜਾਨਮੈਸੈਸੇਰਸੁਪਨਦਾਸੁਤਿਆ
 ਯਾਦੁਦਨੈ॥੨੫॥ਮੀਮਮੁਲਾਅਦਿਦਿਆਨਾਸਜਾਕੀਬਹੁਰਦੇਖੀ
 ਏਤਾਸਥਿਗਾਰਕੈਸੋ॥ਦੋਹਮਾਦਿਸਿਥੀਪਹੈਕਰਮਜੇਈ॥ਹੁਦੁ
 ਹਾਨਅਗਿਜਾਨਮਾਪਾਰਕੈਸੋ॥ਭਵਚੇਦਾਜੇਨਤੰਗਕੀਹੋਗੁਰੋ
 ੩ ਗੁਖੀਏਤਾਸਵਿਚਾਰਕੈਸੋ॥ਫਤੇਸਿੰਘਸਮਲਹੈਮਗਜੈਸੀਅ
 ਥੇਮਾਹਿਦਿਲੰਖਦਿਪਾਰਕੈਸੋ॥੨੬॥ਨਨਨਦਰਤਤੰਗੀਕੀਕੀਮੀ
 ਮਾਹੈਜਬੀਬਕਸਾਸਮਤੋਪਾਰਹੁਆ॥ਸੁਤੇਸਿਪਅੰਤਜੀਸ
 ਬਿਲਾਸਹੋਦੇਸਤੀਬਾਲਦਾਜੇਵੇਸਿੰਗਾਰਹੁਆ॥ਗੁਰਾਚਕੋਤੇ
 ਲਾਹਿਕਲਾਜੈਸੇਫਰੇਠਹਿਰਨੇਤੇਇਕਸਾਹੁਆ॥ਫਤੇਸਿ
 ਘਸੈਜੇਦਸੀਗੁਰੁਹੋਦੇਖੇਲੇਮੈਜਮੈਜਾਸਵਿਚਾਰਹੁਆ॥੨੭॥

੨੫

ਵਾਉਦੇ ਪੁਰਾਨ ਵਿਗਾਰ ਦੇ ਜੋ ਘਰ ਛੁੱਕੇ ਤੀਰਥੀ ਜਾਇਕੇ।
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਇਕ ਤਨੁ ਭੋਗਇਛਾ ਨਿਜਾ ਨਿਦ ਸਰਪ ਕੋ ਪਾਇ
 ਕੇਤੇ। ਇਕ ਖੋਲ ਦੇ ਹੋਇ ਨਿਸੀਕ ਜੋਈ। ਚਿਤ ਭੋਗ ਮੈ ਆਪੁ
 ਲਗਾਇਕੇਤੇ। ਨਹੀ ਉਛੁ ਵਿਸੇਖ ਤਾਹੁ ਤਕੈ ਸੇਠ ਤੇ ਸਿੰਘ ਸੋਕੇ
 ਲਾਇਕੇਤੇ। ੨੮। ਅਲਟਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਚੁਰਟ ਸਾਰੇ
 ਬੀਜ ਬਟਕ ਕੀਤ ਗਾਪਿ ਛਾਨ ਲੀਤਾ। ਭੋਗ ਭੋਗ ਤਾ ਜਾਨਕੇ
 ਪਨ ਨਾਈ ਤੁਲਤਿ ਨੇਨ ਲਾਭ ਤੇ ਹਲਕੀ ਤਾ। ਗਰੀਜਨ ਕੇ
 ਸੁਕ ਵਿਰਕ ਤਹੁ ਆਸਾ ਤਗਾਵੁ ਸਿਧ ਸੋਨਾ ਨਮੀਤਾ। ਛੇਤੇ
 ਸਿੰਘ ਦੁਰਬਾਸ ਲੋਤਾ ਮਸੀਜੇ ਬੂੰਹ ਮਗਿ ਯਾਨ ਮੈ ਸਰਬ ਸ
 ਮਾਨ ਕੀਤਾ। ੨੯। ਹੋਗਰ ਤੇ ਜੀਭੁ ਨਾਗਿ ਯਾਨ ਮਾਂਹੀ ਨਹੀ ਉਛੁ
 ਵਿਸੇਖ ਤਾਗਾ ਖਤੇ। ਜੋਈ ਗਿਯਾਨ ਅਗਿਯਾਨ ਸਮਾਨ
 ਦੋਈ ਕਾਰੇ ਜਤਨ ਗਿਯਾਨ ਦਾਗ ਖਤੇ। ਸਾਪ ਸਿਗ ਕੀ
 ਕਰੇ ਵਿਸੇਖ ਤਾ ਕਿਉ ਵੇਦ ਮਾਂਹਿ ਕੁ ਸਿਗ ਕਿਉ ਨਾ ਖਤੇ।
 ਛੇਤੇ ਸਿੰਘ ਜੋ ਵੇਕ ਸਾਭੇ ਦਨਾਹੀ ਕਾਰੇ ਵੇਦ ਕੇ ਸਾਰ ਕੋਠਾ
 ਖਤੇ। ੩੦। ਖੋਯੋ ਗਤੇ ਭੋਗ ਸਮਾਨ ਦੇਈ ਪਾਣੀ ਦੇ ਰਹੀ
 ਆਪ ਉਠਾਵਤਾ। ਲੀਏ ਸਿਖ ਕੀ ਗਾਵਨਾ ਭੇਦ ਦੇਈ
 ਵੇਦ ਉਛੁ ਵਿਸੇਖ ਤਾਗਾ ਵਤਾ। ਅੰਗ ਤੰਗ ਮੈ ਉਛੁ

ਵਿਸੇਖਤਾਜੋਤਜੇਵਦਕੇਸਾਰਕੋਪਾਵਤਏ॥ ਫੁਤੇਸਿੰਘਨਭੇਦ
 ਸੀਰਹੇਗਈਜਬੀਬੇਦਸਮੇਦਮੇਨਾਵਤਏ॥੩੦॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਤੀਸਬੇਤਪਸਨੇਰੀਭਾਖੇਪ੍ਰਤਿਅਸਕਾਗਾਸਨੈਸਰਵਨਭਿ
 ਤਲਾਇਕਰਤਾਉਠੇਰਵਗਾ॥੧॥ ਅਗਨਸੁਕਚਖੁਗਾ
 ਰਸਸਸੀਮਤਸੁਵਫਸਾਤਫਤੇਸਿੰਘਕ੍ਰਿਤਹੈਕਹੀਸੇਖੂਪੁਰਅ
 ਲਾਤਾਤਾ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥

ਮਾਮਾਰੇਧੀਘਰਕਰੇਗਉਜੇਬਛਗਾਖਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਹੋਕੇਮਧਪਇਤਹਬਕੀਠੇਜਾਇ॥

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 492 (Part - 6) Subject Padya Kavya
Name of MSS Sirfi Fateh Singh
Author Fateh Singh
Period _____ Folios 7
Script Gurmukhi Source Prithipal Singh Taura, Talandhar
Missing Folios _____

196 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਥ ਸਿਰਫੀ ਫਤੇਸਿੰਘ ਸ਼ਿਤ ੧
 ਇਖਯਤੇ॥ ਅਲਫ ਆਇ ਜਗ ਕੀ ਕਰਈ ਤੇ ਮਨ ਮੇ ਸਮ
 ਝੁਲਿਆਂ ਝੁਲੀ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਨ ਸਾਧ ਸੇ ਵਕਛ ਜਾਂਦੀ
 ਉਮਗਵੇ ਗੁਲੀ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਨ ਮਿਠੀ॥ ਬੋਲੀ ਸੁ
 ਵੀ ਨ ਸੀਤ ਕਹਾਂ ਝੁਲੀ॥ ਫਤੇਸਿੰਘ ਜਮ ਫਾਸੀ ਪੜ੍ਹ ਸੀ
 ਫਿਰ ਪਾਛੇ ਪਛਤਾਂ ਝੁਲੀ॥ ੧॥ ਬੋਬਿਰੇ ਸਮੇ ਗਾਫਲ ਸੇ
 ਵੀ ਫਰਕ ਕਰ ਬਾਂਹਿ ਉਧਾਰੇ ਜੀ॥ ਅੰਧੇ ਖੂਹ ਗੁਜ ਥਮੇ ਪੜ੍ਹ
 ਹੀ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਹਿਤਾਰੇ ਜੀ॥ ਪਤੀ ਪੁਰ ਪਨ ਮਮਤਾ ਫਾ
 ਸੀ ਸੇ ਉਰ ਤੇ ਕਟਾਰੇ ਜੀ॥ ਵੀ ਨ ਦਿਆਲ ਸਰ ਝੁਲੇ ਦਾ
 ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਹਿਨਿ ਸਤਾਰੇ ਜੀ॥ ੨॥ ਤੇਤਰ ਨਾਂ ਦਾ ਕਰ
 ਸਮਿਆਨਾ ਛਰੇ ਕੁੜੇ ਪੈਧੇ ਪੀ॥ ਸੰਗ ਜਕੁਰੇ ਸਜਾਥੇ
 ਸਤਗੁਰ ਤਜੇ ਕਸੀ ਗਨੀ ਪੈਧੇ ਪੀ॥ ਕਿਉਂ ਕਰਤੇ ਹਿਛਰਾ
 ਵੇਂ ਸਮਝੇ ਆਪ ਜੁਬੀ ਪਨ ਬੀਧੇ ਪੀ॥ ਫਤੇਸਿੰਘ ਮਿਲ
 ਤਾਰੂ ਤਰਸੇ ਲਗ ਕਰ ਤਿਨ ਕੇ ਕੀਧੇ ਪੀ॥ ੩॥ ਸੇ ਸਮਝਾਵੇ
 ਸਤਗੁਰ ਮੇਨੁ ਮੇਅਤਿ ਮੁੜ੍ਹਦਿਆਂ ਝੁਲੀ॥ ਨਕ ਛਚਰੁ
 ਸਰੂਪ ਸਫਾਈ ਸਤਸੰਗ ਤਕਿਉਂ ਗੁੰਝਿ ਜੀ॥ ਕੁੜੇ ਪੈਧੇ
 ਪਲ ਚਰਹੀ ਦਿਨ ਸਤਿਆਰੇਂ ਵੁਵਿਹਾਂ ਝੁਲੀ॥ ਲਗ ਕੁ
 ਸੰਗ ਮੇਬਾਲ ਬਾਧਿ ਕਰ ਅਗਲੀ ਖਬਰ ਜਾਂਦੀ ਜੀ॥ ੪॥
 ਜੀ ਮਜਤ ਨ ਕਰ ਕੀਤੀ ਮਿਲ ਨ ਦਾਇਹੁ ਜਾ ਸਮਝੇ ਫਾ
 ਨੀ ਪੀ॥

ਫਤੇਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਸਮਾਨ ਮਿਲ ਸੀ ਫਿਰ ਪਾਛੇ ਪਛਤਾਈ ਪੀ

ਕਾਲ ਬਲੀ ਸਿਰ ਸਬ ਕੇ ਉਪਰ ਕਿਸਾਨਾ ਗਜਾਨਾ ਕਿਸਾ
ਗਨੀਧੀ ਦੇਖਤ ਦੇਖਤ ਜਾਤ ਬਿਲਾਵੈਂ ਜੇਵੇਂ ਪਤਾ ਸਾ
ਪਾਈ ਪੀ ॥ ੫ ॥ ਹੋਰ ਰਦਮਾਇ ਹੁਚਿੰਤਾ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਕਰਹਾ
ਤਿਨ ਸੇਵਾਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਹੀਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਨਗਾ ਹੁਕੇ ਕਿਉ
ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਹੋਵਾਂ ਜੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਇਹ ਮਤਿ ਮੇਰੀ
ਕਿਉਂ ਕਰਦਿਸਨ ਪੈਵਾਂ ਜੀ ॥ ਦੀ ਨਦਿਆ ਲਸਰਾਵ
ਗੁਰੂ ਮਹੀ ਕਰੋ ਚਿੰਤਾ ਨਿਮਖੇਵਾਂ ਜੀ ॥ ੬ ॥ ਖੋਖਿ
ਮਤ ਕਰੋ ਜਤਿਨ ਦੀ ਜੇ ਸਖੀਆਂ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਪੀ ॥ ਪੀਆ
ਮਿਲਦੀ ਹੀਤ ਸਰਬ ਜੇ ਸੰਗਤ ਸੁਣੀ ਪੀ ॥ ਬੋਲ
ਨਚਲ ਨਰਿਣਾ ਦੁਨ ਪਤਿਕਾ ਸਹਿਜੇ ਰੁਝੈ ਬੁਝੀ ਪੀ ॥
ਫਤੇਸਿੰਘ ਸੁਖਮਾਨ ਹੁਕਲੀਆਂ ਆਗਾ ਤਿਸੇ ਚਲੰਤੀ
ਪੀ ॥ ੭ ॥ ਚੇਚਲ ਸਾਮੇ ਹੁਕਮ ਤਿਨਾ ਦੇ ਕਦੇ ਨ ਬਚਨੁ
ਹਾਵਾਂ ਜੀ ॥ ਤਜ ਕਰਮਾਨ ਨਿਮਾਣੀ ਹੈ ਕਰਨਿ ਸਦਿਨ ਸੇ
ਵਕਮਾਵਾਂ ਜੀ ॥ ਤਨਮਾਨ ਪਨ ਸਭ ਕਰਾਂ ਵਾਰੇ ਗੀਤ ਤਿਨਾਂ
ਦੇਗਾਵਾਂ ਜੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਦਾਸੀ ਬੀਵਾਂ ਕੀ ਮੁਖ ਹੋ
ਰਸੁ ਨਾਵਾਂ ਜੀ ॥ ੮ ॥ ਦਾਲ ਦੇਖਦਿ ਲਾਪਨੇ ਅੰਦਰ
ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਦਿਲ ਦਾਰ ਕਰੈ ॥ ਦੇਖੇ ਸੁਹਲ ਖੋਸਰੁ ਮਨ ਕੀ
ਸਬ ਸੇ ਕਰ ਦੇਸਾਰ ਕਰੈ ॥ ਤਜ ਕਰੈ ਪੈਸ ਬਹੀ ਤਿਸਾ ਸਿ
ਉਂ ਕਰਤੁ ਪਿਆਰ ਕਰੈ ॥ ਫਤੇਸਿੰਘ ਤਜ ਜਾਇ ਨ ਕਬਹੀ

ਤਿਨ

ਪੁਰਮਸੇਨੇਯੀਆਰਕੁਰੇ॥੯॥ਜਾਲਜਹਿਰਾਨਦਰਨਾਏ ੨
 ਕਿਓਂਕਰਤਿਸਨਿਜਾਤੁੰਜੀ॥ਰੂਪਰੰਗਗੁਣਤਿਸਦਾਕਰੀਐ
 ਜਿਸਕਰਤਿਸੇਪਛਾਤੁੰਜੀ॥ਸਭੁਘਟਾਅੰਤਰਨਦਰਨਾਏਕਿਤ
 ਬਿਪਦੇਹਸਮਾਤੁੰਜੀ॥ਲੰਖਤੁਸਾਹਿਜਸੁਗੁਣਜੁਵਰਨੇਐਗਤਿ
 ਸੇਦਾਭਾਤੁੰਜੀ॥੧੦॥ਰੇਰਖਤੁੰਇਕਸਾਂਮਨਾਪਨਾਅੰਤਰਪ
 ਰਚਾਪਾਓਕੁਰੇ॥ਰੂਪਰੰਗਗੁਣਤਿਨਤਿਸਦੀਗੁਰਮਿਲਸੇਈ
 ਪਾਓਕੁਰੇ॥ਸਤਾਚਿਤਾਨੰਦਾਏਲੰਖਤੁਗਵਿਆਸਹਿਜਸੁਗੁ
 ਓਕੁਰੇ॥ਫਤੇਸਿੰਘਮਿਲਸਖੀਸਿਆਂਉਗੀਤਨਿਸਦਿਨਾਗਾਓਕੁ ੩
 ਰੇ॥੧੧॥ਜੇਜਾਹਿਲਜਗਨਿਗੁਰੇਸਾਕਤਤਿਨਕਾਸੀਗਨਕਰੀਏ
 ਪੀ॥ਸਰਪਸਿੰਘਬਿਛੁਆਜਲਾਅਗਨੀਤਿਨਤੋਬਹੁਰੰਗੀਏਪੀ॥ ੪
 ਏਕਜਨਮਦੁਖਦਾਤੇਏਸਤੁਜਨਮਜਨਮਪੁਨਮਗੀਏਪੀ॥ਫਤੇ
 ਸਿੰਘਕਹਿਸਮਸੁਸਿਆਂਉਦੁਸੁਸੰਗਪਰਹਰੀਏਪੀ॥੧੨॥ਸੀ
 ਨਸਿਖਯਾਸੁਣਲੈਸਾਚੀਹਛੁਟੇਕਰਮਕਮਾਈਏਪੀ॥ਸੀਲਸੇ
 ਤੇਖਦਯਾਤਪਸੀਸੁਮਸੁਠਨਮੁਖੰਅਲਾਈਏਪੀ॥ਜੇਸਪੀਆਂਪ੍ਰੀ
 ਤਮਰੰਗਰਾਤੀਤਿਨਮਿਲਗੀਤਸੁਗਾਈਏਪੀ॥ਫਤੇਸਿੰਘਏਹ
 ਰਾਹੁਮਿਲਨਦਾਇਤਬਿਪਪ੍ਰੀਤਮਪਾਈਏਪੀ॥੧੩॥ਸੀਨਸਰ
 ਮਬਾਰਿਆਈਵੱਲੇਚਿਤਨੀਆਪਹਟਾਓਕੁਰੇ॥ਚਰਖਾਤੇਰਾਗੰਗ
 ਬਿਰੰਗੀਕੰਤਦੁਦਾਕਰਚਾਓਕੁਰੇ॥ਚਿੰਤਤੰਕਲਾਮਾਲਪ੍ਰੇਮਦੀਤੰਦ
 ਸੰਠਾਈਲਿਖਾਓਕੁਰੇ॥ਫਤੇਸਿੰਘਸੁਨਿਓਪਜੇਸੇਹੰਇਤਬਿਪਪ੍ਰੀ
 ਤਮਧਾਓਕੁਰੇ॥੧੪॥ਸੁਦਸਾਧਨੰਚਾਰਗਲੇਟੇਬੁਧਿਪਿਟਾਰੀਪਾ
 ਓਕੁਰੇ॥ਬਿੰਤਿਸਲਾਈਚਾਰਤਿਨੀਚਿੰਤਾਏਰਦੁਗਾਓਕੁਰੇ॥

ਸਿਰੀਆਈ ਦੇ ਨਕਲ ਜਤਿਅਪਨਿਨਸਵਰੇਪੀ

ਨਿਰੁਸਰਵਣਪਟਪੁਗਤੀਪਰਓਗਮਨਜਤਾਂਉਤਪਾਉਕੁ
 ਤੇ।ਕਰੋਪਿਆਉਦਿਤ੍ਰਿਪਾਸੁਫਤੇਸਿੰਘਮਨਚਾਉਕੁਤੇ।
 ੧੫।ਜੁਦਜਥਾਰਥਬਕਤਸਤਿਗੁਰੂਤਾਉਪਸੁਚਕੁਰੇ
 ਵੇਪੀ।ਤਤੁਮਸਜਾਦਿਕਮਹਾਦਕਕੇਅਰਥਬੁਝਜਬਪਾਂ
 ਵੇਪੀ।ਨਲੀਲੰਖਣੁਗਤਮਗਕਰਗਾਰਥਾਵੇਰੁਪਮਿਟਾਂ
 ਵੇਪੀ।ਫਤੇਸਿੰਘਪਟਬੁੱਝਮਖੰਰੂਤਸੇਰੀਸੇਗਾਂਵੇਪੀ।੧੬
 ਤਿਤਿਤੋਰੁਕੁਮਸੀਸੈਦਸੀਆਂਪਾਟਸੀਪੁਰਨਲਿਆਂਵੇਪੀ।ਸ
 ਤਸੀਗਤਪੋਬੇਘਰਪੇਵਨਬਿਮਲਸਫਾਈਪਾਂਵੇਪੀ।ਪਹਿਨਪੁ
 ਸਾਕਰਿਝਾਇਪਤੀਨਿਜਪਰਮਾਨੰਦਸਪਾਂਵੇਪੀ।ਫਤੇਸਿੰਘ
 ਪਤੀਮੰਕਸਮਾਵੇਵਿਛੁੜਾਆਇਨਜਾਂਵੇਪੀ।੧੭।ਜੇਇਜ
 ਗਤਤੋਫਾਰਕੁਰੇਕਰਜੀਵਨਮੁਕਤਕਰਾਂਵੇਪੀ।ਪਰਾਰਥਮ
 ਫਲਭੋਗਨਲੋਤਨਇਸਥਿਤਿਸਹਿਜੇਪਾਂਵੇਪੀ।ਰਾਗਨਦੈਖਨ
 ਮਮਤਾਕਾਸੇਸਮਝਾਰਿਦੈਲਿਆਂਵੇਪੀ।ਫਤੇਸਿੰਘਜਗਕੁਮਨ
 ਭੁਸੇਤਬੇਵਿਦੇਹਕਰਾਂਵੇਪੀ।੧੮।ਐਨਾਸਜਲਇਹੁਸੁਪਾ
 ਮਾਰਗਜੇਇਸਮੇਪਗਪਾਰੇਪੀ।ਨਵਲਵਿੰਗਨਮੈਖੀਘਾ
 ਟੀਸੁਖਸਿਉਂਧਾਮਸਿਪਾਰੇਪੀ।ਫਤੇਸਿੰਘਜਗਮਹਿਮਾਤਿ
 ਸਕੀਚਾਰੇਵੇਦਉਚਾਰੇਪੀ।੧੯।ਗੈਨਗਰਜਨੀਇਸਜਗ
 ਕੇਰੀਨਾਪਰਲੋਕਚਿਚਾਉਕੁਤੇ।ਪਤਿਸਿਉਂਪ੍ਰੇਮਨੇਮਨਿਤਪਤਿ
 ਸਿਉਂਜਗਤੇਬੇਪਰਵਾਹੁਕੁਤੇ।ਨਿਸਦਿਨਰਹਿਯਪ੍ਰੇਮਮਦਮਾ
 ਤੀਲਹਣੁਜਨਮਦਾਲਾਹੁਕੁਤੇ।ਫਤੇਸਿੰਘਜਗਉਪਰਨਪ
 ਟੀਆਂਪੈਦੁਤਿਨਦੇਗਹੁਕੁਤੇ।੨੦।ਫੇਫਲਵਾਰੀਜਗਸੁ

ਖਕਾਰੀ ਸੁਭਿਤ ਕਰਨਿ ਤਪ ॥ ਤਕੁ ਹੋ ਭਗਵਤ ਗੁਣ ਕ੍ਰਿਤ ਕਲੀ ॥ ੨
 ਬੀਨ ਪੁਨ ਮਿਲ ਕਰ ਸਖੀਆਂ ॥ ਨ ਲਕੁ ਹੋ ਸੁਈ ਸੁਰਤਿ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ॥
 ਤਹ ਮੇਰੀ ਦਪ ਹਰ ਵੇਲ ਲਕੁ ਹੋ ॥ ਠਤੇ ਸਿੰਘ ਮਤਿ ਪਰਿ ਰਸ ਹੀ
 ਏਕ ਹੋ ਨਤੁ ਪਬਿਨ ਖਿਆਲ ਕੁ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਠ ਕਾਰਨਿ ਤਪ ਤਿਕੀ
 ਸੇਵਾ ਸਿਖ ਸਖੀਆਂ ਪੈ ਜਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਲਾਕਰ
 ਚਾਪੀ ਸਰਪਾਸੇ ਜਾਵਿ ਛਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ਦੇਖ ਪੀਆ ਮੁਖ ਤਿਖਤਿ
 ਨ ਆਵੇ ਉਪਜੈ ਚੰਗੁ ਹੁਚਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ਠਤੇ ਸਿੰਘ ਗੁਣ ਹਾਰ ਭਰ
 ਗਰਨਿ ਤਪਿਤਿ ਪੀਯਾਰਿ ਭਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਗਾਠ ਗਰਜਨ ਹੀ
 ਗੁਖਾ ਅਵਰ ਸਿਉ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਅਵਸਥਾ ਓਕੁ ਹੋ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਨਿਸਕਾਮ
 ਕਰੋਤ ਨਵ ਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਸ਼ਾ ਕੀ ਯਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ਅੰਜਨ ਨੈਨ ਵਿਰਗ ਸੁ
 ਜਗਤੋ ਸੁਰਖੀ ਸਤ ਕੀਲਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ਠਤੇ ਸਿੰਘ ਸੀਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰੀ
 ਪੀਪੀਰ ਜਪ ਹੀਰੀ ਦਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਲਾਮਲ ਲਸਿਉ ਨੇ
 ਹੁਅਨੇ ਖਾਕਰ ਪਦ ਮਹਿੰਦੀ ਲਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ਸਤ ਆਸਤ ਅਵਿ
 ਚਾਰ ਆਰਸੀ ਨਿਜ ਮੁਖ ਝਾਤੀ ਪਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ਕਰ ਕਰ ਦਾ ਕਰ ਕੀ
 ਝੁਝਾ ਪਾਰਿ ਚੂਹੀ ਚਰਨ ਨਗ ਓਕੁ ਹੋ ॥ ਠਤੇ ਸਿੰਘ ਗੁਣ ਸੁ
 ਹੁਪੁਨਿ ਝੁੰਝੁਕੀ ਗਤਿ ਮੁਖ ਸਿਉਂ ਗਾਓ ਕੁ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਮੀਮਮ
 ਗਨ ਹੋਰੁ ਪਪਤੀ ਕੋ ਅੰਤਰ ਪੜਦਾ ਲਾਹੁ ਕੁ ਹੋ ॥ ਸਿਕ ਕਲੰਕ ਸੁ
 ਮਨ ਤੇ ਤਜ ਕਰ ਪਤੀ ਕੀ ਸੇਜੇ ਜਾਹੁ ਕੁ ਹੋ ॥ ਪਤੀ ਰਸੀਲ ਰਸ ਕਾ

ਗਿਆਤਰੈ ਪੁਨ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਕੁਨੈ ॥ ਠਤੇ ਸਿੰਘ ਮਿਲ ਸੀਤ
ਲਖੀ ਵੈ ਬਹੁਰਨ ਉਪਜੈ ਦਾਹੁ ਕੁਨੈ ॥ ੨੫ ॥ ਨਿਨਦਰ ਕਰਦੇ
ਖਪੀ ਆਸ ਬਘਟੈ ਮੋਆਪਾ ਅਨੁਪ ਕੁਨੈ ॥ ਸਬਾਹੀ ਤਰ ਸਭ ਕੇ
ਦੇਖ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਆਪਾ ਸਹੁ ਪਕੁਨੈ ॥ ਹਰ ਹਰੇ ਮੇਰ
ਰੰਗ ਆਪੁ ਆਸ ਤਰੇ ਤਨਾ ਮਾਨੈ ਦਰੁ ਪਕੁਨੈ ॥ ਨਦ ਬਖਸੀ
ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰ ਜੇ ਸਭ ਦੇਖੇ ਸਬ ਕਾ ਭੂਪ ਕੁਨੈ ॥ ੨੬ ॥ ਵਾਉ ਵਸ
ਤਇਕਾ ਆਤਮ ਸਾਚੀ ਅਵਗਾਢ ਸਤੁ ਆਸਾਰ ਕੁਨੈ ॥ ਤਿਸ ਜਾ
ਵੈ ਬਾਝੁ ਸੁਜੀ ਵੁਢੁਕਿਆ ਸਬ ਕਰਹਿ ਕੂੜੀ ਕਾਰ ਕੁਨੈ ॥ ਪਤਿ
ਗਿਆਤੁ ਦੁਹਚਾ ਕਉ ਵੁਖ ਸੇਯੋ ਸਬ ਜਗੇ ਮੇਰੇ ਤਪੁ ਵਾਰ ਕੁਨੈ ॥
ਬਿਰੁਚਾਰਹਿ ਪਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਤਿਹੰ ਸੰਗ ਨ ਕਬਹੀ ਸਾਰ ਕੁਨੈ ॥
੨੭ ॥ ਅਲਫ ਸੁਆਵੁਤਿ ਨ ਕਾਸ ਠਲਾ ਜਿਨ ਜਹੂ ਨਾਲ
ਪਿਆਰ ਕੁਨੈ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਪੀਯਾ ਸਿੰਗਹਿ ਢੁਰਤੀ ਆਮ ਵਰਨ
ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਕੁਨੈ ॥ ਸੀਲ ਸੀਤੋ ਖਰੇ ਸਾਪਤਿ ਕਾਟਰ ਸਨ ਤੋ ਬਲਹਾ
ਰ ਕੁਨੈ ॥ ਠਤੇ ਸਿੰਘ ਜਗਾਪ ਸੁਭਿ ਪਰੀ ਅਵਰ ਕਰਨ ਉਪਾਰ ਕ
ਕੁਨੈ ॥ ੨੮ ॥ ਹੋਰ ਦਮਦਾ ਸੀਚਰਨ ਨ ਕੀ ਮੁਖ ਉਸਤ ਤਿਨੁ ਮਰੀਗਾ
ਵਾਜੀ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਨ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰ ਦਰਸਨ ਤੋ ਬਲ ਜਾਂਵਾਂ ਜੀ ॥
ਆਤਿ ਪਤਾਹਿ ਤਕਾਰੀ ਸਾਜਨ ਤੁਮਾ ਬਿਨ ਅਵਰ ਪਾਵਾਂ ਵਾਂ ਜੀ ॥
ਠਤੇ ਸਿੰਘ ਇਹ ਦਾਨੁ ਦਯਾ ਨਿਪਰਗਨ ਪਗਤਿ ਪਾਂਵਾਂ ਜੀ ॥ ੨੯ ॥
ਯਿਯਾ ਰਿਜਗੀਰ ਬੁਆਰੀ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਟੁਟੇ ਜੀ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਸਰ ਬਚਨ ਅਮੋਲ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਸੁਵਦੁਰੁਸ

7 4

ਮਛੂਟੇਜੀ॥ ਸੇਵਾਸਟਲਤੁਮਾਰੀਜਗਮੇ ਫਲਾਭਿਨਾਸੀ
 ਲੁਟੈਜੀ॥ ਫਤੇਸਿੰਘਬਲਾਹਰੀਪਨਪੁਨਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕ੍ਰਮਟੁਟੈ
 ਜੀ॥ ਰਾਮਦੇਹਰਾ॥ ਸਿਰਫੀਕਰੀਓਚਾਰਕਵਿਓਚਨਗਰਕੇਮਾ
 ਹਿ॥ ਪਤ੍ਰੈਸੁਨੈਮਨਪਾਰਹੈਨਿਜਾਹੁਪਕੇਪਾਹਿ॥ ੧॥ ਸਖੀਭਾ
 ਵਸਿੰਗਾਰਸਪਾਸੇਵਰਨਨਕੰਨਾਤੀਖਬਿਤਿਹਰਿਕੰਤਲਖ
 ਮਿਲੇਰੋਟਨਹਿਓਨਾ॥ ੨॥ ਸੁਕੁਮਸਤੁ॥ ॥=॥=॥=॥=॥=॥

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 492 (Part -7) Subject Padya Kavya
Name of MSS Barah Maah
Author Fateh Singh
Period _____ Folios 4
Script Gurmukhi Source Prithipal Singh Jaura, Jalandhar
Missing Folios _____

१७ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥ ਬਾਗਮਾਹਾ ਲਿਖਯੋ॥ ॥ ਚੇਤਾ
ਅਚੇਤਾ ਸੁਖੀ ਸੁਖ ਰੂਪ ਹਸਤ ਚੇਤਨ ਸੁਤਿ ਮਾਨਹੇ
॥ ਜਨਮ ਸਗਾਇ ਕਰੇ ਹਿਨ ਪਰਸੇ ਜੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ਹਥਿ
ਆਨਧਰੇ॥ ਸਭ ਕੀਆਇ ਅਨਾਇ ਸੁਖੀ ਕੁਤ
ਵਸਤਾ ਜਗ ਜਾਨ ਪਰੇ॥ ਫਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਇੰਦਰ ਵਰ
ਸਕਤੁ ਦੁਤੇ ਕੋਊ ਨ ਅਨਦਰੇ॥ ੧॥ ਆਸ ਵਿਸਾਖੁ ਸੁਖ
ਤਿਸਿ ਮ੍ਰਿਤ ਤਤੁ ਮਸੀਇ ਹੁਗਾਖਤ ਹੇ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਬੇਦ
ਭੇਦ ਕੁਮਹਰ ਕੈ ਅਵੈ ਅਨੰਦ ਗਾਖਤ ਹੇ॥ ਧਰਮ ਸਕ
ਰਨ ਕਾਰ ਅਨ ਕਛੁ ਦਾਕਾ ਮੀਰ ਸਚਾਖਤ ਹੇ॥ ਫ
ਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਨੰਦ ਜਗ ਦੁਠ ਸਿਤ ਗੁਰੁ ਤੁਹ ਆਖਤ
ਹੈ॥ ੨॥ ਜੇਠ ਜਾਲ ਜਗ ਮੇਫ ਸਮਤ ਤੂੰ ਦੁਖ ਦਾਇਕ
ਅਗਿਆਨ ਕੁਯਾ॥ ਸੁਕਤ ਰਜਤ ਅੰਦਾਮ ਬਿਮਲ
ਸਮ ਦੁਠ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨ ਛੁਆ॥ ਅਨਹੋਤਾ ਹੋਤਾ ਸਾ
ਗੁਸੈ ਸਾਚੇ ਨੈਮ ਕਰਮ ਨ ਲਯਾ॥ ਫਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਨ
ਰਿੰਦਰੀ ਕਨਿ ਸਜਾਗੇ ਕੁਮ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆ॥ ੩॥
ਚੇਤਾ ਸਾਤਿ ਗਾਤਿ ਬਿਤ ਰਵ ਸਿਓਤ ਮਕਾਰ ਜ

ਸਾਖ

ਨਹਿਵਿਸੁਪਗੇ। ਫਿਨਾਭਾਨਦਸੇਇਸਪਸਰੀਪੇਰ
 ੳੳ ਕਚਖਨਿਫਿਸੁਪਗੇ। ਮਿਤਮੰਦਨਆਤਮਦਰਸੇਪ
 ਰਸੇਕਿਉਤਿਹਾਸੁਪਗੇ। ਫਤੇਮ੍ਹੀਗੀਦਅਨਿੰਦ
 ਮਿਲੇਗੁਰਲਖੇਅੰਕਅਵਿਸੁਪਗੇ। ੪। ਸ੍ਵਾਦ੍ਵ
 ਸ੍ਵਾਦ੍ਵਮੋਰਪ੍ਵਗਾਰਸੇਲਰਜੇਉਰਉਤਸਾਹਿਨੇ
 ਪ੍ਰੀਤਗੀਤਸਿਸਸ੍ਵਾਦ੍ਵਅਨਿੰਦਹਬਰਖਾਕੇਕਿਉਮ
 ਹਿਨਤੇ। ਪਿਖਅਧਕਾਰਹੇਤਉਰਦ੍ਵਾਉਤਦਾਕਸ
 ਧਾਰਸਗਾਇਨਤੇ। ਫਤੇਮ੍ਹੀਗੀਦਫਾਨਿੰਦਬੀਨਰਦ
 ਉਰਉਮਗਯੋਸਿਸਿਬਾਹਿਨਤੇ। ੫। ਭਾਇਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮ
 ੳ ਦਾਨਿਕਰੇਜਿਕਰੇਜੇਉਆਨੰਛਾਯ੍ਰਵਕੇਅਾਇਅੰ
 ਤਏਦਵਪਮਧਮੇਜੀਦਪ੍ਰਮਾਦਕ੍ਰਮਾਨਵਅਭਿ
 ਯਾਸਉਦਾਲਕਕੇਸਮਗੁਰਮੁਖਸੁਨਅਹਿਲਾਦਨ
 ਯਾ। ਫਤੇਮ੍ਹੀਗੀਦਬੰਦਨਿਜਸ੍ਵਾਤਮਕ੍ਰਮਭਯਭੇ
 ਦਵਿਖਾਦਗਯਾ। ੬। ਅਸ੍ਵਨਇਹੁਸ੍ਵਤਿਗਮਯਪ
 ਗਤਮਯਹੀਅਪ੍ਰਬਤਾਸਵਿਖੇ। ਚਿਤਮੋਖਅਵੇਤ

ਰਿਖਾਨਤੇਯਹਫਲਸਕਤੀਜਾਸਾਵਿਖੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਹਿੰਦੋਕਾਡਰਿਤਾਰਥਮਰਥਵਾਦਨਹਿਨਾਸਾਵਿਖੇ। ੮
 ਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਹਿੰਦਾਮੋਤਰਕਨਸਮਕਹਨ੍ਰੁਨਤਕਾਸਾਵਿ
 ਖੇ। ੯। ਕਤਕਕਿਤਬਿਧਭੇਦਪਰਤਮਆਤਮਨੀ
 ਰਤਰੰਗਅਹੇ। ਭੁਖਨਹੇਮਅਵਰਕਾਕਹੀਯੇਘਟਮ੍ਰਿ
 ਟ੍ਰੈਕੋਅੰਗਲਹੇ। ਅਯਾਮ੍ਰਿਧਮੇਭੇਦਨਦਰਸੇਉ
 ਪਪਤਿਯਕਿਤਨਿਸਿਗਕੇਹੇ। ੧੦। ਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਪਸਿੰਦਯ
 ਹੀਨਿਜਾਮਨਭਵਭੇਦਮਭੰਗਹੇ। ੧੧। ਅੰਧਸਿੰਧਰ
 ਮੋਹਿਨਿਸਾਤਮਸੀਤਸ੍ਰੀਤਨਛਾਯਰਹੀ। ਕ੍ਰਮਕਰ
 ਭਟਕਅਟਕਤਨ੍ਰੈਸੰਧਤ੍ਰਿਸਨਾਓਤ। ਬਸਯਰਹੀ
 ਸਿਉਨਿਜਛਾਰਨਦਰਸੇਅਗਨੀਮਗਨੀਕਲਾਸੁਖ
 ਰਹੀ। ੧੨। ਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਹਿੰਦਾਸਮਾਇਤਉਤਕਰਪਟਕੇ
 ਮਤਿਧਾਯਰਈ। ੧੩। ਪ੍ਰੋਖਤੁਖਾਰਨਿਸਾਸਸਿਸੰਧ
 ਲਹੀਤਲਨਾਹਿਵਿਜੋਗਠਹੇ। ਅਲੀਸੁਖਦਸਮੀ
 ਪਨਾਮੋਰੋਕੋਕਿਤਆਨਸਿਜੋਗਕਹੇ। ਭ੍ਰਹਮੋਤਨਗ
 ਤਨਖੌਰੋਕੋਕਹੀਸੋਗਹੇ। ੧੪। ਤੇਮ੍ਰਿਗੀਦਇੰਦਨਿਸ

ਰਿਖ

ਹਾਰਕ ਬੋਧਭਾਨਕ ਬਲੋਗ ਚਰੇ॥ ੧੦॥ ਅੰਪਤਾਂਘ
 ਜਬ ਉਤਕਟਪ੍ਰਗਟੀ ਸਖੀ ਸੁਖਦਾਮ ਅੰਕਮਿਲੀ
 ਆਇਸੁਨਾਇਸੀਏ ਸਗਤ ਹੀਉ ਮਗਤ ਮਤੀ ਨਿਸੰ
 ਕਖਿਲੀ॥ ਸਰਸਾ ਸੇਜ ਸੁਛਤ ਤਾਵੇ ਸੁਪਤਿ ਅ
 ਨਕੁਲ ਪ੍ਰਯੋਕਹਿਲੀ॥ ਫਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਵਿਨਿਦਾਮ
 ਨਰਸੰਭਰ ਪਤੀਉ ਮੰਕਮਿਲੀ॥ ੧੧॥ ਫਾਗਨ ਫੁ
 ਲ ਫੁਲ ਮਨੁਤ ਨੁਪੀਯ ਪ੍ਰੇਮਨ ਅੰਕਸਾਮਾਦਤ ਹੈ॥ ਹ
 ਰਸਿੰਗਾਰ ਸਜਾਇ ਰੰਗ ਭਰਮਿਲ ਸਖੀ ਅਨਰਸ
 ਭਾਵਤ ਹੈ॥ ਰੋਗਾਵਿਯੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖਦਾਰੁਣ ਸੋਅਬ
 ਨੇਰਾ ਆਵਤ ਹੈ॥ ਫਤੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਵਿਦਸ ਮਪਿਯਮੁ
 ਖਹੇਰ ਹੋਰ ਸੁਖ ਪਾਵਤ ਹੈ॥ ੧੨॥ =॥ ॥ ਇਤੀਸ੍ਰੀ
 ਬਾਰਹਾਮਹਾਫਤੇ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਪਤੀ॥ =॥ =॥

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 492 (Part -4) Subject Padya - Kavya
Name of MSS Kavita Ki Liney
Author _____
Period _____ Folios 1
Script Gurmukhi Source Prithpal Singh Taura, Talandhar
Missing Folios _____

੨੬

ਸੰਮਤ ੧੫੨੫

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਰਿ ਕਾਹੇ ੨੫

ਲੇਖਾ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਕਾਟ ਪੁਰੁ ਗੁਪਤ ਸਿੰਘ ਕਾਟ

੨੩) ਰੁਕੜੀ ਲੀਤੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਕਾਟ ਤਿਸ ਵਿਚ

ਤਿਸ ਗੈਨੇ ਚਾਰੀ ਦੁਜ ਮਸਾਗ ੨। ਸੇਰ

ਹਸ ਬਾਨੀ ੧ ਚੂੜੀ ਆਬਾਨੀ ੪

ਧੰਦ ਬਾਨੀ ੩ ਕੜੀ ਆਬਾਨੀ ੩

ਤਕ ਗਰ ਵੇਰੋ ਜਕੇ ਅੰਠਾ ਆਨੇ ॥

ਨਾ ਛੋੜਾ ਦੇਤੇ ੩ ਵੇਆਨੇ ਰੋਜੇ ਲੇ

ਨੇਮ ਹੀ ਤਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵੇਨੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘ

ਦਸ ਕਾ ਦਿਤਾ ਸਿੰਘ

ਹਥੀ ਗਨੇ ਸਾਦਾ ਸਦੀ ।

